

Henningsen og Holmblad

Forside:

Paul Fischer: Maleri fra det gamle København

Bagside: Familiebillede af Holmblad og Henningsen i Roskilde

Henningsen og Holmblad

2. udgave

Forord

Min Fars slægter

Det var Lauritz, der startede det hele. Den 165 cm høje unge soldat, der skrev til sine forældre i 1864. Jeg måtte finde ud af, om han havde overlevet krigen. Det gjorde jeg ved et lykketræf, og så fortsatte interessen bare. Jeg begyndte at lede efter mine aner.

Det var spændende at læse i kirkebøgerne og folketællingerne. Jeg tænkte, at det ville blive meget lettere for de kommende generationer, men jeg skulle blive klogere. Med indførelsen af personnumrene i 1960 blev det nemlig pludselig problematisk. Der foretages ikke længere folketællinger, og kirkebøgerne blev smækket i, så man nu selv må ajourføre begivenhederne efterhånden, som de indtræffer. Nu kan man ikke se fødsler, vielser, begravelser mm. efter 1960. Om man kan søge om tilladelse, ved jeg ikke, men den umiddelbare adgang til oplysningerne, som var så spændende at give sig i kast med, har man ikke mere. Det er trist.

De to familier, der blev forenet ved min farfars og farmors bryllup i 1891, var meget forskellige. Familien Holmblad var initiativrig og veluddannet – de kom i Patriciske Slægter - hvor jeg så har fået alle oplysningerne helt gratis. Familien Henningsen var ganske almindelige, og det har været vanskeligere at finde frem til deres fødsler, børn og dødsfald. At de kom fra så forskellige samfundslag, viste sig også i, at der findes en del billeder af Holmblad-familien, mens der ikke findes nogen billeder af de gamle generationer af Henningsen-familien.

Familierne havde dog det til fælles, at de lige fra slutningen af det 18. århundrede og mere end 100 år frem næsten alle boede i København.

Frederiksberg oktober 2019

Grete I. R. Gundelach, f. Henningsen

Bogen er udvidet med nye afsnit, som findes bagest i bogen. Citat kun med kildeangivelse.
Lyngby november 2026

Peter Gundelach

Fæstningsby med volde

København var en fæstningsby og havde derfor en stor garnison. Byens hovedvagt lå på Kongens Nytorv, og vagtafløsningen foregik hver dag kl. 12 foran Hovedvagten. Vagtparaden er altså en gammel tradition. Der boede 120.000 mennesker i Kbh. i begyndelsen af 1800 tallet. Byen var omgivet af volde og voldgrave. Adgangen til byen foregik gennem 4 porte, hvoraf de 3 var lukket efter midnat – kun Nørreport stod åben, og man skulle betale for at komme igennem. Nøglerne til portene blev hver aften bragt op til kongen på Amalienborg.

Portene var smalle og ikke særligt høje, kun Nørreport var lidt bredere og højere. Det var også igennem den, at den kongelige rustvogn måtte passere, når en fyrstelig person skulle bisættes i Roskilde Domkirke. Ved Christian d. 7.'s bisættelse blev jorden i denne port opgravet, for at vognen kunne komme igennem. På torvedage var der en livlig trafik gennem portene af bønder, der bragte varer til byen. Der skulle betales bompenge, og der var lange rækker af vogne, der ventede på at blive undersøgt ved acciseboden af toldere. Nogle nåede ikke at blive undersøgt og komme igennem, før portene blev lukket.

En acciseundersøgelse. I forgrunden er en tolder ved at undersøge, om en pige har skjult afgiftspligtige varer under sit forklæde. I baggrunden ses en posekigger i funktion

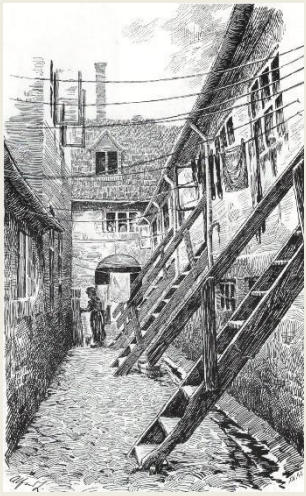
Brande

Man boede meget tæt i de smalle gader med brandfarlige huse, og byen blev gang på gang hærget af store brande. Den værste brand, som ødelagde det meste af middelalderbyen, og som vakte stor opsigt i Europa, fandt sted i 1728. Den menes at være startet af en 7-årig dreng, der var gået op på høloftet for at lede efter sine legeting og havde anbragt et levende lys i en krog.

I februar 1794 brændte Christiansborg Slot, og kongefamilien flyttede til Amalienborg. I juni 1795 brændte ca. 950 ejendomme, 3.500 familier, eller omkring 26.000 – 28.000 personer blev hjemløse.

Boligerne

Da udvidelsesmulighederne var begrænsede på grund af voldene, skulle så mange mennesker som muligt presses ind i boligerne. Der blev bygget meget tæt. Husene var små med svalegang og bindingsværk. Der blev ikke stillet nogen krav til boligernes gode og hygiejniske forhold. Der var skattefrihed for grundejere for lejligheder under 64 kvadratalen, hvilket svarer til ca. 28 kvadratmeter. Her skulle en hel familie leve – somme tider i usle loftsrum med eneste adgang via en stige. Andre boede i kælderlejligheder, og for alle gjaldt det, at der ofte kun var en ganske smal gårdsplads, så lyset ikke kunne trænge ned til de lavestliggende lejligheder.

En af det gamle Københavns elendigste beboelsesejendomme, »Jødens Bule« på Christianshavn. Adgangen til de enkelte lejligheder, som vendte ud mod den snævre gård, var ad de forfaldne trapper. Efter tegning af Alfred Larsen.

Den brede middelstand bestod især af embedsmænd, forretningsdrivende og håndværksmestre, som kunne ofre lidt mere på boligen. De boede i større lejligheder eller eget hus. Mange handlende kunne udnytte et helt fireetagers hus med varelager i kælderen, butik i stuen, kontor på 1. sal, private stuer på 2. sal, og soveværelser på 3. sal. På loftet boede så tyende eller butikssvende. Ikke noget under, at folk flyttede uafladeligt. Enten på grund af brande eller på grund af pengemangel skabt af Statsbankerotten i 1813.

En udsættelse

Der var dog også rige mennesker, som havde ”gårde”, og enkelte godsejere havde ligefrem palæer i København, hvor de boede om vinteren. Københavnske storkøbmænd kunne bo i statelige ejendomme og have et landsted i omegnen, hvor de boede om sommeren.

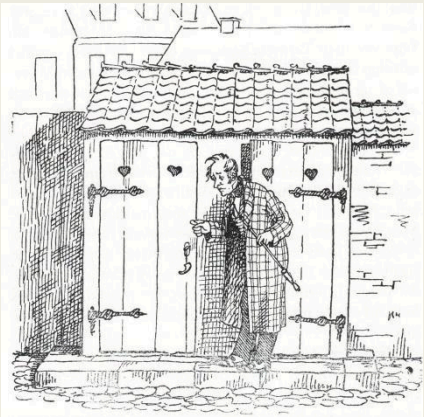
Brolægningen, kloakkerne og vandforsyningen

Gadernes brolægning lod meget tilbage at ønske. Rendestenene var dybe og de fleste steder udækkede. De blev brugt til andet end spildevand, og da der ikke var underjordiske kloakker til afløb, var der ofte i stærkt regnvejr store oversvømmelser, der gik ud over kælderbeboerne. Det var strengt forbudt at lade latrin løbe ud i rendestenene, men de forskellige håndværksvirksomheder kunne lade deres spildevand løbe ud i rendestenen, og det var tit meget ildelugtende.

Toiletter i husene kendte man ikke. Man havde små skure, latriner, i gårdene som regel bygget over en muret grube. Nogle gange om året kom ”natmændene” og tømte disse gruber over i en vogn (”chokoladevognen”). Vognene var ofte ikke tætte, de var overfyldte og rumlede, når de skulle over de toppede brosten. Der var en utrolig stank over hele byen, især om sommeren. Hvor flere familier deltes om en retirade, gik pligten til at gøre rent dernede på omgang mellem familierne. For at huske dem på det, hang der et stort skilt med ordet ”lørdagspligt” på døren hos den, der stod for tur. Der var enkelte læger, der påpegede, hvor let en epidemi kunne brede sig, men der blev intet gjort ved problemerne.

Malet træskilt, som blev hængt op på døren til den lejlighed, der havde »lørdagspligt«. Københavns Bymuseum.

Til denne kendte tegning af Fritz Jürgensen lyder teksten: »Jomfru Stjernbolm! Om Forladelse at jeg afbryder Dem ... er De ikke snart færdig?« Den viser tydeligt, hvor ringe toiletforholdene var dengang, da man ofte var 40 mennesker om to »privéter«.

Om dagen kom dagrenovationen rundt. Skraldemændene var udstyret med en træskralde, som hidkaldte husmødre og tjenestefolk med skarnbøtterne. Disse store vogne var ligeledes åbne. På de årlige flyttedage var det tilladt at smide alt, hvad der skulle kasseres ud på gaden til senere opsamling.

København fik sit vand dels fra "Søerne" og dels fra Emdrup Sø. Der fandtes nogle gravede brønde inden for voldene, men vandmængden var for lille til at dække behovet. Vandet ledtes til byens pumper gennem udhulede træstammer tætnet med blyrør. Det blev på ingen måde renset og var derfor udrikkeligt. Det kunne hænde, at en tyk ål slap gennem rørene og satte sig fast i pumpens mekanik, så måtte en "vandkiger" tilkaldes for at fjerne ålen, inden den rådnede.

Belysningen

Gadebelysningen var tranlamper. Når det skulle blive fuldmåne, blev de slet ikke tændt, så hvis månen ikke kunne ses, henlå gaderne i buldermørke. I 1825 var der 1800 tranlamper. Vægterkorpset skulle passe dem. I 1816 forsøgte en blikkenslager sig et lille gasværk, der kunne forsyne 2 lygter foran hans hus i Købmagergade. Alle skulle hen at se dem, og det fandt politimesteren som opløb og gadeuorden, så blikkenslageren fik besked på at fjerne lygterne.

Politi – vægtere – retsforhold.

I 1839 var der kun ca. 80 politibetjente i København. Deres uniform var rød livkjole med grøn krave. De var udstyret med kraftig spanskrørsstok. Om natten blev de afløst af natvægterne, der var dobbelt så mange, fordi de også skulle passe lygterne. De patruljerede rundt i byen, og hver time sang de et vers af den gamle vægtersang – så vidste folk, hvad klokken var.

Behandlingen i fængslerne og i varetægtsarresten var meget brutal. I slutteriet var det knap så strengt. Kreditorer kunne forlange deres skyldnere sat i gældsfængsel i det civile arresthus i Slutterigade. Her måtte fangerne få besøg af familie og venner, og der blev af og til holdt fester.

Straffen for kriminalitet var hård: Stokhusstraf (Svøbeslag), Kagstrygning (synderen blev bundet til en pæl – kagen – og pisket på den bare ryg, så blodet flød).

Brandvæsenet

I første halvdel af 1800-tallet var brandvæsenets organisation meget militærisk opbygget med en general i spidsen, officerer, læger og et meget detaljeret reglement. Det var et meget trægt arbejdende system. Det havde 47 store sprøjter foruden nogle mindre sprøjter. Til de store sprøjter hørte en overbrandmester, en underbrandmester, fire strålemestre, fire assistenter og 48 brandsvende. Brandsvendene var håndværkere som f.eks. murere og tømrere, som skulle møde op mod timebetaling. Kirkeklokkerne ringede for at fortælle, hvor og hvor omfattende branden var. Når ilden var opstået skulle først brandvæsenets ledelse og de militære myndigheder alarmeres. Først derefter kunne brandmandskabet indkaldes til sprøjtehusene. Sprøjterne skulle så trækkes til brandstedet, og vand skulle skaffes til veje. Hvert hus skulle have vandkar med øse, læderspande og brandlygter. Bryggere og bagere med heste skulle komme med vandtønder. Kongen kom til stede, når alarmtrommen havde lydt.

Transport og Post

Skulle man til landsbyerne uden for hovedstaden, foregik det med dagvogn. De skulle afgå til bestemte tider, men da vognmændene gerne ville have dem fyldt op, gik der ofte flere timer over tiden. Denne fremgangsmåde bevirkede, at Postvæsenet overtog befordringen, og efterhånden blev der anskaffet diligencer.

En rejse til Jylland foregik med skib hele vejen fra København, eller man kunne køre med dagvogn til Korsør og nøjes med en mindre sejltur. De små sejlskibe, som medtog passagerer fra København, var nemlig meget ubekvemme. Fredag den 21. maj 1819 ankom som en stor sensation det første danske dampskib ”Caledonia” til Toldboden, hvor en masse mennesker var mødt op. Det blev indsat på ruten København – Kiel. Det var bygget i Skotland, og først nogle år senere kom det første dansk-byggede dampskib, ”Frederik den Siette”.

Jernbaner blev først kendt i 1847, da linjen København – Roskilde åbnede. Nogen mente, at en så hurtig transport af mennesker var mod naturens orden og derfor måtte medføre varig fysisk skade.

Postvæsenet er en gammel opfindelse, men i første halvdel af 1800-tallet var den endnu i sin barndom. Kun 2 gange om ugen afgik brevpost til Hamburg medtagende post til de byer på Sjælland, Fyn, Jylland og Hertugdømmerne, som lå ved ruten. Posten blev bragt til Roskilde i en gul kuglevogn, og derfra blev den befordret videre.

Først i 1849 begyndte man at uddele breve. Før der kom postkasser, skulle postbudene ikke blot aflevere post, men også medtage. En ny institution inden for Postvæsenet i København hed ”Fodposten”. Den havde kontor på Købmagergade. Det første danske frimærke udkom i 1851.

Handel

Der fandtes købmænd, urtekræmmere, spækhøkere og bagere. Spækhøkerne boede som regel i en kælder, og varerne var flæsk, fersk og røget, fjerkræ, æg, smør og svovlstikker. Hørkræmmerne handlede med hør, jern, spegesild og brændsel, brænde, kul og trækul. Bagerne solgte deres egne produkter, som lignede det, vi har nu til dags. Kager kunne man købe hos Kukkenbageren.

Mange varer blev solgt direkte fra boder på gaden: f.eks. holdt slagterne til nær ved Nikolaj Kirke. På Amagertorv købte man grøntsager, og fisk blev solgt af Skovserkonerne ved Gammel Strand.

Ville man købe sko, henvendte man sig til en skomager og bestilte et par. Ligeledes kunne man ikke købe færdigt tøj, men man gik til skrædderen og bestilte efter mål.

Børsen var, dengang det blev bygget af Christian den Fjerde, tænkt som et indkøbscenter, og folk, der kom fra provinsen foretrak at gøre deres indkøb samlet. Man gik ind i den ene ende, forbi en hel masse stader med alle mulige varer og ud igen i den anden ende.

Udover forretninger og boder var der gadesælgerne, som med høj røst anbefalede deres varer. De solgte kartofler og tørv, æbler og pærer, kogte krabber, sengehalm og gulvsand. Netop gulvsand blev brugt af de fleste hjem. Man strøede det ud på gulvene og kunne så bagefter feje støv, snavs og sand sammen i en bunke.

Butiksvinduer brugte man ikke. Man gjorde opmærksom på sin butik ved at have sit laugsskilt udenfor.

Indtil 1873 var møntsystemet følgende:

Den største mønt var rigsdaleren. Der gik 6 mark på 1 rigsdaler. Hver mark bestod af 16 skilling. 1 rigsdaler = 6 mark = 96 skilling. I 1873 gik man over til kroner og ører efter decimalsystemet.

Skoleforhold

Først i 1814 kom der skolelove, men der fandtes ikke skolebygninger, så lærerne måtte selv skaffe sig lokaler – undertiden små beboelseslejligheder. Lærerne var ikke uddannet, og skolepligten blev ikke taget højtideligt, så forsømmelsesprocenten var meget stor. Det var nu en fordel, for hvis alle børn

mødte til undervisning, havde man været nødt til at sende mange hjem igen på grund af pladsmangel.

Der var mange små privatskoler, hvor en enke i små kår underviste uden nogen forudsætning for det. Der fandtes endvidere foruden de offentlige skoler kirkeskoler og fattigskoler. Kirkeskolerne var de bedste, da privat velgørenhed kunne skaffe bedre lærere ved højere lønninger. I litteraturen optræder de såkaldte Institutter, hvor bedre folks børn gik. Man skulle betale ret høje skolepenge, og de var noget bedre end de offentlige skoler, men levede ikke op til de krav, eftertiden stillede. Kun de "højere pigeskoler" gav grundig og alsidig undervisning.

For den videregående skolegang kan nævnes Metropolitanskolen (oprettet i 1209 – i 1815 flyttet ind ved Vor Frue Kirke) og de to Borgerdydskoler (1787) samt Efterslægtsselskabet (1786).

Sygdomme og Epidemier

Sundhedstilstanden var meget ringe som følge af dårlig hygiejne, urent vand, manglende sanitetsforhold og befolkningstætheden. I 1840 var boligarealet pr. indbygger gennemsnitlig 2 kvadratmeter. Når man blev syg, kunne man tilkalde en læge, som forsøgte at fastslå sygdommens art og behandle bedst muligt. Hvis lægen gav op, kom man på hospitalet - for de fattigste på Almindeligt Hospital (oprettet i 1530 – i 1769 flyttet til Amaliegade 26-36 – nedrevet i 1893), hvor stuerne var overfyldt med senge, der stod så tæt, at man ikke kunne komme imellem dem.

For den civile befolkning fandtes Det kongelige Frederik den Femtes Hospital (1752), der lå i Bredgade. De gamle bygninger eksisterer endnu som Design Museum Danmark, tidl. Kunstindustrimuseet.

Husdyrhold

Mange brændevinsbrændere holdt køer på loftet i deres hus. Der skulle være plads til 12-1300 køer inden for voldene. Svinehold var derimod ikke tilladt. Til gengæld var der mange heste, da al befordring og varetransport foregik med heste som trækkraft. Hunde fyldte jo ikke så meget, men der var til gengæld mange hundrede herreløse hunde, som var til stor gene. I 1801 blev f.eks. 815 hunde fanget af hunderakkeren aflivet. Senere blev der indført hundeskat for at begrænse antallet.

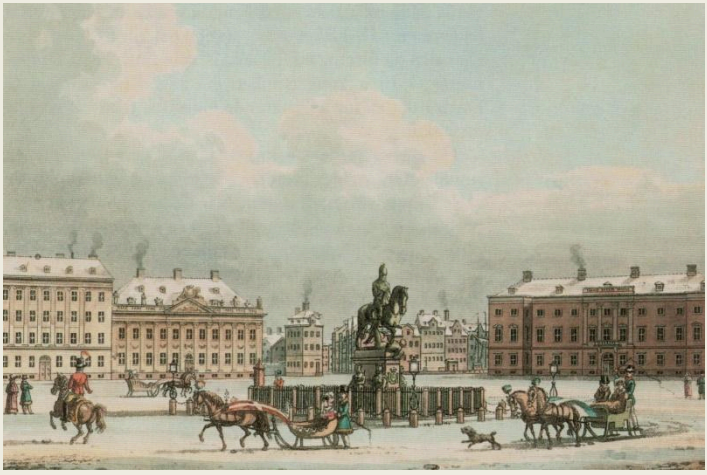
Dagligdagen

Arbejdstiden var meget lang, og især lørdagene var ugens travleste dag. Butikkerne havde den dag åbent til langt ud på aftenen. Man stod tidligt op og fik morgenmad kl. 7. 3 timer senere spiste man smørrebrød. Mange københavnere tog hjem til hovedmåltidet midt på dagen omkring klokken 13 og vendte tilbage til arbejdet en eller to timer senere. Man fik i reglen to retter mad: først en solid, billig ret – grød, vælling, øllebrød – og derefter kød med kartofler og kål. Klokken seks var der eftermiddagste. Dagens sidste måltid, smørrebrød, blev indtaget kl. ni om aftenen. Derefter var der ofte højtlæsning. Der var stor forskel på klædedragten for de velhavende borgere og for arbejdere og småhåndværkere.

Forlystelser og Teatre

Hvis man ville gå en tur på Frederik d. VI's tid, var mulighederne begrænsede. Langs havnen var adgangen spærret af de mange handelspladser og pakhuse. Kun særligt udvalgte kunne få et adgangskort til Kastellet og Langelinie, hvor søluften var frisk. Ellers måtte man gå på voldene. Store Bededags aften var det tradition at gå tur på volden.

En gang om året foretog man en større skovtur. Den kunne gå ud til Dyrehavsbakken eller ud til Frederiksberg, hvor der var adskillige traktørsteder. Nogle havde råd til at hyre en vogn, andre måtte nøjes med at køre med kapervogn, og atter andre måtte vandre hele vejen. Om vinteren var det en yndet fornøjelse med kanekørsel rundt om hesten på Kongens Nytorv. (1825).

I København var der Hofteatret og Det kongelige Teater. Kongens Teater fra 1748 lå næsten, hvor Det Kongelige Teater ligger i dag. Det nuværende teater er fra 1874. Mange havde abonnement, men der var også et billetkontor, hvor billethøkere opkøbte billetter og videresolgte dem. Der var stopfuldt i høkerlogerne. Det var ikke anset for at være "fint" at være skuespiller. I midten af 1800-tallet kom der to andre teatre til: Casino og Folketeatret. Uden for voldene var Københavns Sommer Tivoli åbnet af Georg Carstensen.

-0-

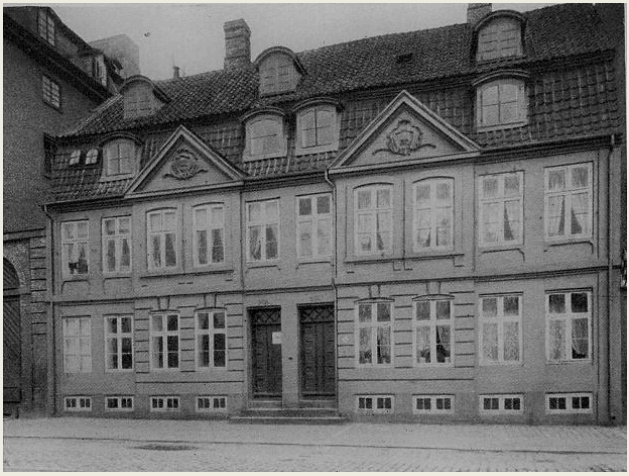
Det var så de forhold, som både de første af Henningsen'erne og af Holmblad'erne og ikke mindst Komtessen mødte, da de boede i København. Komtessen, der ikke vidste, at hendes datter ville blive gift ind i Holmblad-familien.

-0-

Holmblad

Jacob Holmblad (1736-1806) og hans bror, Friderich, kom til Danmark fra godset Trolleholm i Skåne, hvor deres far var beslagsmed. Friderich var farver ved Usserød militære Klædemanufaktur og efterlod sig ingen børn. Jacob blev farver ved det kgl. Militære Uldmanufaktur i Kjøbenhavn, hvor hans røde gobelinfarve vækker opmærksomhed. Kommerce-kollegiet kalder ham *stadens bedste farver,* og han får indfødsret i 1777. Samme år får han bevilget et rentefrit lån på 5000 Rdl. til anlæg af "et komplet manufakturfarveri", som fik til huse i firmaets nybyggede barokdomicil, Sølvgade 38. *"Han maa være bleven betragtet som en særlig dygtig Farver efter den Maade, hvorpaa han hjælpes frem".*

Sølvgade

Jacob var i 1768 blevet gift med **Maren Marie Rosensteen** (1745 – 1818), og de fik i 1770 deres eneste barn, sønnen **Lauritz**.

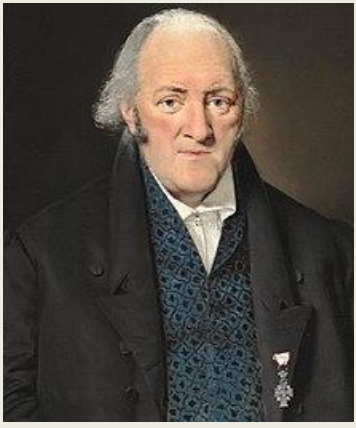
-0-

Henningsen

Det eneste, jeg har kunnet finde om den "første" Henningsen, sukkermester **Chresten Henningsen**, har været hans bryllup med **Inger Margrete, f. Erichsdatter** i 1767. Det fremgår heraf, at han ikke havde nogen forlover, og at Inger Margretes forlover var "afdøde buntmager Erich Mouritzens enke". Jeg har prøvet at finde frem til Chrestens død og buntmager Mouritsens død, men fandt intet. Kirkebøger fra den tid er ofte ulæselige eller måske gået tabt under brande mm. De boede i Rosengården, da de i 1771 fik deres søn, **Henning**. Ved hans dåb var fadderne sukkermestre, en fru Henningsen og hendes datter Ellen. I 1787 boede Henning i Frederiksberggade 221 som læredreng hos en parykmager.

-0-

Holmblad

Lauritz og Birgitte

Lauritz Holmblad (1770-1827), kgl. Agent og En af Kjøbenhavns 32 Mænd "maa have været en virksom Mand". Efter at være udlært i faderens farveri og 20 år gammel at have gjort et godt parti ved sit ægteskab med **Birgitte Carlsen** (1772 – 1822), datter af Rasmus Carlsen til Gammel-kjøgegård, bistod han faderen som farver. I 1789 blev han optaget i faderens firma. Omkring år 1800 forpagtede Jacob og hans søn accisebodvænget på glaciet mellem Nørrevold og Peblingesøen til dyrkning af krap (til rødt) og vajde (satis tinctoria til blåt). I 1804 købte Lauritz ejendommen Gothersgade/Store Regnegade. I denne ejendom var der et sæbesyderi, som oprindelig var grundlagt af Gregers Nielsen i 1761. I 1805

fik Lauritz privilegium til at føre dette firma videre, der ved hans død overgik til sønnen **Jacob**, og i 1808 fik han bevilling til at male urtekram-, apoteker- og farvevarer. I 1809 blev han Dannebrogsmand.

-0-

Cabott

I efteråret 1796, hvor det meste af Europa var præget af Napoleonskrigen, rejste en lille 20-årig italiensk komtesse, **Maria Gertrude Pericoli** (1776-1851), op gennem Europa til Danmark med sin mor og sin 40-årige mand, **Johann Herman Cabott** (1756-1814), som hun var blevet gift med i Rom. Hun har beskrevet den barske rejse i en fin dagbog, som kan ses i Peters bog om Komtessen. Johann Herman var historiemaler og lærer ved Kunstakademiet. Han havde rejst på egen bekostning til Rom 1784 – 1790 og til Berlin 1791 – 1792. Han var igen i Rom 1792 – 1796. I 1799 boede de i Klareboderne, men fra 1801 boede de i Vestergade i Nørre Kvarter, som få år før var blevet hærget af en voldsom brand. De fik 2 sønner, hvoraf den ene udvandrede til Rusland, og 3 døtre. To af dem forblev ugifte. Johann døde allerede i 1814, så det var vanskeligt for Maria at klare det økonomisk. Deres store adelige omgangskreds muliggjorde, at Maria kom til at undervise såvel kongelige som adelige i italiensk.

-0-

Henningsen

Henning Henningsen (1771-1820) blev gift i 1797 med **Marie Reimerth**. Ved deres bryllup fremgik det, at ingen af hans forældre var med. Hans forlover var en anden parykmager, og Maries forlover var en hofbager. En søgning efter Maries fødsel har ligeledes været resultatløs. De fik 6 børn, deriblandt **Ettelene Marie**, f. 1803, og **Lauritz Wilhelm**, f. 1806. I 1801 boede de i Adelgade 295. I 1806 boede de i Teglgaardsstræde og også i 1810 var adressen Teglgaardsstræde, som lå i Nørre Kvarter. Næsten lige rundt om hjørnet boede Komtessen og hendes mand sammen med hendes mor, hans moster og hans søstre. Nørre Kvarter var allerede tidligere blevet voldsomt skadet af branden i 1795 samt af bombardementet i 1807. Ca. 3.500 familier var blevet hjemløse.

-0-

Krige

I 1784 var det den sindssyge Christian d. VII, der var konge, men kronprinsen (den senere Frederik d. VI) ”overtog” i realiteten styringen som ganske ung.

I 1801 var der krig i Europa, og Danmark ville være neutral, men i april 1802 blev vores flåde angrebet af England. Der stod et voldsomt slag på Reden i 5 timer. De danske søfolk holdt godt ud, men måtte til sidst overgive sig til admiral Nelson. Kampen havde været ærefuld for danskerne, hvor blandt andet Peter Willemoes deltog, men vi mistede vores flåde.

Danmark ville stadig helst være neutral, men Englands frygt for, at vi skulle slutte os til Frankrig, forårsagede, at en hær gik i land på Sjælland. De nærmede sig København, og i september 1807 begyndte en helt ny krigsførelse: England bombarderede byen. Det gik igen ud over kvarteret omkring Nørregade med bl.a. Universitetet. Englænderne sigtede især imod Frue Kirke med det høje spir, hvor det skønne ”sangværk”, der kunne spille salmemelodier, befandt sig. Denne nat satte en ”brandpil” sig fast i spiret og antændte det. En bjælke faldt ned og satte sangværket i gang. Ud fra det brændende tårn klang melodien til en dødssalme. C.W. Eckersberg boede på den tid i Gothersgade 79, hvor en bombe ramte og sårede ham let i hovedet, men han gik alligevel ud i byen og tegnede skitser af brandene. Han var dengang 24 år.

Selv 20 år efter bombardementet sås spor efter ødelæggelserne.

-0-

Holmblad

Jacob Holmblad var død i 1806. Han og Maren Marie er begravet på Assistens Kirkegård ved muren ud mod Nørrebrogade sammen med deres søn og svigerdatter.

På gravstenen findes følgende indskrift: "Farver Jacob Holmblad var fød på Trolleholm Gods i Skaane Anno 1736 og applicerede sig til farveriet som han lærte i Malmoe hos Farver Rühe. Efter at have adskillige Aar reist som Svend, blev han antagen som Farver ved det Kongelige Militaire Uldmanufactur ved hvilket han forblev i en række af 40 Aar til hans dødsdag 17. Marts 1806. Han bestræbte sig bestandig for at udvikle sin Konst og udmærkede sig især med at bringe den høyrøde Coleur til samme fuldkommenhed som udlændingene, hvilket ogsaa blev paaskønnet af Regieringen. Foruden dette søgte han at udføre KrapAvlen og flere Farve Planters dyrkning og Døden standsede ham, da han næsten havde opnaaet sit Øyemed. Dette Minde sattes ham af hans taknemmelige Efterlevende Kone og Søn.

Lauritz Holmblad og Birgitte blev forældre til 9 børn. Den ældste søn, **Jacob**, blev født i 1791. Han overtog ved Lauritz' død ejendommen i Gothersgade/St. Regnegade med de deri værende fabrikationer af sæbe, spillekort og segllak.

Som en af de få større virksomheder overlevede Holmblads både krig og "statsbankerotten" i 1813, da staten gik fallit. Mange mennesker kom i stor nød derved.

1819 grundlagde Lauritz Holmblad Danmarks første farve- og lakfabrik for oliebaserede farver. Farveriet overgik ved hans død til sønnen **Carl Frederik**, hvoraf en gren eksisterede videre i A/S Sadolin & Holmblad.

Jacob

Christiane

Jacob Holmblad (1791-1837), Lauritz' og Birgittes ældste søn, blev i 1812 gift med **Christiane Marie Schack** (1794-1880). Han var som sin far, kgl. Agent og En af Kjøbenhavns 32 Mænd. Endvidere var han løjtnant i Kjøbenhavns Borgervæbning, meddirektør i Assistenshuset, Søkvæsthuset og for Frederiks Hospital. Han erhvervede i 1812 en limfabrik på Amagerbro, hjulpet hertil økonomisk af sin far, og han fik samme år privilegium på en lak- og chokolade-fabrik.

Liimfabrikken

Lykkens Prøve

Limfabrikken var den første ejendom, som kom i den Holmbladske slægts eje. Den næste var ”Lykkens Prøve”, som lå umiddelbart ved siden af fabrikken. Ejendommen havde været brugt som værtshus og forlystelsessted, men blev nu bolig for skiftende lim- og fabriksmestre.

Jacob købte således matr. 12, 13 og 18 samt 3 og 8 (i fæste fra magistraten) i årene 1811 – 1832. Limfabrikken på Amagerbro var Jacobs hjertebarn. Selv om han boede i det indre København, holdt han meget til ude på det åbne land, og i realiteten voksede hans børn op her.

På Broerne uden for voldene var der meget få bygninger. Der var et bredt ubebygget bælte omkring byens volde, kaldet demarkationslinjen, så det var muligt at forsvare byen i tilfælde af krig.

Ejendommen Gothersgade 33/St. Regnegade 19. I stueetagen mod St. Regnegade havde sæbesyderiet hjemsted. Mod Gothersgade fandtes butiksudsalg af spillekort, olie og lys. Udover boliger var det meste af ejendommen optaget af spillekortfabrikken.

Ejendommen Gothersgade 33 / St. Regnegade 19

Ifølge Bogen ”Fra Limfabrik til Bankhus” var det Lauritz, der fik eneretten til at fremstille spillekort i 1824. Han havde allerede startet denne fabrikation i 1818, og den fik til huse i Store Regnegade.

Ifølge en artikel af Hans Jørgen Hinrup var det imidlertid Jacob, der i 1820 fik eneretten til at fremstille spillekort (bevaret i navnet ”Holmblads Salmebog”), så det står hen i det uvisse, hvem der egentlig startede kortfabrikationen. Endelig arvede han som nævnt i 1827 ved faderens død dennes ejendom i Gothersgade med de forskellige produktioner. Der var derudover et marvoliekogeri på Amagerbro. De nævnte virksomheder dannede grunden i handelshuset L.P. Holmblad, der har sit navn fra Jacobs ældste søn, **Lauritz Peter Holmblad** (1815-1890), men derom senere.

-0-

Jacob og Christiane fik 4 børn: **Maren Birgitte** i 1813. Hun døde som 16-årig af feber. Dernæst som nævnt Lauritz Peter. Så en søn, der døde som spæd og endelig en søn, **Frantz**, der blev født i 1831, altså længe efter sine søskende. Han var kun 6 år, da hans far døde, og på det tidspunkt var hans storesøster død, og storebroderen var voksen, så han boede alene med sin mor. Han mistede sin højre arm i et tærskeværk og blev anset som ”sær”. I FT 1845 fremgår det, at han er flyttet hen i Sølvgade til sin farbror, nedennævnte Carl Frederik, hvor der var mange jævnaldrende.

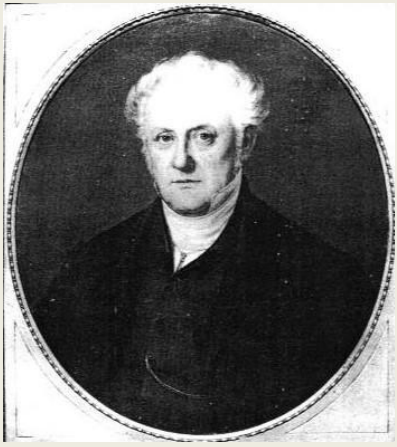
Rasmus (Lauritz og Birgitte Holmblads 2. søn 1792 – 1821) blev gift med **Petrine Nicoline Sophie Funch** (1796 – 1842).

Han "vakte i 1811 opsigt ved Anlægget af et Dampvalke- og Mølleværk, hvor han anvendte en af de første Dampmaskiner i Kjøbenhavn." Det var en 10 hk dampmaskine i hans ejendom på hjørnet af Skt. Peders Stræde og Volden. Avisen *Politivennen* skriver i 1822, *"hvor fælt det er at være i nærheden af en sådan maskine, der idelig udkaster og fylder værelser, haver kort sagt alt med en modbydelig stenkulsdamp, forårsager en skrækkelig alarm og rystelse og må opfylde enhver med frygt for ildebrand."*

Han og Petrine fik kun to børn: **Maren Laura** (1816 – 1892) og **Henriette Birgitte Cecilie** (1819 – 1860) gift med Carl Henrik Schlick (1801 – 1862)

Rasmus blev kun 29 år, og børnene var derfor ganske små, da han døde.

Rasmus' lillebror **Henrik** (1792) blev kun 25 år, og derpå fulgte **Maren Maria**, som blev gift. Den næste i rækken for Lauritz og Birgitte var en lille dreng, Carl Frederik, der døde som spæd. 1½ år efter fik de igen en søn, som de også kaldte **Carl Frederik** (1800 – 1861). Det var meget almindeligt, at man brugte de samme navne, som de afdøde børn havde haft. Det var denne søn, der overtog farveriet samt formalingen af urtekram og farvevarer, da Lauritz døde.

Carl Frederik

Han udvidede disse virksomheder væsentligt i 1834 og ved sin død overlod han dem til sin ældste søn.

Også huset i Sølvgade overtog han. Huset, der er fredet, ligger der stadig. Helt op til 1898 drev familien Holmblad deres omfattende farverivirksomhed her med stadig udvidet plads bag det fine forhus. Fra 1814 blev det kaldt ”Guldhusets Farveri”. Det flyttede ud til Amagerbro i 1904.

Carl Frederik blev i 1822 gift med **Marie Laurine Henriette Høyer** (1802-1846), og de blev forældre til 12 børn, 4 sønner og 8 døtre. I løbet af 17 år fik Marie altså 12 børn, og efter den sidste gik der kun 7 år, før hun døde. Der var kun en af døtrene, der blev gift. Det må være om denne Carl Frederik, at det går i familien: ”Han ville kun have to af døtrene nede i stuen ad gangen!” I hvert fald til 1901 boede der gamle Holmblad døtre i det over 100 år gamle hus. Den ældste af de fire var **Jacobine**, der havde boet der siden hun var 1 år gammel i 1827. De tre andre var **Emilie Augusta** (f. 1829), **Maren Marie** (f.1832) og **Betzy Christiane** (f. 1837).

-0-

Lauritz’ og Birgittes 7. barn var **Edvard Holmblad** (1802-1881). Han blev silke- og klædekræmmer i København, senere bestyrer af begravelseskontoret og justitsråd. Han blev i 1828 gift med **Adelaide Juliette Antoinette Cabott** (1805-85). Hun var datter af Komtessen, Maria Gertrude Pericoli og historiemaler, lærer ved Det Danske Kunstakademi Johan Herman Cabott. Edvard og Adelaide fik 5 børn. Maria, Edvard og Adelaide ligger begravet på Holmens Kirkegård.

-0-

Lauritz’ og Birgittes 9. barn, sønnen **Andreas Holmblad** (1810-1883) forblev ugift. Han var Justitiarius i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret, ekstraord. Assessor i Højesteret. Han roses for ”*ufortrøden og samvittighedsfuld Flid*” og *”mønsterværdig Orden og Dygtighed*” i varetagelsen af sine embedsforretninger. *”Paa Grund af sin aabne og ærlige Karakter, sin Humanitet og Redebonhed til at bistaa andre med Raad og Daad, sin sjældne Sindsligevægt og sit rige Lune var han en i det offentlige og private Liv overordentlig afholdt Mand.”* Han var meget nær ven med sin nevø Lauritz Peter, der var næsten jævnaldrende med sin farbror.

Birgitte oplevede altså at miste både en nyfødt og to voksne sønner, inden hun døde som 50-årig i 1822, og den yngste søn, Andreas var kun 12 år, da hans mor døde og 17, da hans far døde.

Henningsen

I 1820 døde parykmager **Henning Henningsen**. På det tidspunkt var sønnen **Lauritz Wilhelm** (1806-1865) 14 år, og de boede i Lille Kongensgade 79. Lauritz blev juveler og guldsmed. I 1835 giftede han sig med Anna Hedensted, og de fik en søn, **Peter Frederik Wilhelm** (1836 - 1900). De boede da i St. Regnegade 197. Anna døde allerede i marts1839, og Lauritz giftede sig senere i 1839 med den 20-årige **Elise Marie Hansine Rasmussen** (1819 – 1896). Her var der heller ingen oplysninger om Elise Marie Rasmussens familie. Mon hun har været tjenestepige i huset for at tage sig af den lille dreng? Ingen af hendes forældre var med ved brylluppet – hendes fortid har ikke kunnet spores. Jeg fandt dog hendes fødselsdag i skatteregistret for Frederiksberg for 1895.

-0-

Holmblad

Carl Frederik Holmblads og Maries ældste søn, **Poul Lauritz** (1823-1909) overtog ved faderens død farveriet og formalingen af urtekram- og fødevarer, som han udvidede og drev til 1892. Han blev gift med Julie Louise Bie, men de efterlod sig ingen børn. De blev begge meget gamle hhv. 85 og 92 år.

Carl Frederiks og Maries næstældste søn, **Jacob Rasmus Valdemar** (1828-1895) blev cand.jur. i 1851. Han blev ansat ved Generalpostdirektoratet. Ham vender jeg tilbage til senere.

Deres søn, **Josva From Holmblad** (1831-1921) blev exam. jur. i 1852 og flyttede til Nakskov. Han var først sagførerfuldmægtig, men blev senere boghandler. I 1873 blev han assuranceagent og revisor i Lollands Sparebank. Han var gift 3 gange. Hans 1. kone døde et par dage efter at have født sønnen, **Carl Frederik Sophus** (1864-1939), som blev cand.polyt. og ansat ved Statsbaneanlæggene. Han blev driftsbestyrer ved banerne rundt om Horsens indtil 1931. 10 år efter, i marts 1874, blev Josva gift igen, men allerede efter 1½ år blev han på ny enkemand. I 1878 blev han så gift for 3. gang med den 20 år yngre Julie Francisca de Castonier. De fik sønnen **Emil** i 1880, som emigrerede til USA, og datteren **Harriet Marie** i 1881. Hun døde på Kommunehospitalet kun 26 år gammel. I FT 1901 har hun og hendes mor boet i Sølvgade sammen med Josvas mange gamle søstre.

-0-

Lauritz Peter (1815-1890), søn af Jacob og Christiane, blev cand. polyt. i 1837 som 22 årig samme år, som hans far døde. Det betød, at han måtte opgive en påtænkt videre teoretisk uddannelse. Lauritz Peter skriver selv, at han indgik i produktionen, så at sige blev lært op. Han overtog bestyrelsen af faderens virksomheder på moderens vegne, men han var samtidig forlovet og "i en ungdommelig Elskers glade Beruselse og sværmeriske Tilstand, som ikke fæster Sindet til Forretninger og Fabrikker". Han blev gift i 1838 med **Aurora Rosalie Therese Lindenberg** (1814-1839), og de fik sønnen, **Jacob Arnold Christian** (1839-1904), men ulykkeligvis døde hun i barselseng. Det har sikkert ikke fremmet lysten og muligheden for forandringer.

-0-

Levealder

Spædbørnsdødeligheden var meget høj, ligesom mødre til nyfødte børn havde stor risiko for at dø af barselsfeber. I 1839 døde halvdelen af de indlagte kvinder på den offentlige fødeanstalt, Fødselsstiftelsen.

Det var meget almindeligt at få mange børn, og da folk endvidere ofte havde ældre eller ugifte familiemedlemmer boende, havde de fleste familier også tjenestefolk.

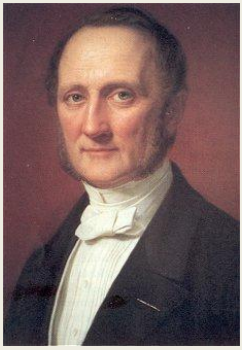
I årene 1835 – 39 var den gennemsnitlige levealder kun 35 år for mænd og 39 år for kvinder. Man ser det tydeligt, når man ser tilbage på sin slægt. I adskillige tilfælde er en nybagt mor død, og faderen har giftet sig igen, ligesom det ofte ses, at en kvinde har stået alene tilbage med en børneflok fra 12 år og nedefter. Da det var umådelig svært for disse enker at klare sig, var de derfor afhængig af familiens hjælp, bl.a. ved at bo sammen. Min morfar, Holger Rosenberg, var kun 12 år og den ældste af en flok på 6, da hans far døde. Min farfar, provst Henningsen, var kun 8 år, da hans far døde.

I FT 1840 boede Lauritz Peter Holmblad med sin lille søn i huset på hjørnet af Gothersgade og Store Regnegade 197. Samme år boede Lauritz Wilhelm Henningsen som enkemand med sin lille søn i Store Regnegade 190. Mon de har kendt hinanden?

-0-

Holmblad

I 1841 forøgede den unge Lauritz Peter virksomhederne med et trankogeri, og da moderen 1842 overdrog ham fabrikkerne, gik han under stor bekostning i gang med at anlægge en moderne stearinlysfabrik, som slog så godt an, at den allerede i 1847 udvidedes betydeligt. I tidens løb forenedes andre fabrikker inden for samme branche med den Holmbladske virksomhed. I 1846 og 1861 købte han således to mindre lysfabrikker. I 1841 overtog Lauritz Peter privilegiet med spillekortfabrikationen, som han styrede med "nerve og dristighed" i næsten et halvt århundrede. Både Jacobs og Lauritz Peters kort var med tydeligt trykte navne og bynavnet Kjøbenhavn.

Det var således en betydelig virksomhed han efterhånden stod i spidsen for, og i 1858 havde forretningerne antaget et sådant omfang og en sådan karakter, at han løste borgerskab som grosserer i København. Borgerskab som fabrikant havde han allerede løst i 1841.

Han ledede sine virksomheder *"med stor dygtighed og klog besindighed".* Han hørte til de ledende københavnske industrifolk. Det hedder bl.a. *"I de store Foretagender, hvortil han var knyttet, regnede han ypperlig med de store internationale forhold…"*

Et bevis på den almindelige anseelse, Lauritz Peter på dette tidspunkt nød, har man deri, at han i 1857 blev medlem af den kommission, der blev nedsat til overvejelse af foranstaltninger i anledning af pengekrisen.

I det hele taget var der næsten ikke det foretagende, som han ikke var med i: Han var medlem af borgerrepræsentationen, han indvalgtes i Privatbankens bankråd, hvor han var C.F. Tietgens støtte med både kredit og gode råd til sin død, han var medstifter af DFDS og i bestyrelsen. Han var medstifter af Burmeister & Wain, Switzers Bjergnings-Entreprise, af Store Nordiske Telegrafselskab, han var i bestyrelsen i De danske Sukkerfabrikker. Han var formand for De private Assurandeurer og bestyrelsesmedlem i Nye danske Brandforsikringsselskab. Han var medlem af sø- og handelsretten i en periode.

”Overalt lagde man Beslag paa ham, og overalt blev den høje Mand med det myndige, lidt strænge Udtryk hørt. Man skattede hans Arbejdsomhed, Retsindighed og Takt.” Trods sit myndige, noget afvisende ydre tog han del i mange forskellige filantropiske foretagender. Han blev kurator og senere en af de tre direktører for Vajsenhuset og lagde grundstenen til en ny bygning i Nørre Farimagsgade, og han var formand for Foreningen for erhvervelse af kunstnerboliger med ateliers (Kunstnerhjemmet). Han var ligeledes med i komite'en af ”velagtede mænd”, der skulle forestå genopbygningen og etableringen af Frederiksborg Slot som Nationalhistorisk Museum.

-0-

Udviklingen i København

I årene 1850 – 1860 skete der mange fremskridt, som skal omtales her:

Aflåsningen af portene blev afskaffet i 1856.

Vandforsyningen

Folk havde måttet hente vandet ved pumperne flere gange dagligt. Det var tungt arbejde. Engang kom der en klage fra det fornemme kvarter omkring Amaliegade. Det viste sig, at vandledningen til kvarteret havde en utæthed netop, hvor den krydsede en rørledning tilkoblet med afløbet fra Frederiks Hospitals lighus. Først efter 1850 begyndte man på boringer, der skulle hente rent vand op til et vandværk, hvor det blev renset.

Belysningen

Først 40 år efter, at en blikkenslager havde forsøgt sig med et lille gasværk blev der 4. december 1857 opstillet 2200 gaslygter i København.

Indendørs brugte man tællelys og olielamper til man omkring 1850 gik over til petroleumslamper. Det gav mere lys end man var vant til, og det nedsatte risikoen for brand. Og var der noget, københavnerne havde respekt for, så var det ”ildløs”!

Retsforhold

Grove forbrydere blev dømt til fængselsslaveri. De arbejdede på f.eks. fæstningsanlæggene. De var lænket sammen to og to med bøjler om fødderne. Slaveriet blev først afskaffet i 1851. Dødsdømte blev henrettet på Amager Fælled, ikke langt fra Holmblads besiddelser. Henrettelsen skete ved halshugning.

Befordring

I det gamle København *gik* man. Velhavende folk havde selv hest og vogn, men ville almindelige mennesker endelig køre, måtte de henvende sig til en ”hyrekusk”. De første hestetrukne hyrevogne dukkede op i 1828. Få år efter var der 60 drosker i hovedstaden.

Sygdomme

Flere læger foreslog bedre hygiejne og bedre kloakering i løbet af 1840’erne, men det blev afvist på grund af de store omkostninger. Resultatet af dette var, at den store koleraepidemi i 1853 blev så alvorlig. Over 7.000 personer blev angrebet, og næsten 5.000 døde. Mange af de velstående borgere flyttede ud af byen, mens de dårligt stillede ikke havde denne mulighed. Den kostede bl.a. C.W. Eckersberg livet, da han blev i København under epidemien for at passe de syge.

- 0 –

Henningsen

Ettelene Marie Henningsen (1803-1886), der var datter af parykmageren, Henning Henningsen og Marie og storesøster til Lauritz Wilhelm, boede i 1840 som husbestyrerinde for Jens Kraft Gyldendal og hans to sønner. Hun blev som 45 årig gift med ham, og man sagde, at ”han giftede sig under sin stand med en vis jomfru Henningsen”. Jens Kraft Gyldendal (1792 – 1858) var søn af Søren Gyldendal (1742–1802), grundlæggeren af Gyldendals Forlag. Søren Gyldendal kom fra Løgstør til København i 1770. Han læste teologi og boede på Regensen. Her begyndte han at købe og sælge lærebøger, og med Struensee’s forordning om trykkefrihed, begyndte han at udgive bøger. 1772 opgav han studierne og helligede sig helt forlags- og boghandlervirksomhed. Det gik godt for ham, og i 1787 købte han huset i Klareboderne, som stadig er hovedsæde for Forlaget Gyldendal.

Huset i Klareboderne husede indtil 1843 Borgerdydskolen, hvor der gik f.eks. Poul Martin Møller, maleren Martinus Rørbye, Søren Kierkegaard, politikeren Orla Lehmann.

1770 – SG – JD – FH Søren Gyldendal, Jakob Deichmann,

Frederik Hegel

Søren Gyldendal var gift 3 gange. I 1. ægteskab med Maren Tomasdatter fik han sønnen, Jens (1773-1791). I 2. ægteskab fik han med Bolette Cathrine Kraft datteren Bolette (1790 – 1877). Bolette Cathrine Kraft døde i barselsseng, og Søren giftede sig med hendes søster, Frederikke. Datteren, Bolette, giftede sig som 18-årig med Jacob Deichmann (1788 – 1853). I ægteskabet med Frederikke fik Søren ovennævnte søn, Jens Kraft Gyldendal. Da han ikke var interesseret i faderens firma, solgte Frederikke forlaget til Bolettes mand, Jacob Deichmann. Bolette Deichmann stiftede senere det legat, som Birte og jeg har fået igennem mange år. Jens Krafts søn Jens stiftede et andet legat, som Birte og jeg har fået, men som blev opløst for en del år siden.

Ettelene boede som enke i Frederiksberggade sammen med to niecer, hvoraf den ene var Emilie Henningsen (datter af nedennævnte Lauritz Wilhelm), den senere fru Haureberg. Hun overlevede sin mand med næsten 30 år og blev meget gammel.

-0-

Mennesker, man kunne møde på de københavnske gader

For langt de fleste almindelige mennesker var det et ret lukket samfund, der udspillede sig inden for murene, men der var andre, der drog ud i verden for at lære af andre lande. Kongelige, adelige og rige familier sendte deres sønner på uddannelsesrejser rundt i Europa. Men der var også nogle, der tog af sted på eget initiativ, som f.eks. Johan Hermann Cabott, og det kunne være kunstnere, malere, billedhuggere, digtere, komponister, arkitekter, videnskabsmænd eller erhvervsfolk. Nogle blev i udlandet i adskillige år. Et kendt eksempel er Thorvaldsen, der først vendte hjem efter 40 år. Han blev verdensberømt og fik derfor en overvældende modtagelse, da han kom hjem.

Alle de nedennævnte personer har boet inden for voldene i det meste af det 19. århundrede, så vores to familier har jævnligt kunnet møde dem. Ligesom de, flyttede de kendte personer ustandseligt.

Mange af de nævnte kendte personer giftede sig på kryds og tværs - ind og ud i de andre kendte familier med døtre eller søstre. De omgikkes hinanden de steder, hvor der blev holdt ”saloner” som f.eks. hos Rahbeks i Bakkehuset eller hos Friederike Brun.

Kulturen blomstrede, og ”Academiet for de skiønne Kunster” blev stiftet 1754, og fra 1791 havde det til huse på Charlottenborg. Her boede f.eks. Eckersberg, Jens Juel, Nicolai Abildgaard, Christen Købke (med de mange billeder fra Østerbro), Wilhelm Marstrand og mange andre af Eckersbergs elever. Også Thorvaldsen flyttede ind på Kgs. Nytorv, da han kom hjem fra Italien.

Adam Oehlenschlæger boede i Bredgade fra 1812 – 1821. I Nørregade 11 fra 1822 til 1835. Han døde i Amaliegade i 1850.

Maleren, arkitekten og billedhuggeren Nicolai Abildgaard boede i Charlottenborg fra 1788 til sin død i 1809. Han lavede bl.a. Frihedsstøtten i 1797. Han var professor ved Kunstakademiet og havde stor indflydelse på sine elever hvoriblandt var Thorvaldsen og Eckersberg. Han var ven med Johann Cabott og var fadder til komtessens og Johanns barn ved dåben i 1802.

Portrætmaleren Jens Juel boede også på Charlottenborg fra 1794 til sin død i 1802. Han var 1700-tallets mest fremtrædende portrætmaler. Også han var ven med komtessen og hendes mand.

Købke

1824 til 1851 boede fysikeren H.C. Ørsted i Studiestræde 6. Han grundlagde i 1806 Polyteknisk Læreanstalt.

H.C. Andersen kom til København 15 år gammel i 1820. Han boede utallige steder – altid nær ved Det kgl. Teater. I Nyhavn flere steder.

Søren Kierkegaard færdedes meget ude i København. Også han boede utallige steder. Han blev kun 42 år og døde i 1855. Han levede af arv efter sin far.

Arkitekten C.F. Hansen boede i Frederiksholms Kanal (Prinsens Palæ) fra 1804 – 1845. Han opførte Christiansborg Slot efter branden i 1794. Slottet brændte dog i 1884 med undtagelse af Slotskirken. Han havde bl.a. ansvaret for Domhuset, Vor Frue Kirke.

Maleren Wilhelm Marstrand tegnede i 1846 en kostelig scene, hvor Oehlenschläger begejstret læser op af sine egne værker for en kreds af venner. Helt til højre sidder Thorvaldsen, som er faldet i søvn, bagest står H.C. Andersen og tager sig en pris snustobak. Thorvaldsens Museum.

Maleren Erik Henningsen, som gav os indsigt i det daglige liv i København. Digteren og præsten N.F.S. Grundtvig, som skrev så mange skønne salmer.

Digteren Christian Hostrup, som var præst og digter. Han beskrev studenterlivet på Regensen i sine teaterstykker. Han blev præst i Hillerød, hvor Holger Rosenberg blev døbt af ham.

Ude i Europa var der Ludwig van Beethoven og Joseph Haydn. I Danmark var der C.E.F. Weyse (med de smukke morgen- og aftensange).

Balletmesteren August Bournonville skabte sine dejlige balletter..

Herman Bang var en glimrende journalist. Han har skrevet en meget medrivende øjenvidneberetning fra Christiansborg Slots Brand i okt. 1884. Han ville gerne have været skuespiller, men det blev som skribent af en del noveller og romaner og som oplæser af disse, han blev kendt og elsket.

Både billedhuggerne H.W. Bissen og hans søn Vilhelm Bissen har skabt skulpturer, som præger København den dag i dag: statuen af Adam Oehlenschläger ved Det kgl. Teater, Istedløven, rytterstatuen af Frederik d. VII på Christiansborg Slotsplads, som dog færdiggjordes af hans søn, da han selv døde, før den var færdig. Af Vilhelm Bissens værker kan nævnes statuen af Grundtvig foran Marmorkirken, rytterstatuen af Københavns grundlægger biskop Absalon på Højbro Plads samt Storkespringvandet.

Så var der komponisten J.P.E. Hartmann, som boede i Kvæsthusgade i 71 år. Han var til daglig jurist og organist ved Garnisons Kirke og ved Vor Frue Kirke. Han skrev ca. 200 værker: Musik til vennen H.C. Andersens opera ”Liden Kirsten”, musik til adskillige af Bournonvilles balletter, bl.a. ”Et Folkesagn”, samt musik til Oehlenschlägers ”Hakon Jarl”.

I Nybrogade 26 boede Johan Krohn, som gav os ”Peters jul”. Han blev leder af Krebs’ Skole.

- 0 –

Henningsen

Lauritz Wilhelm Henningsen (1806-1865) og Elise fik sammen 6 børn: **Lauritz Julius Ferdinand**, (1840-1866), **Fritz Karl Christian**, (1842-1905), **Emilie Wilhelmine Maria**, (1844-1929), **Hansine Eduardine Sidonia**, (1847-1925), **Viggo Emil Severin**, (1856-1928), og endelig **Nanny Ettelene Marie**, (1860-1863). Den lille pige, som jeg aldrig har hørt om, er indskrevet

i Sankt Petri Kirke. Det så i første omgang ud, som om hun var datter af Frits Carl Christian, og at der ikke var nævnt en mor, men det viser sig, at man har skrevet fadderne i rubrikken beregnet til forældre og forældrene i den rubrik, der var beregnet til faddere.

Som svendestykke lavede Lauritz en sølvjardiniere, som gik i arv til mig og desværre blev stjålet fra mig i 1985. Hans mesterstykke var to sølvkandelabre, som nu er solgt.

I FT 1840 står Lauritz som nævnt som enkemand med sin lille søn, Peter Frederik i Store Regnegade 190 lige i nærheden af Lauritz Peter Holmblad. I 1845 boede de i St. Grønnegade 267. I 1850 var de flyttet til Lille Regnegade 188. 1860 var adressen St. Regnegade 4 og fire år efter, 1864, boede de på Vesterbrogade 23. Lauritz fik apopleksi og døde på Theaslyst i Lyngby 59 år gammel.

Den ældste søn, **Lauritz Julius Ferdinand** (1840 – 1866):

Fundet i lægdsrulletilgang 1854 1. udskrivningskreds – Staden Kjøbenhavn Nr. 2721

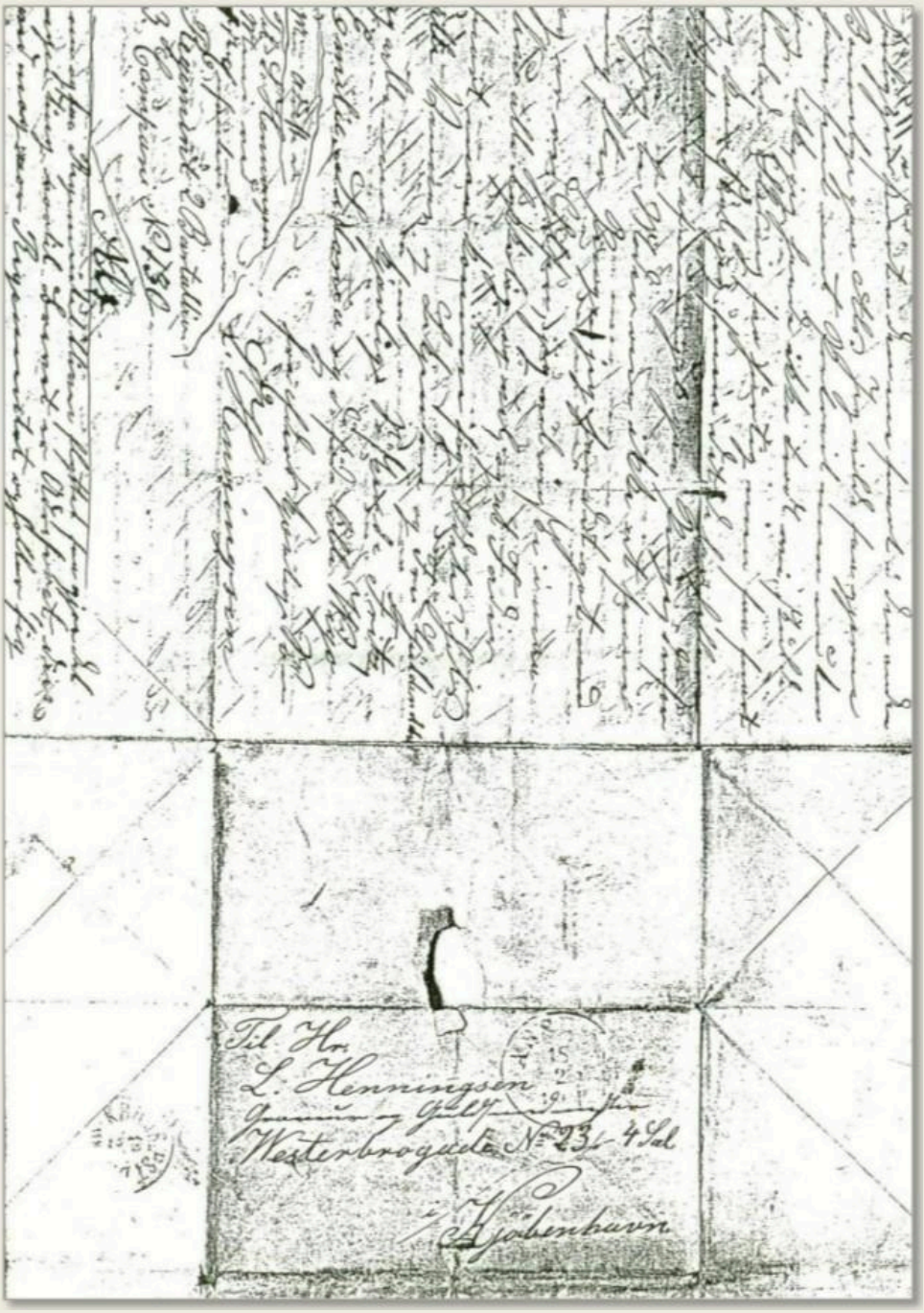
5/12 1854 indskrevet i lægdsrulle (14 år gammel). 10/6.61 tilladelse til at rejse til Helsingborg – 14/9.61 meldt sig hjemkommet. 1863 Malersvend.

EK 5 105 Soldat i 1. infanteri Regiment, 2. batallion, 3. Compani Nr. 130. Permitteret 13/8.1864. 24/11.1864 København 2 P 53. Opholdssted: L. Regnegade 188 i stuen hos Faderen.

29/3.1860 St. Regnegade 4. Hjemsendt: 31/8.64 Vesterbrogade 23, 4. sal.

Menig ved 1.ste Infanteri Regiment, 2. Bataljon, 3. Compani No. 130 (63 ¼ tomme høj – ifølge mikrofilm Rigsarkivet 12196)

I februar 1864 – midt i krigstummelen – sendte Lauritz brev hjem fra Als til sine forældre.

Til Hr.
L. Henningsen
Westerbroqade N: 23 4 Sal
Kjøbenhavn

Til Hr. L. Henningsen, Graveur og Guldsmedemester

Vesterbrogade No. 23, 4. sal, I Kjøbenhavn.

Als, d. 11. Fb. 1864

Kjære Foreldre!

Jeg takker for det kjære sidste Brev af 2. Fb. Og for Dalerne. Jeg kan fortælle Eder at jeg er sluppen heldig fra de 2 Fægtninger som nylig fandt sted d. 3. Fb. og d. 6. Fb. Den 2. Fb. gjorde vi Forpost 1 Miil fra Slesvig. D. 3. Fb. om Eftermiddagen kl. 3 begyndte Fægtningen. Tyskerne stormede frem med Musik i Spidsen, vi returnerede i Løb ind til Skanserne. Saa maatte vi gjøre Vagt til d. 5. Fb. Eftermiddagen. Saa fik vi at vide at de havde opgivet Dannevirke, om Aftenen kl. 11 rejste vi fra Slesvig til Flensborg, men det var en kjedelig Rejse. Vi var 14 Timer om at marschere 4 Miil og saa begyndte Fægtningen, vi retirerede den sidste Miil i Løb til Flensborg. Østrigerne myldrede frem, og Kuglerne regnede ned, vi var kuns to Regimenter nemlig 1ste og 11te, vi havde kuns 2 Kanoner. Østrigerne var 10 gange saa mange imod os, de havde 20 Kanoner. 1. Regiment mistede 6 à 7 Sundeved mand. Fra Flensborg sejlede vi samme Aften til Sønderborg paa Als, i Sønderborg var vi kuns en halv Dag, saa ligger vi snart i den ene snart i den anden Bondebye paa Als. Jeg vilde saa gjerne have sent mit Portrait, men nu kan jeg ikke, jeg havde ikke trodt vi skulde forlade Slesvig saa hurtig, men saa snart jeg kan skal jeg sende det. Det har heller ikke været af mangel paa Penge, derfor vil jeg be Moder om ikke at sende mig flere Penge. Jeg har det godt nu og er ved Helsen. Jeg vil ønske I maa leve alle lykkelig og vel, og at Fader snart maa komme sig aldeles. Hils alle Venner og Bekjende og Fru Güldendal og alle mine kjærlige Søskende, Fritz, Emilie, Sidonia og den søde lille Vigo fra Eders Kjærlige Søn

L. Henningsen

Min adresse er Til L. Henningsen Menig ved 1ste Infanteri Regiment 2. Batallion, 3. Compani No. 130 Als. Om ogsaa Regimentet bliver flyttet saa gjør det ingenting hvortil Brevet er adresseret, de ved hvor Regimentet opholder sig.

Hvor må det have været svært at stå med det brev i hånden vel vidende, at Lauritz kunne risikere at falde i krigen.

Hans lillesøster, Nanny, var død i maj 1863, og hans far døde i april 1865. Ganske vist kom han selv hjem fra krigen, men han døde allerede i januar 1866 af brystsyge, som jeg går ud fra, han fik under krigen. Hans mor Elise sad så alene med Fritz, Emilie, Hansine Sidonia og lille Viggo Emil på 9 år. I 1870 boede hun i Studiestræde 12 med Frits, der var blevet guldsmede-svend, Sidonia og Viggo. Emilie var åbenbart flyttet hjemmefra.

-0-

Holmblad

Edvard Holmblad (Lauritz' og Birgittes 7. barn) og **Adelaide Juliette, f. Cabott** fik 3 sønner og 2 døtre. Ingen af sønnerne blev gift. Først **Herman Lauritz** (1829-1858), handelsfuldmægtig i København, der kun blev 29 år. Derefter **Birgitte Marie Varinca** (1830-1908). Hun blev gift med sin fætter, Carl Frederik Holmblads søn, ovennævnte **Jacob Rasmus Valdemar.** Edvards og Adelaides 3. barn, **Rasmus Henrik** (1833-1902), fuldmægtig ved Handelshuset L.P. Holmblad, var ugift og har knyttet sit navn til et par legater, det Holmbladske Mindelegat til Fordel for Fabrikkens Arbejdere og et legat til Det kgl. Teaters Kunstnere og Kunstnerinder.

Deres fjerde barn, sønnen, **Jacob** (1835-1908) blev cand.polyt., sekondløjtnant. Han havde et kemisk laboratorium i København og blev senere ansat ved Københavns Gasværker. Han var en ivrig og dygtig fotograf og har taget mange billeder af familien.

Jacob

Emilie

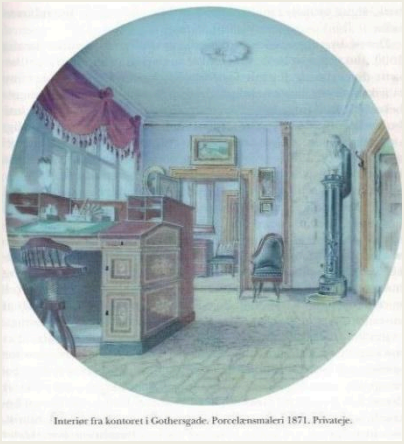
Datteren, **Emilie Barbara** (1843-1916) blev gift med oberst **Louis Gerlach** (1834-1899). De fik en datter, **Ida** (1874-1955). Faddere til hende var kontorchef E. Holmblad (morfar), fuldmægtig R.H. Holmblad (morbror), fru A.J. Holmblad (mormor) og B.L.I. Cabott (mormors søster). Emilie og obersten boede i oktober

1899 på Enighedsvej 12, på Frederiksberg. Senere – i 1916 – boede Emilie Barbara på Gl. Kongevej 171. Ida, som jo altså var oldebarn af komtessen, var fadder til Lauritz Valdemar Henningsen, sin kusines (Ida Louise Henningsen) første barn. Ida Holmblad, gift Harreschou, boede med sin datter på Platanvej 14 i 1954.

-0-

„Limfabriken".
L. P. Holmblads skydeskive fra 1869, Det kgl. Københavnske Skydeselskab og danske Broderskab. Københavns Bymuseum.

Interiør fra kontoret i Gothersgade. Porcelænsmaleri 1871. Privateje.

Lauritz Peter Holmblad tog sig meget af de talrige tillidsposter, der betroedes ham, og han indlod sig aldrig – hvad der kunne være en stor fristelse for en så overbebyrdet mand som han – på at lade andre udføre det arbejde, han selv havde påtaget sig. Han var i bogstavelig forstand, hvad Tietgen gerne kaldte ham "en af Børsens sidste Patriciere". Som fabriksherre var Lauritz Peter Holmblad efter den tids forhold ret enestående. Han sørgede godt for sine arbejdere, skaffede eller byggede boliger til dem, og når han ikke var på rejse, var han hver dag på sine fabrikker for at se, om alt var i orden, og var en funktion på kontoret forhindret på grund af sygdom eller lignende, trådte han selv gerne i stedet; alle sine regninger underskrev han selv.

Der var i 2. halvdel af det 19. århundrede to store erhvervspersonligheder, som jeg formoder, Lauritz Peter Holmblad havde nær forbindelse til: brygger I.C. Jacobsen og C.F. Tietgen. Bryggeren sad i Københavns borgerrepræsentation og havde stor indflydelse på samfundet. Også Tietgen var meget indflydelsesrig i hele finansverdenen. Da Lauritz Peters navn ikke forekommer i forbindelse med

de mange foretagende, han deltog i, er det derfor min opfattelse, at han var et meget tilbagetrukkent menneske, der ikke gjorde et stort væsen af, hvad han var med til at oprette.

Lauritz Peter fortsatte, hvor hans far Jacob var begyndt, med at opkøbe den ene matrikel efter den anden på Amagerbro.

Et morsomt 3-dobbelt portræt af L.P. Holmblad og hans søn af 1. ægteskab Jacob A.C. Holmblad med et portræt af Holmblads 2. hustru Caroline Marie Elisabeth s. Schack. Portrættet er en pendant til et andet maleri og findes i dag i familieeje i Sverige. Foto ca. 1860.

Amager stod som omtalt hans hjerte nær, og efter at have afsluttet en ombygning af Limfabrikkens hovedbygning flyttede familien hertil i 1850. Pladsen blev snart for trang, så der blev bygget til i 1855.

Lauritz Peter havde stor sans for det historiske, det smukke og det kunstneriske, så da han havde fulgt arbejdet med at genopbygge Frederiksborg Slot, bestilte han nogle meget smukke paneler i intarsia hos en anerkendt københavnsk dekupør Christian Rønne. Disse paneler blev anbragt i havestuen. Denne står endnu, som da den blev bygget. Til højre for forstuen eller havestuen lå spisestuen. Også dette rum har i det store og hele bevaret karakteren fra Holmblads tid med sit smukke stukkaturloft, sit gulv af eg og mahogny i indlagte mønstre og gipsrelieffer af Thorvaldsen i væggene. De oprindelige bygninger blev forhøjet med en etage i forbindelse med tilbygningen 1845-50.

Bag hovedbygningen og ind over nabogrundene ”Lykkens Prøve” og ”Møllegården” strakte sig et større park- og haveanlæg. Naturligvis kunne det ikke undgås, at fabrikken spredte en slem stank ud over området, men ”enhver, der

besøgte Haven glemte snart det ubehagelige i bar Forjættelse over de herlige Omgivelser.” Parken rummede mange sjældne træer, bl.a. et stort eksemplar af den i Danmark sjældne kaliforniske kæmpefyr foruden rødtjørn, taks, hængebøg og en betydelig frugthave. Ud for havestuen strakte sig en prægtig allé med store lindetræer, og for enden af denne lå en iskælder i en hvælvet jordhøj. Fra toppen af denne overværede Christian IX’s døtre i øvrigt en af de første flyvninger på Kløvermarken. Nu er der desværre intet tilbage af haven og parken, da der ikke kunne skaffes økonomisk basis for at lade de værdifulde arealer henligge som park.

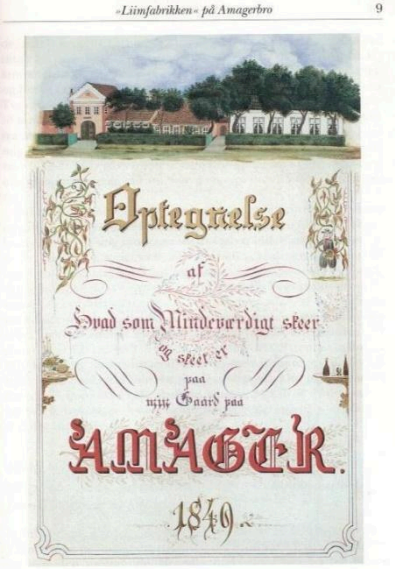
Morgenfamiliescene ved gavlen til ”Lykkens Prøve”. Til venstre ses Schleyers Mølle. Dørstykke udført af Andreas Juuel 1950. Privateje

Parti fra haven med det ”runde” lysthus og beboelsesbygningen. På bænken Lauritz Peter Holmblads moder og morbroder og stående hans broder Frantz. Dørstykke udført af Andreas Juuel 1850.

Særlig øen Amager, hvor de fleste af hans virksomheder efterhånden var samlet, og ”smagfulde, kunstnerisk udstyrede, gjæstfrie” Hjem lå, omfattede han med kærlighed og kom tidligt ”i et næsten patriarkalsk Forhold til Øen og dens Beboere”, så han blev kaldt ”Amagers Konge”. Han gav med rund hånd i det stille rige gaver til asyler, skoler, kirker og hospitaler, ”ja, arbejdede personligt i velgørende institutioner”. Han blev etatsråd i 1866. Riddersmand, Dannebrogsmand, Kommandør, Kommandør af 1. grad. Der findes adskillige malerier af ham samt en buste foran Sundby Hospital. I hans testamente var der afsat penge til en arbejds- og forsørgelsesanstalt for Sundbyerne samt til et børnehjem.

Den 22. september 1849 fik Lauritz Peter en protokol af sine venner Andreas Holmblad (hans onkel) og Julius Sick, hvori han skulle indtegne Liimfabrikkens historie. Den fik titlen: ”Optegnelse af hvad som mindeværdigt skeer og skeet er paa min Gaard paa Amager”. 1849.

Protokollens titelblad, udført af Julius Sick i 1849. Øverst ses »Liimfabrikken« fra Amagerbrogade. Fra venstre portlængen fra 1778, i midten det såkaldte Holm'ske hus som allerede eksisterede da fabrikken blev etableret, og til højre beboelsesbygningen fra 1778 i den skikkelse den fik ved Jacob Holmblads ombygning i 1837. Privateje.

Øverst ses ”Liimfabrikken” fra Amagerbrogade. Fra venstre portlængen fra 1778, i midten det såkaldte Holm’ske hus som allerede eksisterede da fabrikken blev etableret, og til højre beboelsesbygningen fra 1778 i den skikkelse den fik ved Jacob Holmblads ombygning i 1837.

Han blev som nævnt gift i 1838 med Aurora Rosalie, med hvem han fik Jacob Arnold Christian. Han blev gift 2. gang i 1846 med sin kusine, **Caroline Marie Elisabeth Schack** (1820-1899). De fik **Therese** (1847-1923), **Marie** (1849-1899) og **Andreas Julius Lauritz** (1852-1896). Stakkels Caroline, hun nåede at opleve at se i hvert fald to af sine voksne børn dø før hende.

Caroline

I 1873 og videre frem i løbet af 1880’erne havde de besøg af Christian d. IX og dronningen, prinsesse Thyra og prins Valdemar samt af kronprins Frederik (senere Frederik d. VIII). I 1885 blev Konseilspræsident J.B.S. Estrup, der boede på Esplanaden 34, udsat for et skudattentat den 21. oktober. Det ene skud prellede af på en frakkeknap, og det andet gik under venstre arm. Samme aften var han dog til selskab ude hos L.P. Holmblad på Amager. Han døde i 1913.

-0-

Lauritz Peters mor, Christiane, blev meget gammel – hun døde kun 10 år før sin søn, og hun og Jacob er begravet på Assistens Kirkegård ligesom 1. og 2. generation af Holmbladerne, men det kan kun ses af en sten indfældet i muren ud mod Nørrebrogade lidt længere op mod runddelen. Det er dog muligt, at det er væk nu på grund af metro-byggeriet!

Lauritz Peter havde endvidere en grund på Frederiksberg (matr. nr. 25 n, o, p). Den lå på Frederiksberg Allé ved Engtoftevej. Her lod han i 1855 opsætte

lysthuset fra Limfabrikken. Hans mor benyttede dette hus og stod som ejer af matr. 25 n. *Erindringer af Mathilde Reinhardt i 1889.*

"Hendes villahave stødte op til andre haver og til den ene side til et stykke tiloversbleven landlighed Fru Holmblads Vænge med en lav træbygning i baggrunden, der tjente til sommerbolig for den gamle fru Holmblad. I de år Mathilde Reinhardt boede der, var den første sommerbebudelse Fru Holmblads ko, når den glad brølende var sluppen ud på den rigelige græsning samtidig med at hun selv flyttede ud til sit landsted."

-0-

»Skovbakken« i Skodsborg. Dørstykke udført af F.C.Kiærschou 1860. Privateje.

En halv kilometer nord for Høje Skodsborg ligger en diskret sidevej med navnet Skovbakken. Det ligger ret isoleret højt oppe over Strandvejen. Det er 150 år siden, at Lauritz Peter Holmblad fik den ide at bygge sig et lille refugium på toppen af den lange Strandvej. Det var 15 år, før Skodsborg Badehotel blev opført. Han fik oven i købet den meget kendte arkitekt Ferdinand Meldahl til at tegne huset, Skovbakken, Skodsborg Strandvej 253. Meldahl fortæller selv herom: *"Det skulle være en Blokhusbygning, blot et Thehus til kort Ophold. Planerne for Anlægget blev tegnet i nyfalden Sne ude på Stedet. Den elskværdige Bygherre og Hustru var idel Støtte og Venlighed. De var jo min trofaste, venlige Støtte et Liv igennem i alle Forhold"*. Huset er opført i kraftigt murværk beklædt med tjæret træ og stråtag. Lauritz Peter boede der af og til om sommeren, men holdt mest af at arrangere frokoster heroppe. Hans efterslægt blev derimod trofaste gæster. Huset ligger der stadig.

Den 30. april 1880 brændte stearinlysfabrikken og oliemøllen, så produktionen måtte lægges om. Kun 3 dage efter branden skrev Lauritz Peter Holmblad til ingeniørkorpset og spurgte, om det kunne forventes tilladt at genopføre fabrikken.

Det blev dog ikke nødvendigt, da Asp's sæbe- og lysfabrik på Christianshavn året før var blevet overtaget af Handelsbanken, som gerne ville afhænde den. L P H meldte sig, og i skarp konkurrence med andre interesserede overtog han fabrikken i maj 1880. Kun 13 år før var Carlsberg hærget af en voldsom brand, og brygger I.C. Jacobsen handlede meget hurtigt for at få produktionen i gang igen. Mon det har været til inspiration for Lauritz Peter?

- 0 –

Jacob Arnold Christian, Lauritz Peters søn fra 1. ægteskab (1839-1904) blev i 1873 knyttet til faderens firma. Han var 6 år tidligere blevet gift med **Harriet Arabella Wilhelmine Theodora Elisabeth Brücker** (1847-1929). Jacob videreførte alle faderens virksomheder og overtog ligeledes en hel del af hans forskellige bestyrelsesposter. De fik 3 børn.

Lauritz Peter Holmblads og Carolines datter, **Therese**, blev i november 1870 gift med svensk kammerherre, **Robert Peter August Gravenhorst** (1840 – 1894). I januar 1871 rejste Lauritz Peter og Caroline til Stockholm for at besøge Therese. Rejsen gik godt, men svigersønnen klagede over utilstrækkelig beskæftigelse. For at hjælpe på dette købte L.P. i maj godset Wegeholm i Skåne, og selv om ejendommen var i høj grad forfalden, mente L.P., at hans svigersøn kunne omdanne den til en behagelig og indbringende ejendom. De havde dog vist kun ejendommen i få år, selv om der står i svenske kilder, at Robert døde på Wegeholm.

Robert Gravenhorst's far, læge A.H.Gravenhorst og efterkommere blev i 1872 optaget i den danske adelsstand under navnet Løvenstierne.

Therese og Robert fik 2 sønner:

Anton Lauritz Johan Adolph (1874 – 1937). Han blev gift med Alexandra friherreinde Ramel (1881 – 1973). De fik en søn, Ulf Robert.

Herman Peter Gustaf Adolph (1877 – 1913). Han blev gift med Ellen Aspelin (1879 – 1926). De fik en søn, Herman Hjalmar Johan Robert (1913 – 1959).

Ulf Robert Gravenhorst blev gift med Lily Møller, og de fik en datter, **Lily Charlotte Gravenhorst**, f. 1947. Det ser ud til, at hun bor i Gøteborg, og hun kunne muligvis have en del af de malerier og fajancer, der er lavet af L.P. Holmblads aktiviteter, og som står som privateje i Sverige.

-0-

Lauritz Peters og Carolines datter **Marie** blev gift med professor, medlem af Kunstakademiet, portrætmaler **Hans Christian Jensen** (1836 – 1903). L.P. var ikke begejstret for dette ægteskab, da Hans Chr. Jensen havde mistet sit højre ben som frivillig i krigen 1864 og havde et drabeligt træben. I øvrigt var ægteskabet lykkeligt. De fik en datter, Ingeborg, som i 1902 blev gift med Carl Christian Vett.

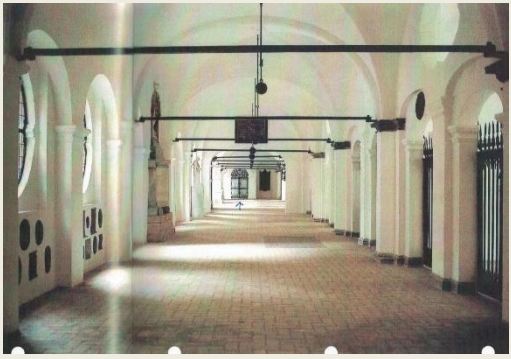
Andreas Julius Lauritz, Lauritz Peters og Carolines søn, blev prokurist i sin fars firma i 1873. Han fik i 1877 borgerskab som grosserer i København. I september samme år blev han gift med **Anna Dorothea Suhr** (1857 – 1928)**,** og 2 måneder senere forlod han sin fars firma og indtrådte i det Suhrske Hus på dets stiftelsesdag sammen med sin svigermoder og grosserer Isberg. Han havde mange tillidsposter, hawaiisk generalkonsul, græsk generalkonsul m.m.

Andreas og Anna fik en datter, **Agnes**, der døde knap 2 år gammel. De adopterede i 1889 en datter, **Hedvig Marie Sofie** (f. i Sverige 1882)**.** Andreas og datteren Agnes er begravet i et meget pompøst gravsted på Søllerød Kirkegård.

-0-

Da Lauritz Peter og Caroline døde i hhv. 1890 og 1899, blev de gravsat i et kapel i Skt. Petri Kirke. De stod netop, hvor kapellet danner et retvinklet hjørne. Der er

stadig er meget smukt smedejernsgitter med deres initialer på pladsen, men under restaurering af kirken ca. år 2006 blev kisterne flyttet ned i krypten. Efter arbejdets færdiggørelse blev de imidlertid ikke flyttet op igen. Jeg kontaktede ham, der havde stået for arbejdet, og fik at vide, at gravpladsen var udløbet, og det ville koste mange penge at forny det og få kisterne op igen. Jeg fik dog også at vide, at jeg kunne komme ind og ned i krypten, hvis jeg ville lægge en krans i anledning af en mindedag. Det er ikke lykkedes mig, da jeg engang var derinde.

-0-

Henningsen

Guldsmed Henningsens ældste søn, **Peter Frederik**, blev selv juveler og guldsmed. Han blev gift med Anni, f. i London, og deres datter, Anni (1876) står også som født i London. Peter Frederiks kone døde i København i 1891. Han selv døde i 1900 under et midlertidigt ophold i Paris. Datteren Anni blev gift Scharff og stod som arving, da Peter Frederiks halvsøster, Emilie Maria Haureberg, døde i 1929.

Fritz Karl Christian (1842-1905) lillebror til soldaten Lauritz, var guldsmed som sin far, og han var ugift. Han boede i 1885 på Christianshavn. Af Frederiksbergs Mandtalslister fremgår det, at han i 1895 boede på Bille Brahesvej på Frederiksberg sammen med sin mor, Elise. De var ankommet fra Sverige i april 1895, hvor de formentlig havde boet hos hans søster Sidonie i et års tid. Elise døde i sept. 1896. Fritz flyttede til L. Kirkestræde. Mange år senere fortalte hans nevø, Valdemar, at Fritz ”faldt om i Bredgade” 63 år gammel på vej til Frederiks Hospital, hvor han døde.

Valdemar (søn af Viggo Emil Henningsen, guldsmedens yngste søn) boede på plejehjemmet Sølund fra 1989 til sin død i november 1994, og det er fra mine besøg hos ham, at jeg har mange oplysninger og anekdoter om hans tanter, onkler, fætre og ikke mindst hans to mindre brødre. Valdemars kommentarer gengives i kursiv.

Emilie Wilhelmine Maria (1844 – 1929)**.** Emilie – kaldet ”Tanten” – blev gift i 1882 med urtekræmmer **Peter Kruse Haureberg** (1839– 1917), som havde forretning vist i Lavendelstræde. P.H. var velhavende – det var ham med kufferten og en hel del af sølvtøjet, som bærer initialerne PH samt et kostbart rejseur i læderetui. Tanten og P.H. fik ingen børn. Det var vist hende, der sagde, at ”når en af os to dør, flytter jeg til Roskilde”.

Ifølge min Far: ”En dag, da Haurebergs skulle spise til middag, havde pigen glemt at sætte salt på bordet. P. Haureberg kaldte pigen ind og bad hende hente en stige. Så sagde han, da hun var kravlet op på stigen: ”Kan De se saltet på bordet?””

Valdemar Henningsen, nevø til Emilie Maria, fortalte mange år senere følgende: citat:

”Haureberg døde i 1917. De boede i Nørre Farimagsgade 3 (eller var det Grønningen 3). Enken blomstrede op, da han døde, og flyttede ind i en stor lejlighed i Bredgade. Den var meget forfalden. Hun havde en gammel pige, Mette. Farfar, Viggo Emil, boede hos hende, da Valdemar og Kis ville en tur til Bornholm. Valdemar gik på pligtafskedsvisit og blev uvenner med hende, da han påtalte, at de andre (bl.a. hans lillebror Viggo) tit fik stukket 200 kr. i hånden, mens Valdemar ikke fik noget. Hun blev gal og gav ham en skideballe. Hun bankede i bordet og kaldte på Mette. "Kom med sodavand".

Min Far, Viggo Vilhelm, der var nevø til Emilie Maria var indsat som eksekutor i ”tantens” bo. Hun døde i 1929, og Birte har den originale boopgørelse.

Arvingerne var Emile Marias nevøer, lillebror Viggo Emil Severin Henningsen’s sønner, **Valdemar, Viggo, Peter Emilius** samt deres fætter **Carl Madsen** (søn af nedennævnte Sidonie). Det var et stort bo, og der var mange mennesker, hun havde betænkt bl.a. en halvbrors datter – se Peter Frederik Henningsen. Også Carls børn nævnes (Gudrun, Britta og Sysser).

Valdemar fortalte senere: citat:

”Carl skulle have halvdelen, og de tre andre delte den anden halvdel. Der var et maleri af Brendekilde, som Valdemar havde sat sig i hovedet, at han ville have. Det samme havde Ingrid (Viggo’s kone)*. Diplomaten Viggo foreslog, at de trak lod. Valdemar var den heldige. Ingrid græd først og skældte derefter Valdemar ud. Han solgte billedet nogle år efter for 800 kr. I dag ville det have været 70.000 kr. værd.”*

Der var en anden strid, som ifølge Viggo blev løst ved, at han selv afgav nogle saltkar til Carl, for at Valdemar kunne få noget, han gerne ville have.

Emilie og Peter Haureberg blev begravet på Assistens Kirkegård (se noter i BK).

-0-

Hansine Eduardine Sidonia (1847–1918). Sidonie blev i 1882 gift med **Niels Vilhelm Madsen** (1847–1917), der var flyttet til Skåne i 1873 og var forpagter på Næsbyholm eller Børringe Kloster. De fik sønnen **Carl Lauritz Emil** (1883 – ca. 1943). Faddere ved hans dåb var P. Haureberg, Emilie Henningsen, hans kone, Viggo Emil Henningsen og Fritz Henningsen. I 1893 flyttede de til Ternögård. Som nævnt ovenfor boede Sidonies bror, Fritz, og hendes mor hos dem i 1 års tid indtil 1895.

I november 1911 flyttede Sidonie og Vilhelm tilbage til Danmark og slog sig ned i København på Bülowsvej 11. Senere flyttede de til Dr. Abildgaards allé 11, hvor Vilhelm døde i 1917, og Sidonie døde 1925. De blev begravet på Frederiksberg Assistens (nu Solbjerg Kirkegård) lige over for familien Thiesens gravsted (se bogen om fam. Thiesen).

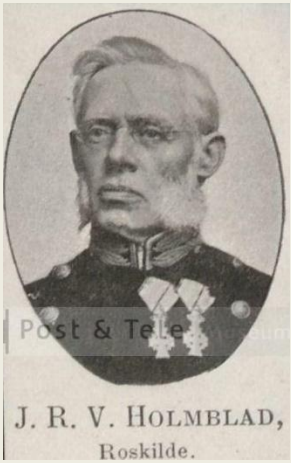
Den yngste af guldsmedens og Elises børn var **Viggo Emil Severin Henningsen** (1856-1928). Han var kun 8 år, da hans far døde. Som stud. theol. i 1880 boede han ifølge Kraks Vejviser i Studiestræde 12, 3. med sin mor Enkefrue E.M. Henningsen. I 1885 viser Krak: cand.theol. V E S Henningsen på adressen Fiolstræde 24, 2. med sin mor, Enkefrue E M H Henningsen. Viggo Emil var som ung teolog en meget afholdt og søgt manuduktør.

24. juni 1880 theologisk candidat med Laudabilis. 12. nov. 1883 aflagt katechiske prøve i Helligåndskirken med Laudabilis. 25. juni 1886 aflagt homeletiske prøve (prædiken) i Vor Frue Kirke med Laudabilis. Matt. 5, 43-45.

4. august 1886 ordineret i Viborg. 5. august 1886 ansat som præst ved Sct. Hans Hospital og medhjælper i Roskilde Domkirke.

-0-

Holmblad

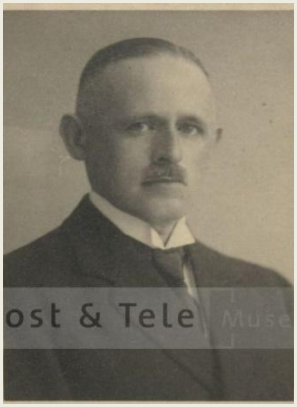
Jacob Rasmus Valdemar Holmblad (1828-1895), søn af Carl Frederik og Marie Høyer, blev gift i 1856 med **Birgitte Varinca**, datter af Edvard og Adelaide Holmblad. De to var fætter og kusine. Han kom fra familien med de 8 døtre, og hun kom fra familien med den italienske comtesse (hendes mormor). Han blev cand.jur. og blev i 1870 ansat som postmester i Roskilde og senere direktør i Sparekassen for Roskilde og Omegn. De fik 3 døtre og 3 sønner. Kun den yngste af sønnerne blev voksen, de to andre døde som små.

Den ældste datter, **Marie Adelaide** (1858-1934) – kaldet ”den grå pige” blev ikke gift. Hun havde i mange år en lotterikollektion og et pensionat på Madvigs Allé 5 på Frederiksberg. Hendes søster Julies sønner boede der ofte med deres familier længe ad gangen. Den næste datter, **Julie Barbara** (1861-1921) blev gift med **Carl Bernhard Hagen** (1857-1938), som blev postmester i Hellebæk. Han blev i familien kaldt Mesteren.

Derpå fulgte Carl Edvard (1863-1865).

Så kom **Ida Louise** (1866-1927), som blev gift med ovennævnte præst, **Viggo Emil Severin Henningsen.**

Derefter fik Jacob Rasmus og Birgitte Varinca endnu en søn, som de også kaldte Carl Edvard (1870-1871).

Deres yngste søn, **Emil Valdemar Holmblad** (1873-1942) – af sine nevøer kaldet ”onklen på Platanvej” - blev cand.mag., og også han kom til Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet. Han avancerede støt inden for direktoratet. Han var bl.a. delegeret ved Verdenspostkongresserne i Madrid, Stockholm og London og fik adskillige medaljer.

Han blev gift i 1903 med **Anna Emilie Dahl** (1875-1926). De fik en datter **Anne Birgitte Marie** (1909-1970). I 1927 blev han gift 2. gang med **Ebba Jensen** (1888-). ½ år efter adopterede han hendes datter, **Elisabeth Holmblad** (1915-2011). Hun blev gift i 1940 med **Axel Henry Gjerløff**. Det var Emil Valdemar, der fik udgivet sin oldemors (Maria Gertrude Pericoli) dagbog om hendes rejse fra Italien til København. Det er formentlig i hans hjem, at min Far har set portrættet af Comtessen. Elisabeths to børn bor i Lyngby.

-0-

Jacob Arnold Holmblads og Harriets datter, **Therese Fernanda** (1868-1923) blev gift med kammerherre, oberst **Axel Otto Tage Niels Basse von Kauffmann** (1858–1937). Axel Otto blev født i Bordesholm, Slesvig-Holsten (mens det endnu var dansk) og gjorde en meget fin karriere ved Livgarden. Hans far var en kendt og meget estimeret general, Heinrich August Theodor von Kauffmann.

Axel blev kammerjunker i 1884. 1898-1906 var han adjudant hos Christian IX. 1908 Kammerherre. 1911 Chef for Livgarden og chef for Kongens adjudantskab (Christian X). I 1920 købte han hovedbygningen til Egholm Slot beliggende ved Skibby, Horns Herred. I FT 1925 har han bopæl der sammen med sin svigermor, Harriet Holmblad. I FT 1930 var han midlertidigt på besøg hos sin datter, Magna, og svigersøn Torben Hage på Oremandsgaard ved Allerslev, Præstø. Han står anført som chauffør for Kongen.

Han var hovedaktionær sammen med sin svigerfar, Jacob Holmblad, i 1908, da A/S Amagerbro blev dannet.

Therese og Axel fik 3 børn: Magna Elisabeth, Erik Heinrich August Theodor og Ellen Ester Carla. **Magna Elisabeth** (1891–1964) blev gift med **Torben Hage** (1880–1961) til Oremandsgaard. De fik en søn, Christian Erik George (1917–1991). **Erik Heinrich** (1892-1915) var secondløjtnant og døde i militærtjenesten (Frb. Slot) kun 22 år gammel. **Ellen Esther** (1895-1924) blev gift med Otto Christopher greve Knuth-Christiansdal til Flintholm (1890 -1978). De fik to børn – i 1918 og 1920, så de var ganske små, da deres mor døde.

-0-

Jacob Arnolds og Harriets søn, **Lauritz Peter** (1871-1937) var grosserer i København og ejer af hovedgården Penarp i Sverige. Han var gift to gange og ser ikke ud til at efterlade sig børn. Der kan dog evt. være slægtninge i Sverige, som ikke er registreret i Patriciske Slægter.

Billedet er fra sommeren 1899. Det er Jacob Arnold bagest, og foran er det formentlig datteren Therese Fernanda med mand og børn. Herren yderst til venstre kan være enten Lauritz Peter eller Andreas Christian.

Andreas Christian (1874-1907), søn af Jacob Arnold og Harriet, var grosserer og fabrikant i København. Han blev gift med **Karen Margrethe Fabricius** (1877–1964). De fik 4 børn: Jacob (født og død 1903) og Marjolie (1904 –1905). Merete (1905-). Hun blev gift 1. gang med Asger Holme-Nielsen. De blev skilt, men de to børn fra dette ægteskab, Lillian (f. 1930) og Erik Preben (f. 1937) fik lov til ved Kgl. Bevilling at føre navnet Holmblad. Jacob Mogens (1906 -).

Andreas Christian byggede i 1907 en udpræget rigmandsvilla på strandgrundene ved Charlottenlund, Villa Strandlund. Han døde desværre 3 måneder efter kun 33 år gammel, men hans enke, Karen boede der til 1926, hvor hun solgte huset til skibsreder A.P. Møller. Han ombyggede det indvendigt og boede der til sin død i 1965. Derefter blev det nedrevet.

Harriet blev meget gammel og overlevede to af sine børn. Hun og Jacob Arnold er begravet på Garnisons Kirkegård, vistnok sammen med deres datter Therese Fernanda Kauffmann og hendes mand.

L.P. Holmblads forskellige virksomheder og ejendomme blev afviklet fra hans død i 1890, hans søns død i 1904 og sønnesønnens død i 1907 op til 1920.

Grundene, som Lauritz Peter og hans far havde købt, var blevet meget værdifulde. En stærkt medvirkende årsag var den bymæssige udvikling. Demarkationsservitutten blev ophævet i 1909, hvorved man kunne bygge beboelseshuse. Alle ejendommene blev overdraget i 1908 til A/S Amagerbro, hvor Jacob Arnolds søn, Lauritz Peter, og hans svigersøn Axel Kauffmann var hovedaktionærer. Det eneste hus, der blev stående, var Liimfabrikkens hovedbygning, som blev overtaget af Amagerbanken A/S.

-0-

Det var den 20. juli 1891, at **Viggo Emil Severin Henningsen** (1856-1928) blev gift med **Ida Louise Holmblad** (1866 – 1927) i Roskilde Domkirke.

Her blev de to familier koblet sammen!

Emil Valdemar (kaldet ”onklen på Platanvej”), Birgitte Marie Varinca, Marie Adelaide (”den grå pige”), ugift, Ida Louise Holmblad og Viggo Emil Severin Henningsen som nygifte, Carl Bernhard Johannes Hagen (”Mesteren” i Hellebæk), Rudolf Bernhard Hagen (Julies og Carls søn), Julie Barbara (gift med Carl Hagen og søster til Ida Louise og Marie Adelaide), Jacob Rasmus Valdemar (postmester i Roskilde og gift med Birgitte Marie Varinca).

Mens Viggo Emil og Ida boede i Roskilde, kom der somme tider patienter fra Skt. Hans, når min farmor havde brug for håndværkere til forskelligt arbejde, og de kunne godt lide den lille præstemand og hans kone. Da Viggo Emil engang besøgte Skt. Hans en del år efter, at han var rejst fra Roskilde, og gik i haven sammen med en af lægerne, kom der pludselig en mand løbende: ”han skulle endelig hilse på den lille præstemand”.

I 1892 fik han præstekald i Hylke, hvor de to ældste sønner, **Lauritz Valdemar** (1896-1994) og **Viggo Vilhelm** (1899-1990) blev født.

De originale ansøgninger om præsteembeder, som ikke blev positive, kan ses på Rigsarkivet.

Alle ansøgninger var stilet til Kongen og fint håndskrevne med alle mulige oplysninger om f.eks. nedenstående. Endvidere skulle eksamensbeviser vedlægges i afskrevet stand. Ansøgningerne var i foliostørrelse og underskrevet

Allerunderdanigst … Alle ansøgninger var bilagt en anbefaling fra hans foresatte, og derefter var det til udtalelse hos Biskoppen.

Et eksempel:

10. april 1895 sognepræst Maribo og Hillested, Lolland-Falster Stift

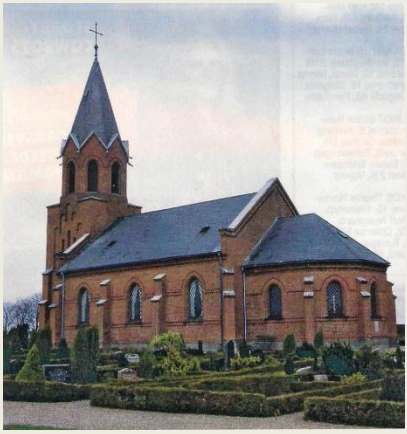
("Naar jeg efter saa forholdsvis kort Tids Forløb vover at ansøge om et nyt Embede, da har det fornemmelig sin Grund i de særdeles vanskelige og trykkende økonomiske Forhold, hvori jeg befinder mig som Følge af, at Hylke Præsteembedets Indtægter i det sidste Par Aar ere gaaede meget stærkt ned. Men hertil kommer dog tillige, at jeg efter mine 6 Aars Virksomhed i Roskilde maaske turde mene mig at være ikke uskikket til at varetage et Embede i en Kjøbstad.")

(I anbefalingen hedder det: "Ansøgeren er en velbegavet Mand, der tilhører den saakaldte højkirkelige Retning.)

I den korte Tid han har beklædt Stillingen som Landsbypræst har det vistnok været noget vanskeligt for ham at forstaa Landalmuens Udtryksmaade og Tankegang og altsaa ogsaa gøre sig forstaaelig for den, hvorimod dog uden Tvivl hans agtværdige Personlighed og korrekte Optræden har vundet den Tillid og Agtelse.

Det bør vistnok af foranstaaende anses for sandsynligt, at Præstevirksomhed i en Kjøbstad, som han tidligere har forsøgt, vil passe bedst baade for hans Kvalifikationer og hans Tilbøjelighed, og jeg skal saa meget hellere allerunderdanigst anbefale ham til en saadan som det er mig bekendt, at hans noget tarveligt lønnede Embede i disse Aar ikke strækker til til hans Families Underhold." Underskrevet Voer og Nim Provsti – Th. Mygind)

Efter at have ansøgt om noget bedre fra april 1895 til juli 1899 (22 ansøgninger), altså i mere end 4 år !! er det så endelig lykkedes at komme ud af et dårligt lønnet embede, som han også har trivedes dårligt med!!! Efter 7 år i Hylke blev han præst og senere provst i Grejs – Sindbjerg. 43 år og 2 små børn. Den 17. april 1900 blev han tillige Provst for Nørvang-Tørrild Herred. I Grejs blev **Peter Emilius Holmblad** (1902-1994) født.

Grejs Kirke

Den 22. april 1906 søgte han så at blive sognepræst i Hvedstrup og Fløng.

(" .. at mit Helbred ikke i længden vil slaa til i den dobbelte Stilling som Provst for et udstrakt og vidtløftigt Provsti og Præst for to ikke smaa Sogne, medens jeg paa den anden Side saare nødig vilde give Afkald paa Præstegerningen, naar jeg dog skulde blive her – bortset fra at Provstelønnens Bortfalden (om den end meget reduceres ved den Hjælp jeg maa holde) vilde betegne en følelig Indtægtsnedgang.")

På dette tidspunkt var han kun knap 50 år gammel og havde 3 børn. (den lille datter, der blev født på hans 50 års dag, blev begravet 3 mdr. senere).

12. januar 1907 sognepræst i Kundby, Sjælland (begrundet i svagt helbred) 28. september 1907 sognepræst Greve – Kildebrønde, Sjælland.

22.september 1909 sognepræst i Vemmetofte

3. maj 1910 Lunde, Fyens Stift. ANSØGNINGEN TILBAGEKALDT.

Ingen hjælp at hente – han gik på pension!!!

Præstegård
ved Vejles smukke Greisdal

Greis gl. præstegård — Vestermarksvej 12 — grundareal med fredet park 7360 kv.m. 100 år gammelt stuehus i røde sten med tegltag. Bebygget areal 265 kv.m plus værelser på 1. sal plus 119 kv.m udhus og garage. Ejendomsskyldvurdering 425.000,- kr. heraf grundværdi 70.000,- Ejendommen er ubehæftet.
Tilbud stiles til Greis-Sindbjerg menighedsråd ved formand Kr. Andersen, Birkevej 21 — Lindved — 7100 Vejle og må være formanden i hænde senest 18. sept. 1978.
Tilbuddene åbnes i Lindved sognegård den 18. sept. 1978 kl. 20.00 i overværelse af de bydende som måtte ønske at være til stede.
Menighedsrådet forbeholder sig at vælge frit mellem tilbuddene evt. forkaste dem alle. Kirkeministeriet skal godkende menighedsrådets evt. accept.
Nærmere oplysninger om ejendommen, aftale om besigtigelse og tilbudsformular fås ved henvendelse til .. .. ..

POUL H. JENSEN
Statsaut. ejendomsmægler
Vedelsgade 63 — 7100 Vejle

Okt. 78

Lige siden han blev færdig som cand.theol., gjorde familien flittigt brug af ham. Han var to gange i 1882 forlover for sine søstre, Emilie Maria og Hansine Sidonia. Han begravede sin svigerfar, Jacob Rasmus Valdemar i 1895 og sin mor Elise Hansine i 1896, få dage efter, at han havde fået sit første barn, Lauritz Valdemar, sin bror Fritz i 1905, sin egen lille datter, Ida i 1906 og endelig sin svigermor Birgitte Varinca i 1908. Begravede sin svigerinde, Julie Hagen, 1921. Han døbte sine egne børn og viede sin søn, Viggo Vilhelm og Ingrid Rosenberg i 1927.

Viggo Emil Severins og Idas børn voksede op i Grejs. **Valdemar**, **Viggo** og **Peter Emilius**. Viggo lignede som den eneste sin mor af udseende. Men det er min fornemmelse, at han også som den eneste havde fået sin fars intelligens og retlinede tankegang. Jeg tror, at Viggo Emil så absolut stod sin mellemste søn nærmest.

Dengang – d.v.s. omkring århundredskiftet – fik man stadig tiende. Så afleverede bønderne i kirken små papirpakker med penge. Provsten puttede dem i lommen på præstekjolen, og når han kom hjem, blev de pakket op. Det var ikke anonymt, for på indersiden af papiret stod navnet på giveren, og han fik så papiret tilbage.

På den tid var det endvidere skik, at konerne var ”urene” og skulle modtages i kirkedøren som kirkekoner den første gang, de var i kirke efter en barsel.

Det må have været en ejendommelig situation at skulle modtage sin egen kone som kirkekone. Det fremgår af Valdemars dåb foruden fadderne, at ”moderen blev introduceret den 11. oktober”. Det ses ikke ved Viggos og Peter Emilius’ dåb.

Om søndagen, når drengene var med til gudstjeneste, hændte det, at de kom til at grine midt under det hele, og så fik de et par øjne fra deres far.

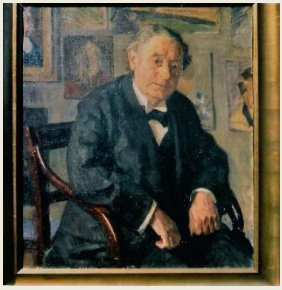
Engang havde nogle fra menigheden foræret provsten og hans kone en (rædselsfuld) vase, og jeg tror, det var ved et bispebesøg, at biskoppen spurgte, hvor længe de "var nødt til at have vasen stående fremme". Den blev senere flyttet ind til drengene, og da de engang ved deres tumlen kom til at rive den på gulvet, fik de ikke nogen videre skænd. Hvorfor – forstod de først mange år senere.

De tre brødre blev undervist hjemme i de første skoleår, men kom så senere til at gå i skole i Vejle. De tre drenge havde fundet ud af, at hvis de kom for sent til toget om morgenen, gik der ikke noget tog, før det alligevel var for sent at komme i skole. Deres far, som var udpræget B-menneske, stod derefter tidligt op for at få dem ud af døren i rette tid.

Da Provsten i 1913 trak sig tilbage på grund af dårligt helbred/hjerte, var han kun 57 år gammel. Valdemar var 17 år, Viggo 14 år og Peter 11 år. Da Viggo Emil efter at have haft en vigtig position på egnen som provst ikke ville blive boende der som pensionist, købte han en villa på Bregnerødvej i Birkerød, hvortil familien flyttede.

Han skrev et meget langt epos (ca. 750 vers) om en ung præst. Om det var sin egen skæbne, han beskrev, vides ikke. Han skrev selv det store værk af i 3 eksemplarer til sine sønner. Jeg lånte Valdemars. (Findes i fotokopi af originalen, renskrevet og på diskette).

I februar 1927 døde Ida. Det slog provsten og Lauritz Valdemar fuldstændig ud. Idas sønner var meget knyttet til deres mor. Det var Viggo, der (26 år gammel) måtte tage affære og ordne begravelsen. Huset i Birkerød blev solgt.

Da Viggo i dec. 1927 var blevet gift med **Ingrid Rosenberg** (1902-1989), fik de en villalejlighed på Tesdorphsvej 50. Der flyttede provsten ind. Ingrid har senere bebrejdet sig selv, at hun ikke var så nem i den tid, da hun ventede deres første barn, **Birte** (1928). Han døde af sit dårlige hjerte i april 1928, så Birte og jeg har hverken kendt vores Farmor eller vores Farfar.

Nekrolog i Berlingske Tidende den 26. april 1928 over farfar.

Provst V.E.S. Henningsen.

Tidligere Sognepræst for Grejs - Sindbjerg Menigheder, Vest for Vejle, Provst Viggo Emil Henningsen er afgaaet ved Døden i sit Hjem her i Byen, 71 Aar gammel.

Provst Henningsen var født i København, Søn af Guldsmedemester L.W. Henningsen, blev Student fra Metropolitanskolen og tog i 1880 teologisk Embedseksamen, hvorefter han i de følgende seks Aar virkede som en meget søgt Manuduktør og udøvede forskellig Lærervirksomhed, saaledes ved Borgerdydskolen paa Christianshavn. I 1886 ansattes han som Medhjælper hos Domprovst, Dr. theol. Gude ved Roskilde Domkirke og Præst ved St. Hans Hospital, for seks Aar senere at udnævnes til Sognepræst i Hylke ved Horsens. Fra dette Embede kaldedes han syv Aar efter til Grejs og Sindbjerg Menigheder, hvor han i 1900 tillige udnævntes til Provst for Nørvang-Tørrild Herreder. I 1909 da det vidtstrakte Provsti paa hans Foranledning deltes i to, et østre og et vestre, overtog han det førstnævnte og virkede som Provst endnu i et Par Aar; i 1913 tog han sin Afsked og bosatte sig her i Hovedstaden.

Provst Henningsen nød Anseelse som en dygtig og nidkær Præst, og var meget afholdt paa de Steder, hvor han virkede. Han var Enkemand efter Ida Louise Holmblad, Datter af Postmester Jacob Rasmus Valdemar Holmblad, og efterlader sig voksne Børn, hvoraf en Søn opholder sig i Canada.

Nekrolog i Kristeligt Dagblad den 27. April 1928 over farfar.

Fhv. Sognepræst til Grejs og Sindbjerg, Provst V.E.S. Henningsen er død i en Alder af knap 72 Aar.

Afdøde var i sin Tid en ikke lidt brugt Manuduktør i de systematiske Fag til teologisk Embedseksamen, men opgav efter nogle Aars Forløb denne Virksomhed og blev konstitueret Præst ved St. Hans Hospital og en Tid tillige Medhjælper hos Domprovst Gude i Roskilde. Senere blev han Sognepræst i Hylke (1892 - 1899) og derefter i Grejs samt i 1900 tillige Provst i det store Nørvang-Tørrild Herreders Provsti, og da dette deltes i to i 1909, beholdt Provst Henningsen den østre Del indtil han paa Grund af Svagelighed opgav ogsaa denne i 1911 og i 1913 tog Afsked tillige fra Præsteembedet.

Baade som Præst og som Provst udfoldede afdøde en betydelig Dygtighed der kun hæmmedes ved de senere Aars tiltagende Svagelighed. Ved sin ligevægtige Optræden under alle Forhold og sin Elskværdighed i Omgang med Mennesker erhvervede Provst Henningsen sig mange Venner og nød iøvrigt almindelig Agtelse og Tillid.

Efter Afskedigelsen tog Provsten, der var Enkemand, Bolig i Birkerød.

Ida og Viggo Emil Henningsen ligger begravet på Holmens Kirkegård sammen med Holmbladerne og familien Hagen.

Holmblad

Jacob Rasmus' og Birgitte Varinca's 2. datter, **Julie Barbara Holmblad**, som jo blev gift med "Mesteren" i Hellebæk, fik med ham 6 børn. De boede fast i Hellebæk, og når vi kørte gennem Hellebæk, viste min far, Viggo, os hver gang huset, hvor de havde boet. Under sine studier lånte Viggo nogle penge af "Mesteren" i Hellebæk. Han var meget glad for Viggo og hjalp ham gerne med lån, for som han sagde: "Jeg er sikker på, at Viggo betaler dem tilbage!". Det var fra "Mesteren", følgende udtalelse stammer: "Det var sgu rart, om kaffen kom i nogenlunde tilslutning til middagen!

Julie og Carl blev forældre til 4 sønner og 2 døtre.

Rudolf Bernhard (1891-1972) fik 2 børn, **Joachim** (1894-1970) fik 3 børn, **Carl** (1896-1967) fik 2 børn, **Mary** (1897-1990) ugift, **Elisabeth Birgitte** (1898-?) fik 2 børn, **Hermann Vilhelm** (1902-1987) kaldet Bamse fik 4 børn. Det var en ret speciel familie.

Under et besøg hos den 97-årige Valdemar (søn af ovennævnte Ida Louise) i juli 1994 fortalte han følgende:

”Carl Hagen fik uddannelse som jurist og fik politifuldmægtig-embede på Lolland. Han omgikkes alle de fine og fik for høj levestandard. Han forgreb sig på politikassen, men politimesteren undlod at få ham dømt.

Han kom til København og flyttede ind hos sin moster i hendes pensionat på Madvigs allé, tante Mie (Marie Holmblad). Der blev indrettet værelse i et loftsrum. Tante Mies dør stod altid åben for Hagen-børnene.

Joachim var ansat hos Lrs. David og fik fingrene ned i kassen. Han blev sendt til Canada på en enkeltbillet. Der var han i 3 år. Så havde han ikke noget at leve af, og Mesteren sendte ham penge til rejsen hjem. Også han flyttede ind hos Tante Mie.

Rudolf begik også et eller andet ulovligt og fik fængselsstraf. Han blev lukket ud efter et halvt år, og Mesteren købte ham en kiosk i Valby.

Jeg kan bl.a. huske, at vi sad i haven en sommeraften i Gilleleje. Pludselig stak et hoved frem om hjørnet af huset. Det var en mand med en rød fez på hovedet. Det var **Carl** Hagen. Hans kone, som blev kaldt ”Jakob”, har jeg set nogle gange. Der var mystik om hende – kunne være et alkoholproblem.

Carl og søsteren Elisabeth – kaldet Bette og boende i Brønderslev. Deres børn havde kælenavne, f.eks. Fessor, Dysser, Totte.

Valdemars fortælling:

”En gang havde Kis og Valdemar fundet på, at de skulle besøge Bette i Brønderslev. Hun var blevet gift med en mand, der var ansat ved el-værket. Hun ville gerne omgås de fine og gjorde alt, hvad hun kunne, men de var ikke fine nok. Valdemar og Kis kørte på 1. klasse med toget. Da de kom til Brønderslev, sad Bettes mand og ventede på dem. De kiggede ud og gad pludselig ikke besøge dem. Men ved næste station fortrød de dog, købte et eller andet til at tage med og tog en taxa tilbage. "Det gjorde det jo ikke billigere!"”

Mary Hagen – kaldet Misse – kom af og til i Smallegade. Misse var kun gift ganske kort og havde ingen børn. Hun og min Far stod for betalingen af Edvard Holmblads gravsted på Holmens Kirkegård, hvor Ida og Viggo Emil Severin, postmesteren, Julie, Rudolfs lille pige samt Misse, Herman, Hermans kone og datter ligger begravet sammen med comtessen M.G. Cabott.

-0-

Henningsen

Guldsmed Henningsens og Elises datter, Hansine Sidonia, og Niels Madsen fik kun sønnen **Carl Lauritz Emil Madsen** (1883-1943). Han blev i 1911 gift med **Valborg Johannessen** (1881–1966).

Valdemars oplysninger fra 1994:

"Deres søn Carl i Sverige var ritmester og en flot mand. Han var forpagter ved Næsbyholm i Skåne (Blixen-Finekes gods) og brugte en usandsynlig masse penge. Han fik et barn med præstens datter. Han blev gift med Valborg, som var styrtende rig, datter af en proprietær på Lolland. Han brugte løs af hendes penge. Han døde af kræft ca. 60 år gammel."

Valborg var født i Hagested ved Holbæk. Da hun var 9 år gammel, blev hendes far forpagter på Berritsgård, Tårs, Musse, Maribo. Carl og Valborg boede i Börringe Kloster og fik tre døtre: **Gudrun** (1913–2007) blev gift i 1937 med Torsten Bjurman (1913-1999), **Britta** (1917-2002) gift med Ludolf Monecke Christensen og **Alice** (kaldet Sysser (1922 -)

Vi besøgte Carl og Valborg i Börringe Kloster inden krigen, og Birte kan huske, at vi kørte i kane. Valborg var blevet fadder til mig.

Valborg lærte trods mange års ophold i Sverige aldrig rigtig at tale svensk. Hun boede som enke i Malmø, hvor vi besøgte hende efter krigen, og det var altid spændende at komme over til hende i Sverige og se forretningerne med fulde hylder og lækre sager, som man ikke så i København, selv om krigen var forbi. Bl.a. blev mit konfirmationstøj købt derovre i 1947, da man endnu ikke kunne få stoffer i Danmark, og hun var som fadder med til min konfirmation. Hun boede på Stortorget nr. 1 og i Admiralsgatan. Hun besøgte os i København og var sammen med Christian Bergsøe. Det viste sig, at de havde mange fælles bekendte blandt "landadelen", og de kendte familierne gennem flere generationer. Ved et af sine besøg hos os havde Valborg medbragt et "gammelt tæppe, som hun selv havde lavet". Det var i hvert fald, hvad hun fortalte tolderne. I virkeligheden var det et ægte persisk tæppe, som Mor og Far havde købt der ovre. Hun kunne nemmere komme igennem tolden uden afgifter som svensker.

-0-

Gudrun og Torsten Bjurman fik 4 sønner: Christer, Ulf, Torsten og Richard. Da de ventede nr. 4, havde de ”lovet” de tre drenge en lille søster. Da Torsten ringede hjem fra klinikken og fortalte, at de havde fået en lillebror, råbte de i kor: ”Nej, Papa, vi vill inte ha honom”. Richard var Viggo’s gudsøn, og Viggo og Ingrid blev inviteret til bryllup i Irland, men tog ikke med, da de på det tidspunkt var gamle. Richard er bosat i Irland. Torsten bor i Falsterbo.

Britta og hendes mand Ludolf fra Hamborg havde ligeledes 4 børn, og på grund af hans tilknytning til Tyskland brød Gudrun og Britta forbindelsen med hinanden. I forvejen havde de begge brudt med Sysser, da en af hendes veninder havde lagt an på deres far. Således kunne Valborg i sine sidste år aldrig have hele sin familie samlet på én gang.

Valborg, Carl, samt Gudrun og hendes mand Torsten, er begravet lige foran Börringe Kirke. Britta døde 2002. Birte og jeg prøvede at få kontakt med Gudrun for nogle få år siden, da vi en dag var i Malmø og så, hvor hun boede. Vi skrev et brev til hende, men hendes ene søn skrev til os, at hun var på plejehjem, da hun var noget dement. Hun døde 2007.

-0-

Krigenes og opfindelsernes betydning for livet i Danmark

For mine bedsteforældres og mine forældres generationer skete der meget både her og ude i verden i hele første halvdel af det 20. århundrede. Der var mange epokegørende opfindelser som f.eks. radioer, biler, flyvemaskiner, telefoner med meget mere. Endvidere var der fra 1914 til 1918 1. verdenskrig, som jo medførte rationeringer, utryghed og fattigdom. Og for de ulykkelige danskere, der boede syd for grænsen, betød det, at mange unge mænd blev indkaldt til det tyske militær og måtte i krig for Tyskland. Der faldt mange danskere i de tyske skyttegrave.

Efter verdenskrigens afslutning kom der en del Wienerbørn til Danmark for at komme til kræfter, og Mor var med til at modtage dem. Mange af børnene knyttede tætte bånd til deres danske plejefamilier.

I 30’erne var der stor arbejdsløshed og fattigdom. Og i 1939 kom så 2. verdenskrig. Det kom igen til at betyde utryghed med tyske soldater overalt, begrænsninger, sabotagehandlinger, mørkelægning, luftalarmer, rationeringer og

vareknaphed, der varede lige indtil 1954. Men det betød til gengæld, at man holdt mere sammen om at få hverdagene til at være så normale som muligt.

De to krige og de knappe mellemkrigsår har uden tvivl satte deres stærke præg på disse generationers liv og holdninger.

-0-

Lauritz Valdemar Henningsen: Han var elev ved Statsbanerne. Han forsøgte senere at blive noget der hed Dansk Jurist, men jeg ved egentlig ikke, om han gennemførte uddannelsen. Han blev gift med **Kirsten Wendrich** (kaldet Kis) (1903-1989), som var halvt finne. Hun var som 10-årig udsat for en alvorlig togulykke i Sverige i 1912, hvor hun mistede sin far og bror. De fik en søn, **Mogens** (1932- 2002). Efter forskellige jobs i en del år blev han ansat i varedirektoratet, og senere i aktieselskabsregistret, hvor jeg mener, han endte som overassistent.

Valdemar og Kis

Valdemar har fortalt: *"De boede først i et pensionat. Arvede derpå 42.000 kr. og flyttede så på Strandvejen. Der stod han uden andet end arven og legatet, og da der var gået to år, var pengene brugt. Derpå flyttede de vist til Webersgade. Der boede de under krigen. Han konverterede til katolicismen ca. 1942. I Webersgade kom tyskerne forbi med militærmusik, og Mogens, som var 9-10 år, fulgte med dem et stykke vej, hvad der foranledigede, at opgangen troede, Valdemar var tyskvenlig. Så skulle lejligheden i Webersgade sættes i stand. Det skulle de selv gøre, hvad Valdemar nægtede. Så fik de lejlighed i Kroghsgade. Efter 2 år der flyttede de til Stockholmsgade lige ved siden af Krebs's skole. På et tidspunkt*

skulle skolen selv bruge lejligheden til kridt og bøger, så Valdemar flyttede til Øster Farimagsgade i en lejlighed, hvor væggen var ved at vælte. Senere fik de så lejligheden i Øster Farimagsgade 10, hvor de blev til Kis døde."

-0-

Provstens og Idas 2. søn, **Viggo Vilhelm,** blev student fra Birkerød Statsskole allerede som 17-årig. Derefter læste han jura. Da han skulle op til juridisk embedseksamen, hvor man var oppe hele dagen i alle fag og var i kjole og hvidt, sagde han (ifølge Valdemar) intet til sine forældre om eksamen, for: "De skulle ikke være nervøse". Da dagen var gået, kom han hjem og sagde, at nu var han juridisk candidat. Han havde forskellige jobs for at tjene nogle penge samtidig, dels ved studenterarbejde i et ministerium, dels tror jeg, han bragte post ind fra Birkerød til København for overlæge Fogh Andersen. Han blev ansat ved Københavns Skattevæsen, da det var en sikker stilling med pension. Han var der i godt 40 år, til han blev pensioneret i 1967.

Viggo havde lært Ingrid Rosenberg at kende i skattevæsenet, hvor de begge var ansat. De blev som nævnt gift i december 1927.

Viggo og Ingrid flyttede til Smallegade. Viggo og Ingrid blev Far og Mor til to døtre, **Birte Ida Clara** (1928) og **Grete Ingrid Rosenberg** (1931).

Viggo havde ikke ret mange penge som ung fuldmægtig, så det betød, at Ingrid og Viggo måtte leve meget fornuftigt. Derfor er der måske ikke noget at sige til, at Ingrid blev noget træt af, at Viggo altid skulle forstrække sine brødre med penge. Det hændte også, at Valdemar lånte f.eks. sølvtøj af dem for at pantsætte det. Nogen tid senere havde han så solgt det. Ingrid har også fortalt, at Viggo altid spadserede til kontoret, mens Valdemar tog taxa i de perioder, hvor han havde penge.

Allerede fra Viggo var ung, var han den, der måtte rede trådene ud, når hans brødre havde lavet basseraller af den ene eller den anden art, som f.eks. snydt nogen, stiftet gæld, stukket af og lign. Viggo var nok det mest redelige menneske og den kærligste far, man kunne tænke sig. Han var den, man altid kunne komme til, hvis man var i vanskeligheder, og han kunne altid hjælpe. Han hjalp utrolig mange mennesker livet igennem.

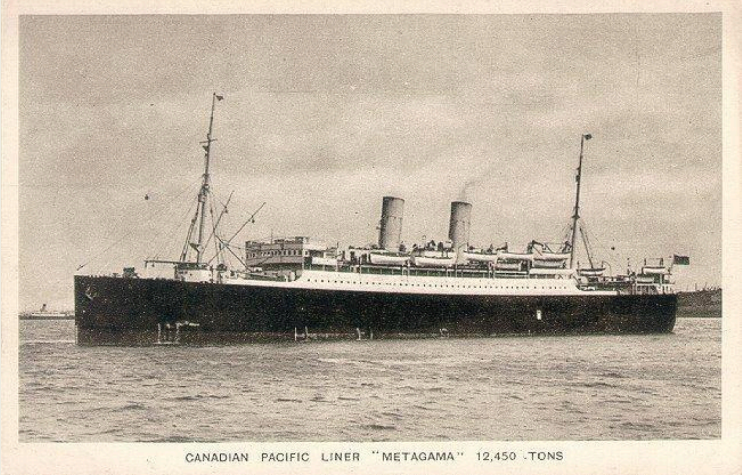
Valdemar fortalte følgende om deres lillebror, Peter Emilius, som ung: Provsten prøvede at sætte **Peter Emilius** i gang med forskelligt.

"Peter solgte en overgang skomagerartikler. Det gik dårligt, og til sidst solgte han til under indkøbspris, blot for at få rede penge med gæld til følge. En gang var han væk i flere dage. Farmor Ida blev bange for, hvad der kunne være sket, og Valdemar blev sendt ud for at lede efter ham. Farmor spurgte, om han mon vidste, hvor han kunne være, og Valdemar havde den mistanke, at han var på Missionshotellet i Horsens. Peter havde sagt, at han af og til boede der. Valdemar tog af sted med toget om morgenen, og da han kom til hotellet i Horsens, spurgte han portieren, om Peter Henningsen boede der. "Ja, hr. og fru Henningsen boede på hotellet". Der var han så med en datter til en missionær og stor tømmerhandler i Birkerød. Valdemar betalte, og de tog hjem. Senere fik han et barn med samme dame. Missionæren forlangte, at de blev gift, og de blev gift i Frederikssund (kun hvid vand på bordet). Barnet blev døbt af Farfar. Det vides ikke, hvad der er blevet af det.

En gang havde Peter svindlet for 5000 kr. Der blev lavet den aftale, at han kunne betale dem tilbage ratevis, så skulle der ikke ske ham noget. Han skrev derpå en veksel på 4000 kr. og underskrev den med missionærens og sin fars navne. En bankdirektør ringede til Provsten og sagde, at hvis han ville anerkende den underskrift, kunne de ordne det ved, at provsten betalte de 4000 kr. Han var på det tidspunkt en gammel mand og havde ikke ret stor pension, men han betalte hver måned et anseligt beløb.

Peter var på et tidspunkt taget til Norge, og han sendte det ene telegram efter det andet til Valdemar, der på det tidspunkt boede i Bredgade i en fin opgang med rød løber og en rustning på hver etage, der bar en lygte. Til sidst sendte Peter telegram om, at han havde pantsat sin vinterfrakke og ur m.m., og de var begyndt at fatte mistanke, hvor han boede. Han skulle bruge penge. Valdemar gik til sin far, som nægtede at sende penge, så han kunne komme hjem. Valdemar sagde dog, at det var synd, når han havde hjulpet så tit, da at svigte denne sidste gang. Provsten gik med til at sende noget af beløbet, og Viggo trådte til med resten." Igen ifølge Valdemar: "Viggo måtte altid træde til, når de andre havde lavet dumheder!"

Lige inden Viggo og Ingrid blev gift, havde Peter lavet endnu en skandale, og han fik penge af Viggo til at rejse til Canada. I stedet rejste han til Norge, hvor han brugte pengene. Da de slap op, købte Viggo en billet til ham til Canada, og han rejste. Valdemars udsagn: *"Derpå satte Ingrid et frimærke i ryggen på Peter og fik ham til Canada."*

CANADIAN PACIFIC LINER "METAGAMA" 12,450 TONS

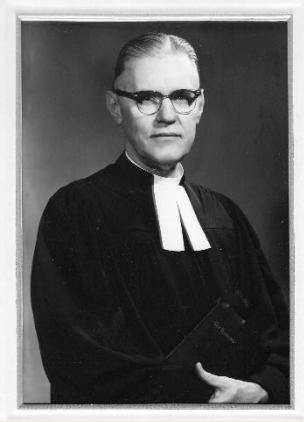
Peter ankom til Quebec den 30. juli 1927.

Det må have været svært for en retsindig mand som provsten at have de bekymringer med to af sine sønner. Ikke sært hvis han – som det jo har været min fornemmelse – har været særlig knyttet til Viggo. De har nok lignet hinanden i karakter og ansvarlighed. Peter og Valdemar har først fået ansvarlighed langt senere i livet.

-0-

Provstens og Idas yngste søn, **Peter Emilius** emigrerede som nævnt til Canada. *(Valdemars beretning) "Da Peter kom til Canada, kom han til en farmer, der gav ham en hest, og så kunne han ride rundt og passe på 2000 får. Det gjorde han i tre år ifølge Valdemar. Da han arvede pengene fra tantens bo, købte han en te-forretning, som gik neden om og hjem efter nogle måneder, og der stod han så uden penge."*

Peter blev gift med **Myrtle Kerr** (1906 – 1997), der havde en datter fra et tidligere ægteskab, Frances, og sammen fik de 5 børn med 1½ til 2 års mellemrum. Senere læste han til præst. "Præsteseminariet" lå 60-70 km fra, hvor Peter og Myrtle boede. Han måtte tage af sted dertil to gange om ugen og boede der så om natten. Hvordan han tjente penge til studier og familie, ved jeg ikke. Jeg mener Gerry (Geraldine) har sagt, at han gjorde tjeneste i en kirke i nærheden med, hvad han nu kunne tage sig af (degn?). Peter og Myrtle klarede sig godt i Canada.

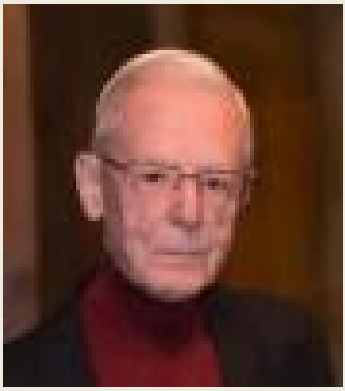

Ross P. Henningsen (1930- 2017) – gift med Ann Marie Martel – 3 døtre, 2 sønner.

Da Ross var et år gammel, fik han blindtarmsbetændelse, men han kunne ikke blive opereret, før der var penge på bordet. Han telegraferede til Valdemar, som jo ikke havde nogen, men som henvendte sig til Viggo. *"Valdemar fulgte Viggo ned på Vester Voldgades postkontor, hvor Viggo telegraferede 1000 kr. til Peter i Canada."*

Ross ca. 1954 Ross i 2017

En dag i begyndelsen af 1950'erne blev Mor ringet op af et hotel inde i Helgolandsgade. De meddelte, at en ung canadier ved navn Ross Henningsen, der var udstationeret soldat i Itzeho, gerne ville besøge os. Birte og jeg stod i karnappen i dagligstuen for at se ham, inden han kom op. "Mon det er ham der (en lille tyk mand)? Eller ham der?". Pludselig ringede det på døren, og uden for stod en nøjagtig kopi af Far som ung! Det var Ross. Stor overraskelse. Han havde orlov et par dage og var taget til København i håb om at besøge os. Vi havde nogle hyggelige dage sammen med ham. Han havde sin kæreste med, Ann Mari, som han senere blev gift med. Nogle år senere i sommeren 1974 havde vi besøg af hans ene datter, Denise, der havde fået lov til at rejse til Danmark med Peter, Myrtle og Gerry. Rejsen var en "retirementgift" fra Gerry til hendes forældre.

Geraldine Henningsen (1932 – 2002) gift 1. g. Frank Lewis (død 1981) – 2. g. Peter Cruse – ingen børn.

Irene Henningsen (1933) – gift med Raymond Vogel – 1 datter og 1 søn

June Henningsen (1935) – gift med Eugene Massey (død 2003) – 2 sønner, 4 døtre

Larry Henningsen (1936) – gift med Grace Dahl – 3 døtre, 2 sønner

-0-

Gensyn med Peter

Jeg ved ikke, hvor megen kontakt Viggo og Ingrid havde med Peter i Canada i 30'erne, men de fortalte os i hvert fald om Onkel Peter. Det virkede dengang meget fjernt og eventyrligt med en onkel så langt væk, som man aldrig havde set.

En formiddag et par dage efter 4. maj 1945 ringede telefonen hjemme hos Ingrid i Smallegade. Viggo var som sædvanlig på kontoret. Da hun tog telefonen, spurgte en herre efter Viggo, og hun sagde, at Viggo var på kontoret. Så lød det: "Det er Peter fra Canada"! Ingrid var jo ved at falde ned af stolen. Det viste sig, at han for tiden lå inde som feltpræst ved de canadiske styrker i Norge. Han havde fået nogle dages orlov og var taget til København. Han vidste ikke, om Viggo og Ingrid stadig levede – der kunne jo være sket så meget under krigen – og han syntes,

han bedst kunne finde ud af det ved at rejse til København. De aftalte, at han skulle komme med det samme, og hun ringede straks til Viggo.

Da Birte og jeg kom hjem fra skole den dag, fortalte Ingrid, at onkel Peter var kommet. Det virkede fuldstændig uvirkeligt. Men så kom han, og han tilbragte hele sin orlov hos os. Valdemar og Kis kom også ud. Han havde tyggegummi med og muligvis også cigaretter. Det var utroligt spændende med sådan en helt ”ny” onkel. Han var meget indtagende, og der var så meget at høre om og selv fortælle, at det hver aften blev langt ud på natten, inden man gik i seng.

Efter det besøg fik vi hvert år til jul en julepakke med tyggegummi, strømper, kaffe og ikke mindst Myrtle’s julekage, der var lavet af så gode råvarer og med så lidt mel, at den var tung som et ondt år. Hvis vi havde tabt den på gulvet, var den gået lige ned til underboen.

Det, at vi fik kontakt med Peter igen, betød, at brevskrivningen kom godt i gang. Han kunne – til trods for at han havde været væk fra 1927, og at han var gift med en canadisk dame – stadig tale udmærket dansk. Det eneste det kneb med, var forholdsordene. ”Dette er for (til) børnene”. Vi fik sendt billeder af hele familien, bl.a. fra Gerry’s bryllup med billeder af ”myself i kirken”. ”Gifterne i spisestuen”.

Vi fik så fine relationer til familien i Canada, at de kom på besøg her i både 1967, 1974 og 1992.

I 1967 boede de først i Mogens’ lejlighed i Ndr. Frihavnsgade. Den var på 3. sal, og der lugtede meget af ost på grund af Mogens’ svigerfamilies osteforretning, der lå i stueetagen. Efter et par dage ringede Far til mig og spurgte, om Peter og Myrtle kunne bo i vores lejlighed i Alléparken. Vi var på det tidspunkt på sommerferie i Asserbo. Jeg sagde straks ja. Far og Valdemar og Peter og Myrtle var taget en tur til Grejs for at se den gamle præstegård, og det blev så Fars opgave at fortælle Valdemar, at Peter og Myrtle gerne ville bo på Frederiksberg Allé. Det var ikke så rart, men det var dejligt for dem at flytte. Det blev bl.a. begrundet med, at det var for højt at gå på 3. sal. Det var også hyggeligt for dem, at de så boede nær ved Far og Mor.

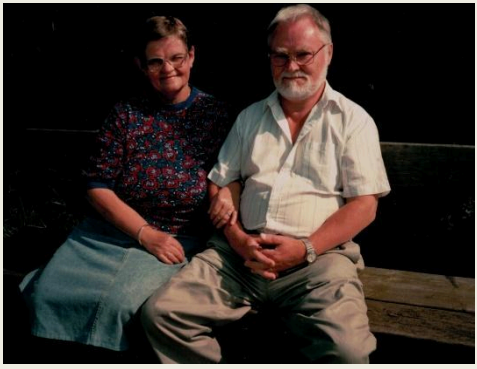

Peter og Myrtle på Frb. Allé

I 1992 fik vi besøg af Gerry og hendes mand netop den dag, vi vandt EM i fodbold i Sverige. De boede i Peters lejlighed i Alléparken. Min Peter og Annette besøgte Peter, Myrtle og Geraldine i 1993, mens de boede på Vancouver Island.

-0-

Valdemars og Kis' søn, **Mogens** blev gift med **Bente Lynegaard Jørgensen** (1934). De fik tre børn: **Pia**, **Anne** og **Peter**. Bente var hjemmegående hele tiden, og alligevel fik de råd til et lille sommerhus i Kregme. Mogens døde af kræft i 2002.

-0-

Bergsøe

Birte Ida Clara blev I 1953 gift med **Christian Andreas Bergsøe** (1905-1972). De blev forældre til **Niels Christian** (1955) og **Jens Viggo** (1961).

Bryllup i Frederiksberg Kirke

Gundelach

Grete Ingrid Rosenberg blev gift med **Christian Gundelach** (1930). De fik **Anders Christian** (1957) og **Peter Bjørn** (1961). De blev skilt i 1977.

Bryllup i Frederiksberg Kirke

Efterskrift

Far havde ikke nogen stor familie, og jeg har derfor ikke haft personlig kontakt med så mange af dem.

Jeg har slet ikke mødt nogen af Holmblad-familien. Min farmor, Ida Louise, hendes ene søster, Julie, og to små brødre var døde, før jeg blev født. Der levede en ugift søster, Marie, ”den grå pige”, på Madvigs allé, som Far vist ikke havde nogen kontakt med. Den eneste levende bror, Emil Valdemar, ”onklen på Platanvej”, havde Far og Mor af og til kontakt med, men det var, så vidt jeg husker, ikke med os børn. Julie, gift med postmester Hagen fra Hellebæk, havde seks børn, men de fire fætre i denne ret specielle familie havde Far kun sporadisk kontakt med. Den ene kusine boede i Brønderslev, så hende så han vist aldrig noget til. Kun den yngste kusine, Mary, kaldet Misse havde Far forbindelse til. Hun kom af og til i Smallegade, så hende har jeg kendt. Hun var ugift og havde ingen børn. Hun var egentlig en aktiv dame – hun havde en meget snøvlende stemme, men var ikke uden humor og nem at omgås. Hun og Far var de eneste, der betalte til gravstedet på Holmens Kirkegård, hvor Komtessen, samt hendes datter og Edvard Holmblad, Provsten og hans kone lå begravet samt en del af Hagen familien. Valdemar lagde på et tidspunkt op til, at han gerne ville begraves samme sted, men det sagde Misse nej til. Han ligger derfor et andet sted på Holmens Kirkegård.

Hvad angår Henningsen-familien, var min farfar og alle hans søskende døde, før jeg blev født. Soldaten Lauritz og hans bror Frits var ugifte. Emilie, ”tanten”, var gift med Haureberg, men de havde ingen børn. Sidonie var gift, boede i Sverige og fik en søn, Carl. Denne fætter besøgte vi af og til i Skåne før krigen. Han døde under krigen, men senere havde vi god forbindelse med hans kone, tante Valborg, og to af deres døtre. Til gengæld havde Far sine to brødre, men der var jo ikke rigtig nogen, der kunne samle familien, og dertil kom, at Peter boede i Canada. Vi kom ganske vist sammen med Valdemar og tante Kis og deres søn, Mogens, men det var ikke noget meget tæt forhold.

De ting, jeg har fortalt om dem, er altså andenhåndsberetninger, f.eks. fra onkel Valdemar, da han var meget gammel.

1 **Christen Henningsen**
g. Inger Margrete Erichsdatter g. 26.06.1767
2 **Henning Henningsen** f. 26.05.1771 d. 24.08.1820
g. Marie Reimerth g. 01.11.1797 f. 22.11.1768
3 **Henriette Maria Actonia Henningsen** f. 03.12.1798
g. Andreas Severin Michaelsen g. 04.04.1823 f. ca. 1795
3 **Hans Severin Henningsen** f. 05.02.1800
3 **Charlotte Cathrine Amalie Henningsen** f. 22.10.1801
3 **Ettelene Marie Henningsen** f. 22.09.1803 d. 22.11.1886
g. Jens Kraft Gyldendal g. 14.03.1849 f. 31.12.1792 d. 24.02.1858
3 **Lauritz Wilhelm Henningsen** f. 13.06.1806 d. 25.04.1865
g. Anna Katharine Elisabeth Hedensted, g. 09.07.1835 f. 03.01.1801 d. 23.03.1839
g. Elise Marie Hansine Rasmussen g. 05.10.1839 f. 11.03.1819 d. 03.09.1896
4 **Peter Frederik Wilhelm Henningsen** f. 08.09.1836 d. 01.10.1900
g. Annie f. 1855 d. 07.09.1891
5 **Annie Henningsen** f. 16.03.1876
4 **Lauritz Julius Ferdinand Henningsen** f. 16.10.1840 d. 15.01.1866
4 **Fritz Karl Christian Henningsen** f. 06.10.1842 d. 23.05.1905
4 **Emilie Wilhelmine Maria Henningsen** f. 19.09.1844 d. 26.01.1929
g. Peter Kruse Haureberg g. 10.02.1882 f. 17.03.1839 d. 28.11.1917
4 **Hansine Eduardine Sidonia Henningsen** f. 21.08.1847 d. 29.04.1925
g. Niels Vilhelm Madsen g. 11.06.1882 f. 10.01.1847 d. 22.10.1917
5 **Carl Lauritz Emil Madsen** f. 02.03.1883 d. 1943
g. Valborg Johannessen g. 29.03.1911 f. 29.04.1881 d. 1966
6 **Gudrun Lizzie Madsen** f. 03.06.1913 d. 11.11.2007
g. Nils Torsten Bjurman g. 16.10.1937 f. 21.07.1913 d. 1999
7 **Ulf Bjurman** f. 1938
g. Monica
7 **Christer Bjurman** f. 1940
g. Jane
7 **Torsten Kalman Johannes Flemming Bjurman** f. 04.11.1944
7 **Richard Bjurman** f. 1946
g. Victoria d. 01.05.2015
6 **Britta Margrethe Madsen** f. 03.03.1917
g. Ludolf Monecke Christensen
6 **Alice (Alix) Elise Ingegärd Madsen** f. 22.03.1922
4 **Viggo Emil Severin Henningsen** f. 24.07.1856 d. 25.04.1928
g. Ida Louise Holmblad g. 20.07.1891 f. 24.04.1866 d. 13.02.1927
5 **Lauritz Valdemar Henningsen** f. 04.09.1896 d. 13.11.1994
g. Kirsten Wendrich g. 21.12.1928 f. 24.04.1903 d. 12.05.1989
6 **Mogens Henningsen** f. 25.07.1932 d. 19.08.2002
g. Bente Lynegaard Jørgensen g. 05.07.1958 f. 20.12.1934
7 **Pia Lynegaard Henningsen** f. 11.05.1959
g. Claus Norup
8 **Peter Emil** f. 1990
8 **Frederik**
7 **Anne Henningsen**
g. Avner Rietti
7 **Peter Henningsen**
5 **Viggo Vilhelm Henningsen** f. 13.09.1899 d. 27.02.1990
g. Ingrid Rosenberg g. 21.12.1927 f. 11.03.1902 d. 28.04.1989
6 **Birte Ida Clara Henningsen** f. 09.10.1928
g. Christian Andreas Bergsøe g. 04.07.1953 f. 15.07.1905 d. 07.11.1972
7 **Niels Christian Bergsøe** f. 04.01.1955

g. Merete Norsker g. 21.07.2001 f. 01.07.1965
8 **Mie Marie Norsker Bergsøe** f. 27.07.2000
7 **Jens Viggo Bergsøe** f. 31.07.1961
g. Luck Bergsøe g. 24.07.1999 f. 13.12.1968
8 **Christina Marisa Bergsøe** f. 16.05.1998
8 **Tobias Bergsøe** f. 29.04.2001
6 **Grete Ingrid Rosenberg Henningsen** f. 10.10.1931
g. Christian Gundelach g. 27.08.1955 (skilt 1978) f. 01.10.1930
7 **Anders Christian Gundelach** f. 04.11.1957
g. Thi Van Nguyen g. 20.12.1980 f. 16.08.1956
8 **Lan Tuyet Gundelach** f. 05.02.1976
g. Chinh Ngo g. 07.08.1999 f. 02.11.1970
9 **Markus Ngo** f. 14.10.2001
9 **Katrine Ngo** f. 07.12.2003
9 **Klara Ngo** f. 27.05.2006
8 **Daniel Christian Gundelach** f. 02.05.1984
g. Randi Boesen f. 04.11.1985
9 **Sophia Elise Gundelach** f. 22.10.2011
9 **Konrad Christian Gundelach** f. 05.06.2015
7 **Peter Bjørn Gundelach** f. 01.03.1961
g. Annette Seeberg Hansen g. 30.09.1995 f. 30.07.1962
8 **Mathias Seeberg Gundelach** f. 27.06.1994
8 **Jakob Seeberg Gundelach** f. 05.04.1996
5 **Peter Emilius Holmblad Henningsen** f. 18.03.1902 d. 25.04.1994
g. Myrtle Kerr g. 29.11.1929 f. 06.12.1906 d. 30.04.1997
6 **Ross Peter Henningsen** f. juli 1930 d. 27.05.2017
g. Anne Marie Martel g. juli 1954
7 **Maureen Henningsen** f. februar 1955
g. Douglas Stubbs g. september 1976 (separeret)
7 **Perry R. Henningsen** f. januar 1956
g. Mary Carmanico g. juni 1978
8 **Ryan Henningsen** f. marts 1982
8 **April Henningsen** f. april 1984
7 **Denise Henningsen** f. august 1958
g. Bruce Mc Callen g. september 1981 (separeret)
8 **Amber Mc Callen** f. maj 1983
7 **Ronald Henningsen** f. januar 1960
7 **Nadine Henningsen** f. januar 1962
g. Gordon Cummings g. september 1992
6 **Geraldine Henningsen** f. januar 1932 d. juni ? 2002
g. Frank Lewis g. juli 1952 d. september 1981
6 **Irene Henningsen** f. august 1933
g. Raymond Vogel g. november 1955
7 **Sherri Vogel** f. september 1959
g. Terrence Mc Donald g. marts 1982 (separeret)
8 **Allison Mc Donald** f. august 1982
8 **Brett Mc Donald** f. august 1986
7 **Douglas Vogel** f. august 1962
g. Debra Eddy g. juli 1986
6 **June M. Henningsen** f. Marts 1935
g. Eugene Massey g. marts 1954
7 **Stephen Massey** f. juli 1957
g. Jennifer Kray g. oktober 1988
8 **Kayla Massey** f. marts 1992

7 **Dana Massey** f. januar 1959
g. John Eadie g. juni 1977
8 **Justin Eadie** f. november 1978
8 **Jeffrey Eadie** f. august 1981
8 **Jamie Eadie** f. oktober 1982
8 **Michael Eadie** f. august 1985
7 **Barbara Massey** f. december 1960
g. Rick Redel g. maj 1981
8 **Dane Redel** f. januar 1987
8 **Brian Redel** f. marts 1989
8 **Kris Redel** f. marts 1992
7 **Karen Massey** f. december 1963
g. Rick Layden g. juni 1986
8 **Rebecca Layden** f. juli 1989
8 **Trent Layden** f. september 1991
7 **David Massey** f. maj 1967
7 **Laurie-Anne Massey** f. marts 1970
6 **Larry D. Henningsen** f. Marts 1936
g. Grace Dahl g. august 1956 d. 05.02.2015
7 **Deborah Henningsen** f. juni 1957
g. Michael Aubichon g. november 1980 (separeret)
8 **Jaclyn Aubichon** f. februar 1981
8 **Wesley Aubichon** f. januar 1984
7 **Rhonda Henningsen** f. oktober 1958
g. Gordon Gauvin g. maj 1981
8 **Chantel Gauvin** f. januar 1982
8 **Chelsea Gauvin** f. januar 1984
8 **Christopher Gauvin** f. februar 1986
8 **Samantha Gauvin** f. august 1991
7 **Brent Henningsen** f. juni 1961
g. Cathy Mc Lean
8 **Daniel Henningsen** f. januar 1985
8 **Mary Henningsen** f. august 1989
8 **Kelsey Henningsen** f. maj 1991
7 **Bradley Henningsen** f. september 1962
g. Jacqueline Pelletier g. august 1991
8 **Stephanie Henningsen** f. juni 1991
7 **Shannon Henningsen** f. marts 1964
g. Ron Fichaud g. april 1983 (separeret)
8 **Lindsay Fichaud** f. september 1985
5 **Ida Holmblad Henningsen** f. 24.07.1906 d. 04.11.1906
4 **Nanny Ettelene Marie Henningsen** f. 21.11.1860 d. 16.05.1863
3 **Wilhelmine Cathrine Henningsen** f. 08.09.1810

1 **Jacob Holmblad** f. 05.07.1736 d. 17.03.1806
g. Maren Marie Rosensteen g. nov. 1768 f. 01.11.1745 d. 11.07.1818
2 **Lauritz Holmblad** f. 26.01.1770 d. 10.08.1827
g. Birgitte H. Carlsen g. 22.10.1790 f. 12.09.1772 d. 26.09.1822
3 **Jacob Holmblad** f. 10.01.1791 d. 17.11.1837
g. Christiane Marie Schack g. 11.10.1812 f. 30.05.1794 d. 27.05.1880
4 **Maren Birgitte Marie Holmblad** f. 31.10.1813 d. 19.08.1829
4 **Lauritz Peter Holmblad** f. 08.07.1815 d. 16.11.1890
g. Aurora Rosalie Therese Emilie Lindenberg g. 23.06.1838 f. 19.12.1814 d. 15.08.1839
g. Caroline Marie Elisabeth Schack g. 22.09.1846 f. 24.02.1820 d. 10.06.1899
5 **Jacob Arnold Christian Holmblad** f. 13.07.1839 d. 08.12.1904
g. Harriet Arabella Wilhelmine Th.E.Brücker g. 18.05.1867 f. 23.05.1847 d. 06.11.1929
6 **Therese Fernanda Holmblad** f. 16.10.1868 d. 23.10.1923
g. Axel Otto Tage Niels Basse von Kauffmann g. 10.10.1890 f. 10.10.1858 d. 13.01.1937
7 **Magna Elisabeth von Kauffmann** f. 08.11.1891
g. Torben Hage g. 1915 f. 03.05.1880 d. 23.03.1961
8 **Christian Erik George Hage** f. 26.09.1917 d. 09.09.1991
7 **Erik Heinrich August Theodor Kauffmann** f. 08.12.1892 d. 11.07.1915
7 **Ellen Esther Carla von Kauffmann** f. 17.07.1895 d. 23.02.1924
g. Otto Christopher Knuth-Christiansdal g. 10.06.1917 f. 22.09.1890
6 **Lauritz Peter Holmblad** f. 18.07.1871 d. 02.02.1937
g. Thyra Emily Olga Alice Moltke g. 26.03.1910 (separereret) f. 18.08.1874
g. Kirsten Rottbøll Ulrich g. 10.01.1931 f. 10.09.1897
6 **Andreas Christian Holmblad** f. 02.02.1874 d. 31.12.1907
g. Karen Margrethe Fabricius g. 15.05.1901 f. 24.06.1877 d. 1964
7 **Jacob Holmblad** f. 24.08.1903 d. 24.08.1903
7 **Marjolie Holmblad** f. 26.07.1904 d. 24.05.1905
7 **Merete Holmblad** f. 12.11.1905
g. Asger Lauritz Holme-Nielsen g. 1929 (separereret) f. 01.07.1896
g. Sven Thorkild Sønderbye g. 01.07.1945 f. 12.04.1906
8 **Lilian Holmblad** f. 30.01.1930
g. Tage Viskum g. 21.06.1953 f. 10.06.1921
8 **Erik Preben Holmblad** f. 24.08.1937
g. Nina Gyde g. 26.05.1973 f. 19.12.1942
7 **Jacob Mogens Holmblad** f. 31.12.1906
g. Jonna Møller g. 21.10.1930 (separereret) f. 05.10.1908
g. Karen Lydia Anker g. 08.12.1943 f. 27.10.1901 d. 17.08.1964
8 **Birgitte Holmblad** f. 31.03.1932
g. Carl Dines Dreyer g. 26.09.1952 f. 04.11.1930
8 **Peter Lauritz Holmblad** f. 11.05.1934
g. Karin Cecilia Irgens g. 02.04.1966 f. 13.10.1942
5 **Therese Holmblad** f. 06.08.1847 d. 23.03.1923
g. Robert Peter Aug.Gravenhorst Løvenstiern g. 02.11.1870 f. 27.10.1840 d. 01.01.1894
6 **Anton Lauritz Johan Adolph Gravenhorst** f. 28.05.1874 d. 05.09.1937
g. Alexandra Ramel g. 17.10.1904 f. 30.05.1881 d. 08.01.1973
7 **Ulf Robert Gravenhorst** f. 10.05.1907 d. 27.01.1988
g. Lily Britta Møller g. 09.08.1941
8 **Therese Alexandra Gravenhorst** f. 27.10.1943
8 **Lily Charlotte Gravenhorst** f. 19.03.1947
6 **Herman Peter Gustaf Adolph Gravenhorst** f. 07.04.1877 d. 10.11.1913
g. Ellen Aspelin g. 12.06.1912 f. 1879 d. 1926
7 **Herman Hjalmar Johan Robert Gravenhorst** f. 24.09.1913 d. 04.04.1959
g. Gun Strømberg g. 05.07.1939 (separereret)
8 **Ellen Agneta Gravenhorst** f. 10.06.1941

5 **Marie Holmblad** f. 22.11.1849 d. 07.02.1899
g. Hans Christian Jensen g. 25.02.1882 f. 01.02.1836 d. 09.09.1903
6 **Ingeborg Jensen** f. 19.01.1883
g. Carl Christian Vett g. 04.03.1902
5 **Andreas Julius Lauritz Holmblad** f. 28.10.1852 d. 17.06.1896
g. Anna Dorothea Suhr g. 21.09.1877 f. 18.04.1857 d. 05.04.1928
6 **Agnes Holmblad** f. 10.07.1878 d. 17.03.1880
6 **Hedvig Marie Sofie Holmblad** f. 13.09.1882 d. 04.05.1941
g. Herluf Zahle g. 24.08.1901 f. 14.03.1873
4 **Jacob Frederik August Holmblad** f. 14.06.1816 d. 01.07.1816
4 **Frantz Christopher Holmblad** f. 12.08.1831 d. 20.05.1905
3 **Rasmus Holmblad** f. 27.08.1792 d. 01.09.1821
g. Petrine Nicoline Sophie Funch g. 13.05.1814 f. 13.06.1796 d. 26.11.1842
4 **Maren Laura Holmblad** f. 31.03.1816 d. 14.03.1892
4 **Henriette Birgitte Cecilie Holmblad** f. 20.07.1819 d. 24.01.1860
g. Carl Henrik Schlick g. 29.12.1837 f. 04.01.1801 d. 09.11.1862
3 **Henrik Holmblad** f. 13.06.1794 d. 17.06.1819
3 **Maren Maria Holmblad** f. 28.05.1796 d. 10.11.1868
g. Hans Heinrich Schmidt g. 03.01.1815 f. 02.10.1782 d. 04.10.1838
3 **Carl Frederik Holmblad** f. 08.08.1798 d. 09.12.1798
3 **Carl Frederik Holmblad** f. 15.02.1800 d. 21.12.1861
g. Marie Laurine Henriette Høyer g. 02.03.1822 f. 09.01.1802 d. 03.11.1846
4 **Poul Lauritz Holmblad** f. 11.03.1823 d. 11.02.1909
g. Julie Louise Petrea Bie g. 06.12.1849 f. 06.12.1822 d. 11.01.1915
4 **Nicoline Birgitte Holmblad** f. 11.07.1824 d. 08.07.1825
4 **Nicoline Birgitte Holmblad** f. 24.08.1825 d. 20.04.1897
4 **Jacobine Holmblad** f. 03.09.1826 d. 13.03.1916
4 **Jacob Rasmus Valdemar Holmblad** f. 11.01.1828 d. 14.07.1895
g. Birgitte Marie Varinca Holmblad g. 09.12.1856 f. 01.08.1830 d. 26.05.1908
5 **Marie Adelaide Holmblad** f. 19.03.1858 d. 29.11.1934
5 **Julie Barbara Holmblad** f. 26.01.1861 d. 17.04.1921
g. Carl Bernhard Johannes Hagen g. 01.11.1888 f. 27.05.1856 d. 23.02.1938
6 **Rudolf Bernhard Hagen** f. 30.04.1891 d. 10.11.1972
g. Oda Hanssen f. 29.07.1891
7 **Birgitte Julie Hagen** f. 19.04.1914 d. 24.12.1920
7 **Bernhard Hagen** f. 1950
6 **Joachim Hagen** f. 12.04.1894 d. 1970
7 **Annette Hagen** f. 1942
7 **Jacob Hagen** f. 1944
7 **Dorritt Hagen** f. 1946
6 **Carl Julius Hagen** f. 21.03.1896 d. 1967
g. Ruth Ruge Jacobsen f. 23.08.1903 d. 1962
7 **Carl Hagen** f. 08.04.1924
7 **Inge Hagen** f. 10.11.1925
6 **Mary Hagen** f. 21.05.1897 d. 04.08.1990
6 **Elisabeth Birgitte Hagen** f. 27.10.1898
g. Folmer Moesgaard Nielsen g. 06.10.1923 f. 03.05.1897
7 **Henning Jørgen Moesgaard Nielsen** f. 22.03.1924
7 **Birgit Marie Moesgaard Nielsen** f. 15.07.1928
6 **Hermann Wilhelm Hagen** f. 10.12.1902 d. 27.02.1987
g. Else Munk Hagen f. 29.09.1904 d. 07.05.1993
7 **Jette Hagen** f. 1938
7 **Hans Hagen** f. 1942
7 **Elisabeth Hagen**

7 **Charlotte Hagen** f. 28.05.1945 d. 08.10.1981
5 **Carl Edvard Holmblad** f. 25.03.1863 d. 11.05.1865
5 **Ida Louise Holmblad** f. 24.04.1866 d. 13.02.1927
g. Viggo Emil Severin Henningsen g. 20.07.1891 f. 24.07.1856 d. 25.04.1928
6 **Lauritz Valdemar Henningsen** f. 04.09.1896 d. 13.11.1994
g. Kirsten Wendrich g. 21.12.1928 f. 24.04.1903 d. 12.05.1989
7 **Mogens Henningsen** f. 25.07.1932 d. 19.08.2002
g. Bente Lynegaard Jørgensen g. 05.07.1958 f. 20.12.1934
8 **Pia Lynegaard Henningsen** f. 11.05.1959
g. Claus Norup
8 **Anne Henningsen**
g. Avner Rietti
8 **Peter Henningsen**
6 **Viggo Vilhelm Henningsen** f. 13.09.1899 d. 27.02.1990
g. Ingrid Rosenberg g. 21.12.1927 f. 11.03.1902 d. 28.04.1989
7 **Birte Ida Clara Henningsen** f. 09.10.1928
g. Christian Andreas Bergsøe g. 04.07.1953 f. 15.07.1905 d. 07.11.1972
8 **Niels Christian Bergsøe** f. 04.01.1955
g. Merete Norsker g. 21.07.2001 f. 01.07.1965
8 **Jens Viggo Bergsøe** f. 31.07.1961
g. Luck Bergsøe g. 24.07.1999 f. 13.12.1968
7 **Grete Ingrid Rosenberg Henningsen** f. 10.10.1931
g. Christian Gundelach g. 27.08.1955 (skilt 1978) f. 01.10.1930
8 **Anders Christian Gundelach** f. 04.11.1957
g. Thi Van Nguyen g. 20.12.1980 f. 16.08.1956
8 **Peter Bjørn Gundelach** f. 01.03.1961
g. Annette Seeberg Hansen g. 30.09.1995 f. 30.07.1962
6 **Peter Emilius Holmblad Henningsen** f. 18.03.1902 d. 25.04.1994
g. Myrtle Kerr g. 29.11.1929 f. 06.12.1906 d. 30.04.1997
7 **Ross Peter Henningsen** f. juli 1930 d. 27.05.2017
g. Anne Marie Martel g. juli 1954
8 **Maureen Henningsen** f. februar 1955
g. Douglas Stubbs g. september 1976 (separeret)
8 **Perry R. Henningsen** f. januar 1956
g. Mary Carmanico g. juni 1978
8 **Denise Henningsen** f. august 1958
g. Bruce Mc Callen g. september 1981 (separeret)
8 **Ronald Henningsen** f. januar 1960
8 **Nadine Henningsen** f. januar 1962
g. Gordon Cummings g. september 1992
7 **Geraldine Henningsen** f. januar 1932 d. juni ? 2002
g. Frank Lewis g. juli 1952 d. september 1981
7 **Irene Henningsen** f. august 1933
g. Raymond Vogel g. november 1955
8 **Sherri Vogel** f. september 1959
g. Terrence Mc Donald g. marts 1982 (separeret)
8 **Douglas Vogel** f. august 1962
g. Debra Eddy g. juli 1986
7 **June M. Henningsen** f. Marts 1935
g. Eugene Massey g. marts 1954
8 **Stephen Massey** f. juli 1957
g. Jennifer Kray g. oktober 1988
8 **Dana Massey** f. januar 1959
g. John Eadie g. juni 1977

8 **Barbara Massey** f. december 1960
g. Rick Redel g. maj 1981
8 **Karen Massey** f. december 1963
g. Rick Layden g. juni 1986
8 **David Massey** f. maj 1967
8 **Laurie-Anne Massey** f. marts 1970
7 **Larry D. Henningsen** f. Marts 1936
g. Grace Dahl g. august 1956 d. 05.02.2015
8 **Deborah Henningsen** f. juni 1957
g. Michael Aubichon g. november 1980 (separeret)
8 **Rhonda Henningsen** f. oktober 1958
g. Gordon Gauvin g. maj 1981
8 **Brent Henningsen** f. juni 1961
g. Cathy Mc Lean
8 **Bradley Henningsen** f. september 1962
g. Jacqueline Pelletier g. august 1991
8 **Shannon Henningsen** f. marts 1964
g. Ron Fichaud g. april 1983 (separeret)
6 **Ida Holmblad Henningsen** f. 24.07.1906 d. 04.11.1906
5 **Carl Edvard Holmblad** f. 14.04.1870 d. 18.09.1871
5 **Emil Valdemar Holmblad** f. 10.09.1873 d. 26.10.1942
g. Anna Emilie Lisette Dahl g. 06.05.1903 f. 27.10.1875 d. 08.07.1926
g. Ebba Jensen g. 10.08.1927 f. 11.10.1888
6 **Anna Birgitte Marie Holmblad** f. 15.06.1909 d. 05.06.1970
6 **Elisabeth Holmblad** f. 06.10.1915 d. 23.06.2011
g. Axel Henry Gjerløff g. 14.09.1940 f. 20.10.1915
4 **Emilie Augusta Holmblad** f. 30.06.1829 d. 31.07.1906
4 **Christian Georg Holmblad** f. 03.08.1830 d. 05.01.1835
4 **Josva From Holmblad** f. 25.09.1831 d. 21.09.1921
g. Sophie Jensine Dorothea Bachmann g. 22.05.1863 f. 18.12.1838 d. 08.05.1864
g. Georgine Vilhelmine Lorange g. 18.03.1874 f. 09.09.1843 d. 05.11.1875
g. Julie Francisca de Castonier g. 08.03.1878 f. 02.06.1851 d. 24.02.1934
5 **Carl Frederik Sophus Holmblad** f. 01.05.1864 d. 18.12.1939
g. Hella Jensine Elisabeth Tørsleff g. 30.11.1895 f. 05.06.1868 d. 21.07.1901
g. Calla Tørsleff g. 07.10.1903 f. 01.11.1876 d. 31.12.1965
6 **Hanna Holmblad** f. 01.06.1904
g. Einar Widebæk Lund g. 05.10.1929 f. 16.09.1902
6 **Niels Erik Holmblad** f. 24.07.1905
g. Inger Margrethe Pedersen g. 01.12.1929 (separeret) f. 16.12.1909
g. Karen Clausen g. 05.06.1943 f. 07.10.1913
7 **Finn Holmblad** f. 28.05.1935
7 **Lauritz Peter Holmblad** f. 23.08.1944
g. Carin Høegh-Johansen g. 07.01.1967 f. 30.12.1943
8 **Peter Mikal Holmblad** f. 14.05.1967
8 **Carin Camilla Holmblad** f. 25.08.1969
7 **Jacob Erik Holmblad** f. 20.07.1946
g. Liselotte Skovby g. 17.05.1975 f. 12.01.1949
8 **Jacob Andreas Holmblad** f. 12.10.1975
8 **unavngiven datter** f. 13.09.1978
7 **Niels Henrik Holmblad** f. 31.05.1949
g. Karen Elisabeth Munk
6 **Steffen Holmblad** f. 30.12.1908
g. Anne-Lise Mollerup g. 19.12.1936 f. 03.02.1915
7 **Jette Holmblad** f. 23.06.1938

g. Jørgen Nørgaard g. 28.08.1965 f. 05.05.1937
7 **Lars Holmblad** f. 15.01.1941
g. Anne-Mette Villadsen g. 14.05.1966 f. 16.07.1941
8 **Nicoline Birgitte Holmblad** f. 30.08.1967
8 **Søren Jacob Frederik Holmblad** f. 29.11.1975
7 **Søren Holmblad** f. 21.10.1942
g. Inger Jørgensen g. 04.10.1975 f. 28.01.1945
7 **Bente Holmblad** f. 15.07.1945
g. Torben Juul Pedersen g. 21.08.1970 f. 26.10.1943
6 **Harriet Marie Holmblad** f. 18.07.1911 d. 12.03.1970
g. Hans Peter Tørsleff g. 02.08.1941 f. 02.02.1907
5 **Emil Holmblad** f. 05.08.1880 d. 27.06.1957
5 **Harriet Marie Holmblad** f. 28.12.1881 d. 30.11.1908
4 **Maren Marie Pauline Holmblad** f. 24.09.1832 d. 23.02.1916
4 **Andrea Holmblad** f. 28.01.1834 d. 16.05.1890
4 **Betzy Christiane Holmblad** f. 24.09.1837 d. 25.11.1921
4 **Pauline Christiane Holmblad** f. 10.10.1839 d. 17.01.1920
g. Peter Frederik Andresen g. 20.04.1863 f. 03.08.1837 d. 13.08.1910
3 **Edvard Holmblad** f. 22.02.1802 d. 26.08.1881
g. Adelaide Juliette Antoinette Cabott g. 12.04.1828 f. 04.11.1805 d. 14.03.1885
4 **Herman Lauritz Niels Holmblad** f. 01.02.1829 d. 10.11.1858
4 **Birgitte Marie Varinca Holmblad** f. 01.08.1830 d. 26.05.1908
g. Jacob Rasmus Valdemar Holmblad g. 09.12.1856 f. 11.01.1828 d. 14.07.1895
4 **Rasmus Henrik Holmblad** f. 31.10.1833 d. 15.01.1902
4 **Jacob Holmblad** f. 23.10.1835 d. 17.11.1908
4 **Emilie Barbara Holmblad** f. 22.10.1843 d. 25.05.1916
g. Louis Gerlach g. 22.04.1872 f. 10.01.1834 d. 09.10.1899
5 **Ida Louise Barbara Gerlach** f. 09.08.1874 d. 02.01.1955
g. Valdemar Harreschou g. 1904
6 **Inger Marie Harreschou**
3 **Ane Christine Holmblad** f. 18.04.1804 d. 11.08.1875
g. Peder William Fæster g. 09.11.1827 f. 28.04.1793 d. 13.02.1860
3 **Andreas Holmblad** f. 18.11.1810 d. 03.05.1883

Supplement

I historien om Henningsen og Holmblad-slægterne mangler omtale af to personer. Der var der en årsag til, som vi skal høre om her.

Henningsen-brødrene i Birkerød i 1920'erne

Brødrene Valdemar (1896-1994), Viggo (1899-1990) og Peter Henningsen (1902-1994) blev født i Jylland af forældrene Viggo Emil Severin Henningsen, sognepræst i Hylke ved Skanderborg (1892-1899) og senere sognepræst og provst i Grejs ved Vejle (1900-1913), og mor Ida Louise Holmblad.

Ida Louise Holmblad Henningsen i Grejs ca. 1910 med sønnerne fra venstre: Valdemar (14 år), Peter (8) og Viggo (11).

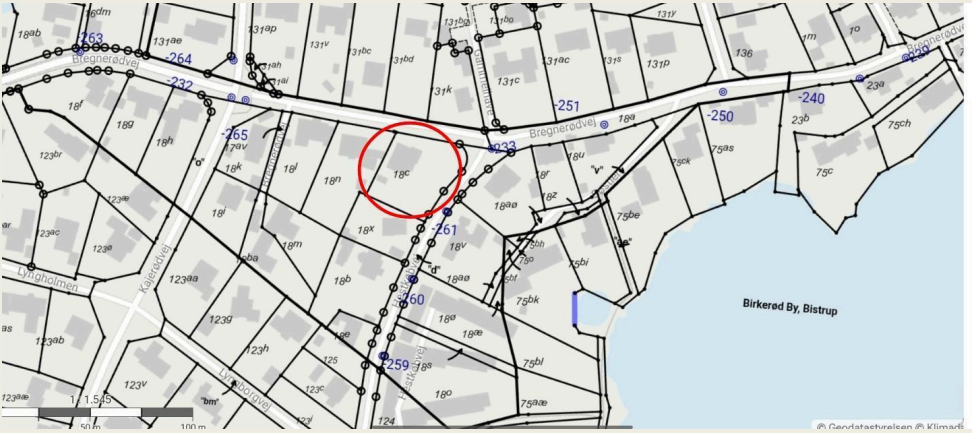
(En lillesøster Ida blev født i juli 1908 men døde i november samme år.)

En alvorlig provst Henningsen ser ud gennem vinduet i præstegården i Grejs ca. 1910.

Øjner han mon de kommende års familiebøvl i horisonten?

Pga. dårligt helbred/hjerte søgte provsten gennem fire år om at få et mindre sogn. Da dette ikke blev imødekommet, trak han sig allerede tilbage i 1913, 57 år gammel, og flyttede i 1914 til en stor villa i Birkerød Stationsby, matr. nr. 18c. Det svarer til Bregnerødvej 19 - et pænt, stort, hvidt hus med udsigt over Birkerød sø.

Birkerød Stationsby matr.nr. 18c.

Bregnerødvej 19, 2026

I Birkerød havde provsten tilsyneladende fået ansættelse som lærer på Birkerød Statsskole. På et foto fra 1918 sidder en synligt ældet provst Henningsen i forreste række som nr. 2 fra højre (arkiv.dk).

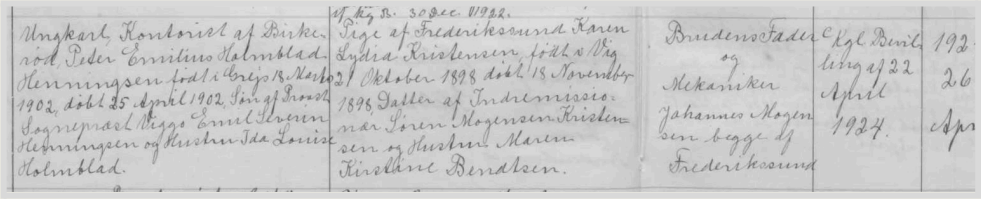
I perioden november 1920 - maj 1921 boede storebror Valdemar i Haraldsgade 7 i København. I 1921 boede Valdemar og Viggo begge som logerende på adressen Dronning Olgas Vej 3 på Frederiksberg. Viggo var jurastuderende og Valdemar var assistent ved Københavns Sporveje.

Indtil dette tidspunkt gik alting jo nogenlunde som det skulle. Men så var de fredelige tider forbi. Den ældste af sønnerne, Valdemar, har fortalt:

"Peter solgte en overgang skomagerartikler. Det gik dårligt, og til sidst solgte han til under indkøbspris, blot for at få rede penge med gæld til følge.

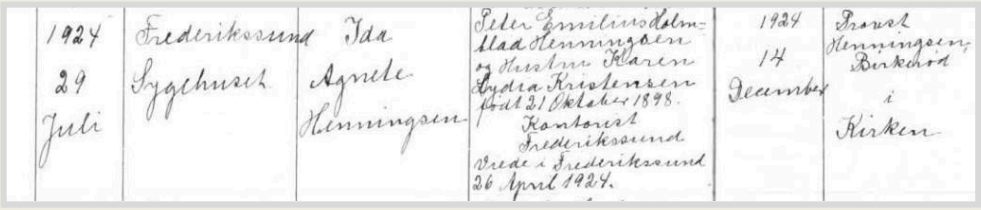
En gang var han væk i flere dage. Mor blev bange for, hvad der kunne være sket, og jeg blev sendt ud for at lede efter ham. Mor spurgte, om jeg mon vidste, hvor han kunne være, og jeg havde den mistanke, at han var på missionshotellet i Horsens. Peter havde sagt, at han af og til boede der. Jeg tog afsted med toget om morgenen, og da jeg kom til hotellet i Horsens, spurgte jeg portieren, om Peter Henningsen boede der. 'Ja, hr. og fru Henningsen' boede på hotellet. Der var han så med en datter af en missionær og stor tømmerhandler i Birkerød.
Jeg betalte, og vi tog hjem. Senere fik han et barn med samme dame. Missionæren forlangte, at de blev gift i Frederikssund. Der var kun hvidvand på bordet. Barnet blev døbt af far. Det vides ikke, hvad der er blevet af det."

Den 26. april 1924 blev 22-årige Peter viet i Frederikssund til 26-årige Karen Lydia Kristensen, sådan som Lydias far havde forlangt.

Ungkarl Kontorist af Birkerød Peter Emilius Holmblad Henningsen født i Grejs 13. Marts 1902, døbt 25. April 1902. Søn af Sognepræst Viggo Emil Severin Henningsen og Hustru Ida Louise Holmblad.	*Pige af Frederikssund Karen Lydia Kristensen født i Vig 21. oktober 1898, døbt 18. November 1898, Datter af Indremissionær Søren Mogensen Kristensen og Hustru Maren Kirstine Bendtsen.*	*Brudens fader og Mekaniker Johannes Mogensen begge af Frederikssund.*	*Kgl. Bevilling af 22. April 1924*	*1926 Apr*

Blot 3 måneder senere, den 24. juli, nedkom Lydia, som hun blev kaldt, med en datter. Den 14. december blev barnet døbt Ida Agnete Henningsen i Frederikssund af den pensionerede provst Henningsen.

Ved Folketællingen 5. november 1925 boede Lydia hos forældrene i Frederiksborg sammen med datteren. Peter boede tilsyneladende stadig hos sine forældre i Birkerød. Men af en note på folketællingsskemaet fremgår, at Peter var ”købmand” ved ”Vanggaard pr. Hvorupgaard”, lidt nord for Nørresundby. Det tyder på, at Peter og Karen må være blevet separeret, og at han måske ligefrem var sendt i eksil så langt væk fra Frederikssund som muligt.

Søren Mogensen Kristensen (1870-1940)

Maren Kirstine Kristensen født Bendtsen (1871-?)

Det skulle vise sig ikke at blive den eneste skandale for den plagede provst og hans hustru. Den 6. november 1925 blev Peters 26-årige storebror Viggo, der nu studerede jura og boede på N.J. Fjords Allé 24 på Frederiksberg, viet med kongebrev ved Frederiksberg giftefoged til Povla Katrine Lauridsen, datter af teglværksejer i Birkerød Peter Jensen Lauridsen og hustru Olga.

Birkerød Statsskole 1920. Povla ses i forreste række yderst til højre (uden hue).

278/1925

487

	Brudgom	Brud
Fulde Navn efter forevist Daabsattest.	Viggo Vilhelm Henningsen	Povla Katrine Lauridsen
Fødselsdato.	13 September 1899	3 November 1901
Fødested.	Hjelke Sogn, Sorøe Amt	Birkerød By og Sogn, Frederiksborg Amt.
Livsstilling.	Sekretær, cand. jur.	—
Opholdssted. (By, Gade, Nr.)	Fjords Allé 24	Hvedegaden, Birkerød
Tidligere Stilling som ugifte, Enkemænd, (Enker), eller fraskilte. I de to sidstnævnte Tilfælde Oplysning om, hvor ofte vedkommende har været gift.	ugift	ugift
Navn, Stilling og Bopæl for de ved Vielsen fungerende Vidner.	Overassistent Thora Møller Kommuneblind Aage Vergmann	
Den Myndighed, der har udstedt Attest om, at Bevisligheder er i Orden, samt Attestens Udstedelsesdato.	Sognefogeden i Birkerød d. 3/11. 1925 910/1925	
Anmærkninger. Her anføres: 1) Eventuel Erklæring om, i hvilken Tro Børnene skal opdrages. 2) Brudefolkenes Nationalitet, saafremt de ikke er danske Statsborgere.		

Vielsen er foretaget af Kommunaldirektør Westergaard

den 6 November 1925

Brudgommens Underskrift V. Henningsen

Brudens Underskrift Povla Lauridsen

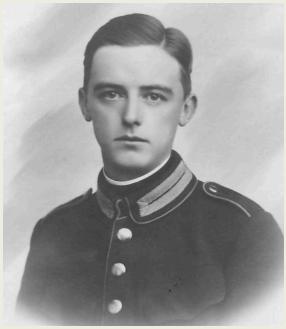
Vidnernes Underskrift Th. Møller

Aage Vergmann

Westergaard

(Myndighedens Underskrift)

Vielsesattest Viggo Vilhelm Henningsen (f. 1899) og Povla Katrine Lauridsen (f. 1901)

En alvorlig Viggo som soldat og en smilende Povla, ca. 1920.

Allerede den 23. december fik de datteren Jytte. Det har næppe heller ikke i dette tilfælde kunnet skjules, at bruden ved brylluppet var godt 7 måneder henne.

1925 23 de December	Hauserplads 32 Trinitatis Sogn	Jytte Henningsen	Sekretær, cand. jur. Viggo Vilhelm Henningsen og Hustru Sofia Kathrine f. Lauridsen	1926 10 de Januar	Trinitatis Kirke

Jytte blev født på Hauser Plads 32 og døbt i januar 1926 i Trinitatis kirke. På Hauser Plads 32 lå en fødeklinik, som eksisterer i dag som jordemodercenteret "Moderliv".

Hauser Plads 32 (porten i midten).
Fødeklinikken var på 1. sal til venstre over vinlageret.

Povlas far altså teglværksejer. Der var hele tre teglværker i Birkerød, etableret i perioden 1870-1880. Lauridsens Teglværk lå på matrikel 6v, Hovedgaden 23 i Birkerød (markeret på omstående kort). Bygningerne er for længst revet ned.

Teglværkets placering ved Hovedgaden. Beboelseshuset i nr. 23 er markeret.

Peter fortsatte tilsyneladende med at skabe problemer.

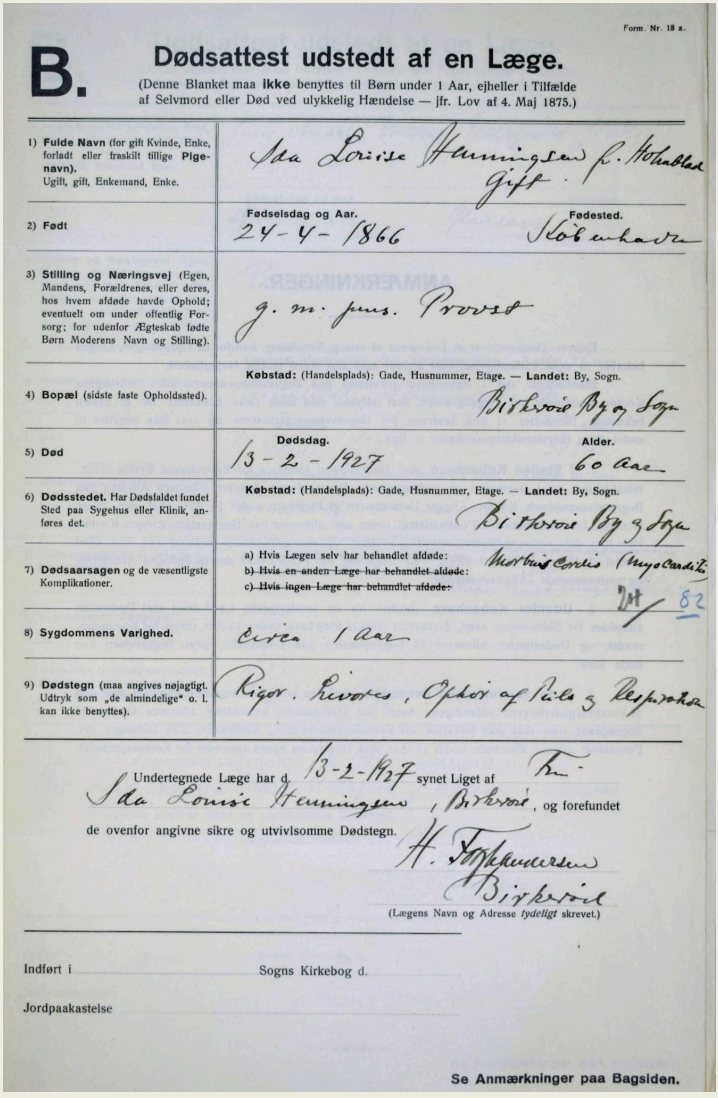
Valdemar: "*En gang havde Peter svindlet for 5.000 kr. [ca. 175.000 kr. i 2026]. Der blev lavet den aftale, at han skulle betale dem tilbage ratevis, så skulle der ikke ske ham noget. Han skrev derpå en veksel på 4.000 kr. og underskrev den med missionærens og fars navne. En bankdirektør ringede til far og sagde, at hvis han ville anerkende underskriften, kunne de ordne det ved, at far betalte de 4.000 kr. Far var på det tidspunkt en gammel mand og havde ikke ret stor pension, men han betalte hver måned et anseligt beløb".*

"Peter var på et tidspunkt taget til Norge, og han sendte det ene telegram efter det andet til mig, som på det tidspunkt boede i Bredgade i en fin opgang med rød løber og en rustning på hver etage, der bar en lygte. Til sidst sendte Peter telegram om, at han havde pantsat sin vinterfrakke og ur m.m., og de var begyndt at fatte mistanke, der hvor han boede.

Han skulle bruge penge. Jeg gik til far, som nægtede at sende penge, så han [Peter] kunne komme hjem. Jeg sagde dog, at det var synd, når de havde hjulpet ham så tit, at svigte denne sidste gang. Far gik med til at sende noget af beløbet, og Viggo trådte til med resten. Viggo måtte altid træde til, når andre havde lavet dumheder."

Fra april 1926 til januar 1927 sejlede Peter Emilius Holmblad Henningsen som besætningsmedlem på DFDS-skibet "Hellig Olav" på 6 ture mellem København/Oslo og USA. Det fremgår af liste over "aliens employed" på skibet "Hellig Olav" 1926.

Den 13. februar 1927 døde provstens hustru og drengenes mor, Ida Louise Holmblad, kun 60 år gammel. Dødsårsagen var Morbus Cordis Myocarditis, som er hjertesvigt efter betændelse i hjertemusklen. Sygdommen havde varet ca. 1 år.

Form. Nr. 18 a.

B. **Dødsattest udstedt af en Læge.**

(Denne Blanket maa **ikke** benyttes til Børn under 1 Aar, ejheller i Tilfælde af Selvmord eller Død ved ulykkelig Hændelse — jfr. Lov af 4. Maj 1875.)

1) **Fulde Navn** (for gift Kvinde, Enke, forladt eller fraskilt tillige **Pigenavn**). Ugift, gift, Enkemand, Enke.: Ida Louise Henningsen f. Holmblad Gift.

2) **Født** — Fødselsdag og Aar.: 24-4-1866 — Fødested.: Kjøbenhavn

3) **Stilling og Næringsvej** (Egen, Mandens, Forældrenes, eller deres, hos hvem afdøde havde Ophold; eventuelt om under offentlig Forsorg; for udenfor Ægteskab fødte Børn Moderens Navn og Stilling).: g. m. jurs. Provst

4) **Bopæl** (sidste faste Opholdssted). — **Købstad:** (Handelsplads): Gade, Husnummer, Etage. — **Landet:** By, Sogn.: Birkerød By og Sogn

5) **Død** — Dødsdag.: 13-2-1927 — Alder.: 60 Aar

6) **Dødsstedet.** Har Dødsfaldet fundet Sted paa Sygehus eller Klinik, anføres det. — **Købstad:** (Handelsplads): Gade, Husnummer, Etage. — **Landet:** By, Sogn.: Birkerød By og Sogn

7) **Dødsaarsagen** og de væsentligste Komplikationer.: a) Hvis Lægen selv har behandlet afdøde: Morbus Cordis (Myocarditis)
b) ~~Hvis en anden Læge har behandlet afdøde:~~
c) ~~Hvis ingen Læge har behandlet afdøde:~~
DM / 82

8) **Sygdommens Varighed.**: circa 1 aar

9) **Dødstegn** (maa angives nøjagtigt. Udtryk som „de almindelige" o. l. kan ikke benyttes).: Rigor, Livores, Opløsning af Puls og Aandedræt

Undertegnede Læge har d. 13-2-1927 synet Liget af Ida Louise Henningsen, Birkerød, og forefundet de ovenfor angivne sikre og utvivlsomme Dødstegn.

H. Thykjendersen
Birkerød
(Lægens Navn og Adresse *tydeligt* skrevet.)

Indført i ..... Sogns Kirkebog d. .....

Jordpaakastelse .....

Se Anmærkninger paa Bagsiden.

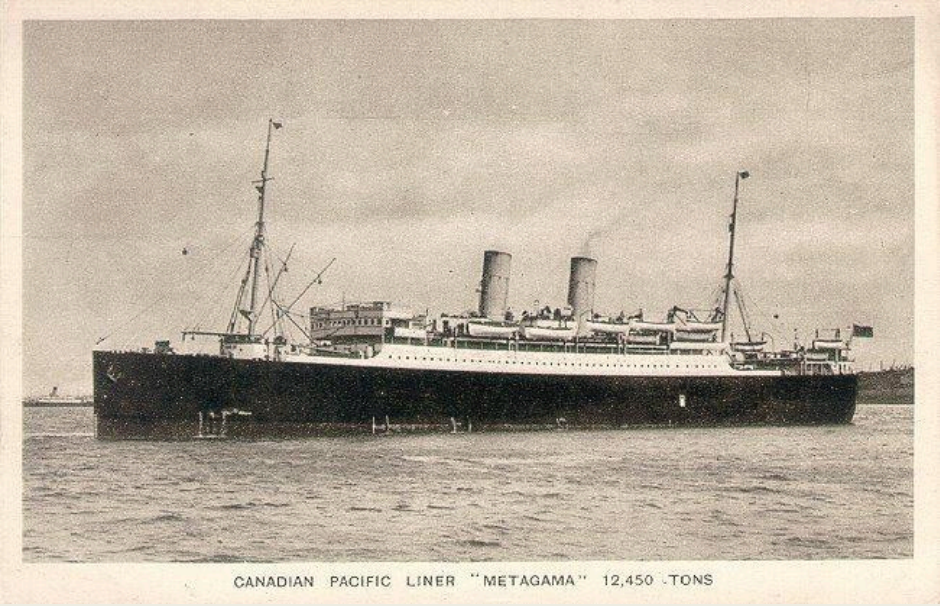
Ida blev begravet på Holmens Kirkegård sammen med sin morfar og mormor, Edward Holmblad (1802-1881) og hustru Adelaide Juliette Antoinette født Cabott (1805-1885).

I maj 1927 blev Viggo og Povla skilt. Povla blev borgerligt viet en måned senere, i juni 1927, til trafikassistent i DSB, Georg Emil Julius Petersen. Viggo havde omkring dette tidspunkt mødt Ingrid Rosenberg, datter af den kendte forfatter og journalist Holger Rosenberg og hustru Clara Thiesen.

Peter var tilsyneladende stadig et problem, så Viggo gav ham penge til at rejse til Canada. I stedet rejste Peter til Norge, hvor han brugte pengene. Da de slap op, købte Viggo en billet til Peter til Canada.

Valdemar: "*Derpå satte Ingrid et frimærke på ryggen af Peter og fik ham til Canada."*

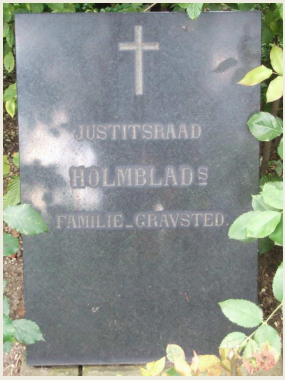
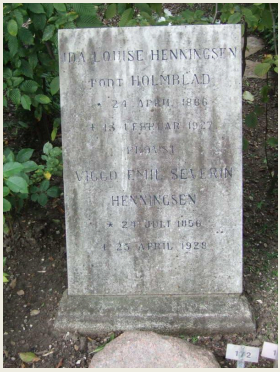
Ingrid? Var det i virkeligheden datteren af den kendte og respekterede Holger Rosenberg, som havde presset på for at få problembarnet af vejen?
Afsted kom han i hvert fald, Peter. I juli 1927 udvandrede han permanent til Canada og ankom til Quebec den 20. juli med skibet "Metagam" fra Liverpool.

CANADIAN PACIFIC LINER "METAGAMA" 12,450 TONS

I december blev Viggo viet til Ingrid. Provsten var nu så svækket, at han solgte huset i Birkerød og flyttede ind hos Viggo og Ingrid, der boede i en lejet villalejlighed på Tesdorphsvej 50 på Frederiksberg. Provsten døde i april 1928 og blev begravet sammen med Ida på Holmens Kirkegård. I oktober samme år fik Viggo og Ingrid datteren Birte og tre år senere Grete.

Edward Holmblads nu sløjfede familiegravsted på Holmens Kirkegård
(nr. H GL.NV RUN 172-174)

		
Birgitte Julie Hagen [Julie Hagens datter] 19. april 1914 24. december 1920 Julie Barbara Hagen født Holmblad [Edwards søster] 26. januar 1861 17. april 1921 Postmester Carl J. B. Hagen [Julies ægtemand] 27. maj 1856 23. februar 1938 samt Charlotte Hagen (+1981) Hermann Hagen (+1987) Mary Hagen (+1990) Else Hagen (+1993)	Justitsraad [Edward] Holmblads Familie-Gravsted Maria Gertrude Cabot født Pericoli (1779-1851) [Edwards svigermor] Edward Holmblad (1802-1881) Adelaide Juliette Antoinette Holmblad født Cabot [Edwards hustru, Marias datter] (1805-1885) Jacob Holmblad [Edwards bror] (1835-1908)	Ida Louise Henningsen født Holmblad [Edwards barnebarn] 24. april 1886 13. februar 1927 Provst Viggo Emil Severin Henningsen 24. juli 1856 25. april 1928

I 1928 blev Valdemar, der bortset fra et ikke færdiggjort jurastudium havde holdt sig på måtten, viet til Kirsten Lydia Wendrich (1903-1989) kaldet ‘Kis’. Kis var født i Finland. Valdemar og Kis boede i 1930 på Øster Farimagsgade 38. Tidligere på året, i marts, havde han tilsyneladende været besætningsmedlem på skibet “Frederik VIII” til Ellis Island i USA. Valdemar og Kis fik i 1932 sønnen Mogens.

Dermed skulle der vist endelig være faldet ro over gemytterne i Birkerød og omegn.

Men hvad blev der egentlig af de piger, som blev født i hastigt arrangerede og hurtigt opløste ægteskaber?

Ida Agnete Henningsen

Indremissionær Søren Kristensen og Maren havde i alt 6 børn, her fotograferet omkring 1911, formentlig i følgende rækkefølge:
Bagest fra venstre: Boas (11 år), Ruth (15), Karen Lydia (13) og Johannes (10).
Forrest fra venstre: Phillip (4) og Dina (8).

Peter og Lydias datter Ida Agnete boede i 1930 hos moderen og hendes forældre.

På et familiebillede (MyHeritage) af familien Mogensen Kristensen ses Ida forrest i midten. Det må være moderen Lydia til venstre. Og bagest ses tydeligvis morfaren Søren Mogensen Kristensen med hat og pibe. Men hvem er de andre?

I 1921 bestod familien af faderen Søren Mogensen Kristensen, hustruen Maren Kristine f. Bendtsen (*1871), døtrene Karen Lydia (*1898) og Dina Magdalene (*1903) samt sønnerne Johannes (*1901) og Philip (*1907). Det kunne derfor være moderen bagest i midten og søster Dina til højre.

Dina fremgik i 1930 i Hørve ved Holbæk med ægtemand Johan Ankel og børnene Johannes (*1922) og Ebba (*1924), som må være børnene forrest i billedet.

Ida blev konfirmeret i 1938 i Raklev Sogn. Her fremgår bl.a., at hun var datter af Peter Emilius Holmblad Henningsen og Karen Lydia Mogensen, “nu gift med gårdejer Olaf Arstruk Martin Frederiksen i Saltbæk". I 1940 fremgår Lydia og Olaf i Gerlev med en søn, Kjeld Erik, født december 1936. Ida er ikke nævnt og må være flyttet.

Et gæt er derfor, at billedet er optaget i sommeren 1937 og viser:

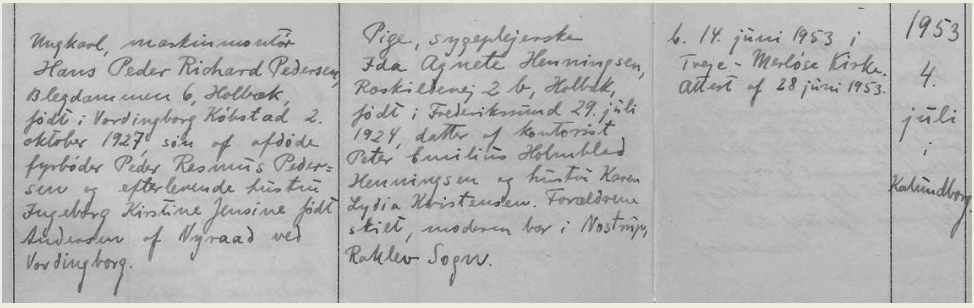
- Bagest fra venstre: Lydia, hendes far, Søren Mogensen Kristensen, og mor, Maren Kristine, samt Karens søster Dina med Idas halvbror Kjeld Erik på armen.

- Midterst fra venstre: Måske Idas nye stedfader Olaf Frederiksen, derefter dennes mor, Maren Kirstine Louise Frederiksen (født Jørgensen) og far, Peter Emil Frederiksen.
- Forrest: I midten Ida selv med sin kusine Ebba til venstre og fætter Johannes til højre.

I 1940 boede Ida, der nu brugte sin stedfars efternavn Frederiksen, som logerende "ugift elev" på Øresundsgade 30 st. (i dag Vordingborggade på Østerbro). Folketællingerne stopper i 1940 og kirkebøgerne i 1960, så det har været lidt svært at finde flere oplysninger om hende.

I dødsregisteret fremgår en Ida Agnete Pedersen født 29. juli 1924, død 18. juni 2010 på Kastanievej i Holbæk. Efternavnet er altså Pedersen og ikke Henningsen, men fødselsdatoen matcher. I vejvisere for Holbæk fremgår hun fra 1980 som sygeplejerske boende på Ranunkelvej 18 i Holbæk. På samme adresse findes en montør Hans Peder Richard Pedersen, som må antages at være hendes mand. Før 1980 optræder hun ikke på Ranunkelvej 18. Her er i stedet anført "Dan B. Pedersen, Hans P.R. Pedersen, montør, samt Bo H. Pedersen, kontormaskinemontør". Sandsynligvis sønner af Hans (og Ida?).

Og minsandten: Bo Holten Pedersen blev født i februar 1955 i Tveje-Merløse ved Holbæk af forældrene Hans Peter Richard Pedersen og Ida Agnete født Henningsen. Ved dåben er anført, at forældrene var viet i 1953 i Kalundborg.

Ungkarl maskinmester Hans Peder Richard Pedersen, Blegdammen 6 Holbæk, født i Vordingborg Købstad 2. oktober 1927 søn af	*Pige, sygeplejerske Ida Agnete Henningsen, Roskildevej 2b Holbæk, født i Frederikssund 29. juli 1924, datter af kontorist Peter Emilius*	*b. 14. juni 1953 i Tveje-Merløse kirke attest af 28. juni 1953*	*195 3 4. juli i Kalu*

afdøde fyrbøder Peder Rasmus Pedersen og efterladte hustru Ingeborg Kirstine Jensine født Andersen af Nyraad ved Vordingborg.	*Holmblad Henningsen og hustru Karen Lydia Kristensen. Forældrene skilt, moderen bor i Nostrup Raklev Sogn*		*ndb org*

Ida blev altså uddannet som sygeplejerske, blev gift i 1953 i Kalundborg med Hans Peder med hvem hun fik to sønner i Tveje-Merløse ved Holbæk, Bo (1955) og Dan (efter 1960).

Idas mor, Lydia, døde i 1986.

Karen Lydia født Kristensen (1898-1985)

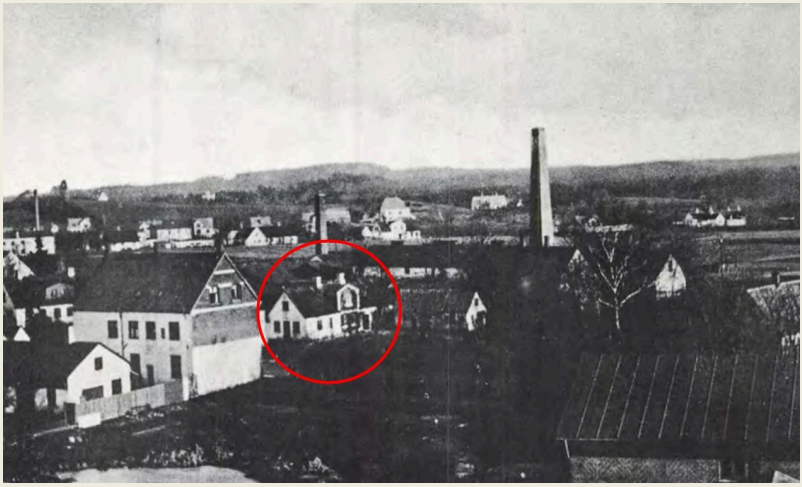
Hans Peter Richard Pedersen døde 1. august 1989 på Ranunkelvej 18. Ida døde som nævnt i 2010. De er begravet på Holbæk Østre Kirkegård, grav nr. 2 IX 058.

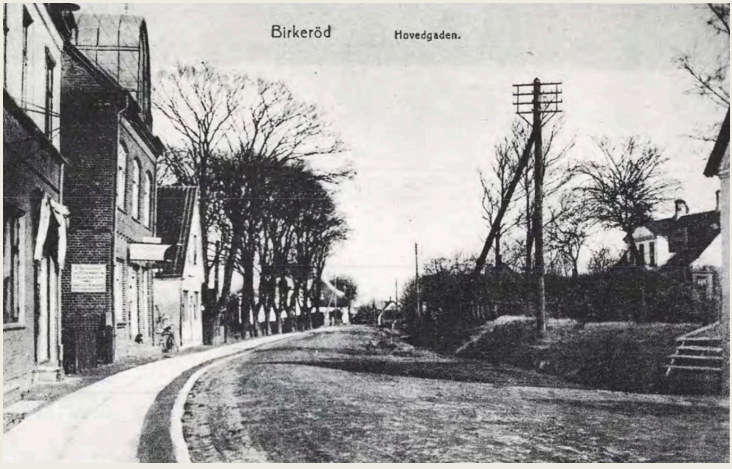
Holbæk Østre Kirkegård 21. oktober 2026.

Jytte Henningsen

Viggo og Povlas datter Jytte voksede op i Birkerød. Forældrene Viggo og Povla blev skilt allerede i maj 1927. Kun en måned senere blev Povla borgerligt viet til den jævnaldrende Georg Emil Julius Petersen. Sammen fik de tre børn, Børge (1928), Ib (1933-2004) og Bitten (1934). Alle tre fik mellemnavnet Damgaard.
Jyttes far Viggo besøgte hende ofte og bl.a. hvert år på hendes fødselsdag lillejuleaften.

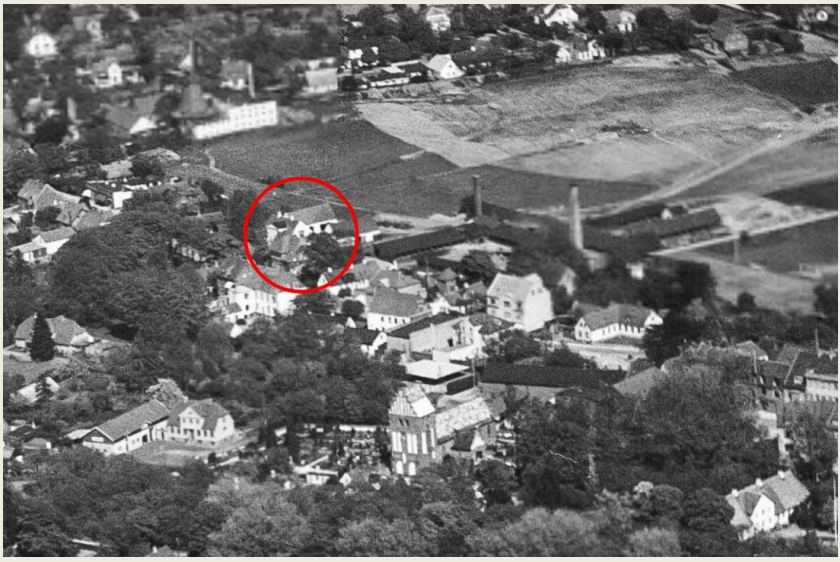

Teglværket 1911 med skorsten og beboelseshuset markeret, set fra nord.

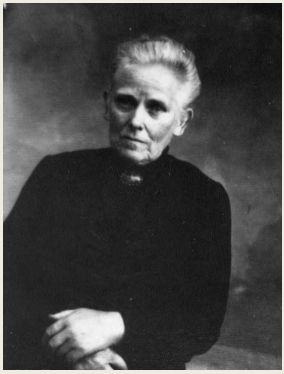
Hovedgaden ca. 1920. Til højre Teglværksejer Lauridsens bolig.

I 1930 boede Jytte hos moderen og stedfaderen Georg Emil Julius Petersen og hendes nye halvlillebror Børge i en lejlighed i Nobis Mølles bygninger på matr. 7bb.

Teglværket ca. 1935 med skorsten og beboelseshuset markeret, set fra sydøst. I forgrunden ses kirken og i baggrunden til venstre ses Nobis Mølle med etageejendomme.

Jyttes morfar Peder Lauridsen og mormor Olga Johandine Lauridsen født Jakobsen

I 1940 boede Jytte hos mormoderen på Hovedgaden 23. Her boede også en Herman Lauridsen i samme alder som Jytte. Hvem mon han var? Ved konfirmationen i 1939 fremgår, at han var født i Gunderup sogn 20. marts 1925 af ugift Karen Soffy Thea Meinhardt. Der er ingen oplysninger om faderen, men med efternavnet Lauridsen kan man gætte på, at faderen var Poulas eneste bror, Herman Peder Lauridsen.

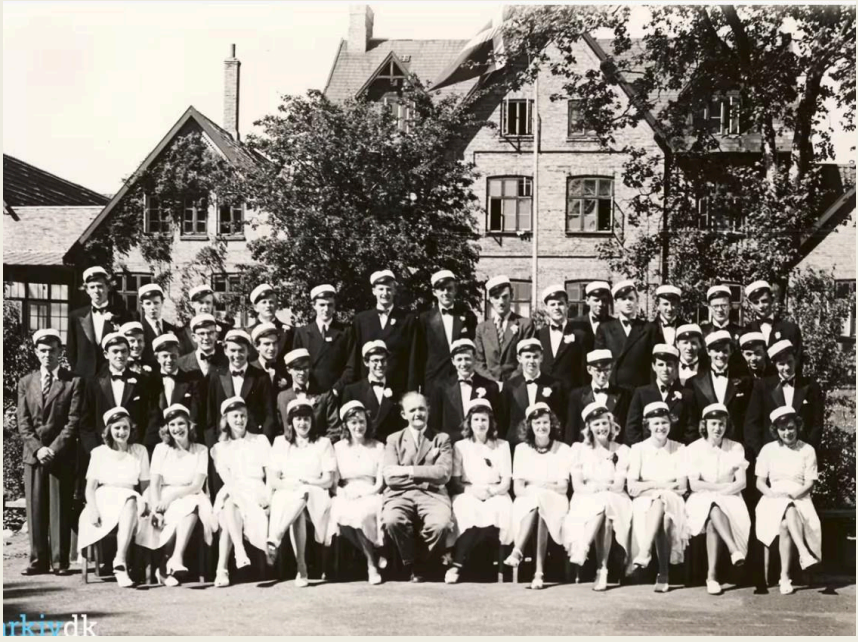
Nedenfor ses Jytte yderst til højre i midterste række på et klassefoto fra 1940 fra Birkerød Statsskole klasse 2. mellem b. Hun blev konfirmeret samme år.

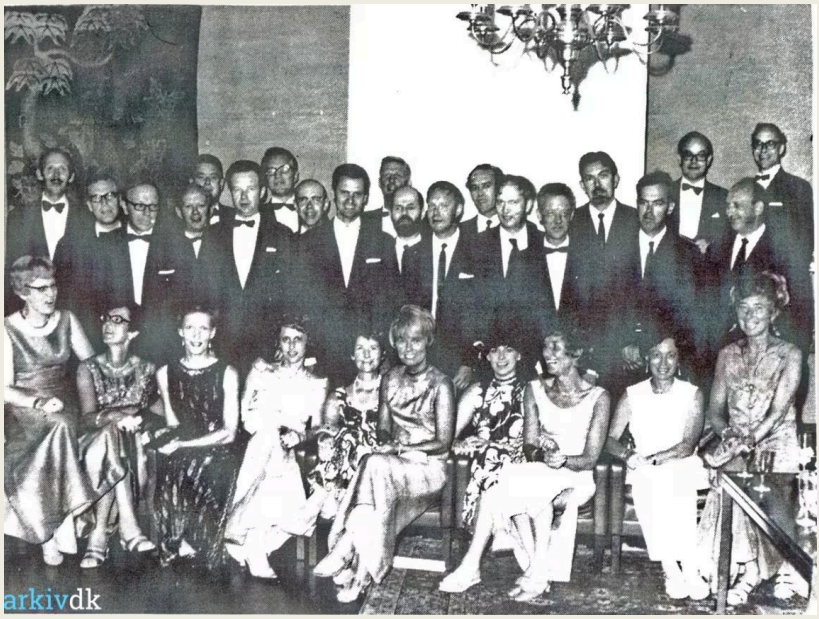

Birkerød Statsskole 1942: Jytte er nr. 2 fra højre i 2. række. I bagerste række som nummer 3 fra højre ses Jyttes fætter Herman Lauridsen.

Studenter fra Birkerød Statsskole 1945. Jytte sidder forrest til højre.

Mormoderen Olga døde i 1961. Hun boede da i Hovedgaden 33. Huset findes endnu. Jytte Sørensen var ifølge cvr-registret fra 1967 indtil 2000 indehaver af Birkerød Kaffe og The i Hovedgaden 38. Privat boede hun på Nobisvej 25A. Hun ses på et foto fra 25 års studenterjubilæum i 1970. Jytte sidder forrest som nr. 6 fra venstre.

Birkerød Kaffe og The, Hovedgaden 38, 1996.

Siden er kaffebutikken flyttet over på den modsatte side af Hovedgaden i nr. 31, hvor den ligger endnu.

Jyttes mor Paula døde i 1986 og er begravet på Birkerød Kirkegård, gravsted nr. 6 01 030. Paulas mand, Georg Emil Julius Petersen, døde tilsyneladende allerede i oktober 1966 men er ikke begravet i Birkerød.

Hovedgaden 23, 2026. Præcis på dette sted boede teglværksejer Lauridsen med familie. Alt er forandret.

Familien i Canada

Den 20. juli 1927 ankom Peter til Quebec i Canada.

Valdemar: "*Da Peter kom til Canada, kom han til en farmer, der gav ham en hest, så han kunne ride rundt og passe på 2.000 får. Det gjorde han i tre år. Da han arvede penge fra tantens bo, købte han en the-forretning, som gik nedenom og hjem efter nogle måneder, og der stod han så igen uden penge".*

("Tanten" var provstens søster, Emilie Wilhelmine Maria Henningsen (1844-1929). Hun var enke efter en meget rig købmand, Peter Hauerberg. De havde ingen børn, så arven blev fordelt på søskende og søskendebørn.)

I november 1929 blev Peter gift med den 25-årige enke Myrtle Kerr, der skulle vise sig at få sat godt og grundigt skik på Peter.

Myrtle omkring 1929. Måske er det Peters arm…

Myrtle Evelyn Kerr blev født i december 1906. Hendes far Franklin Albert Kerr blev født 1872 i Mitchell, West Perth, Ontario og døde i 1937 i Saskatchewan. Moderen var Francoise Lela Cournoyer, født 1869 i Hungerford, Tweed, Hastings, Ontario, og død i 1945 i Calgary, Alberta.

Franklin Albert Kerr (1872-1937)

Francoise Lela Cournyer (1968-1945)

Myrtle havde flere søskende, bl.a. søstrene “Brownie” og “Jessie”:

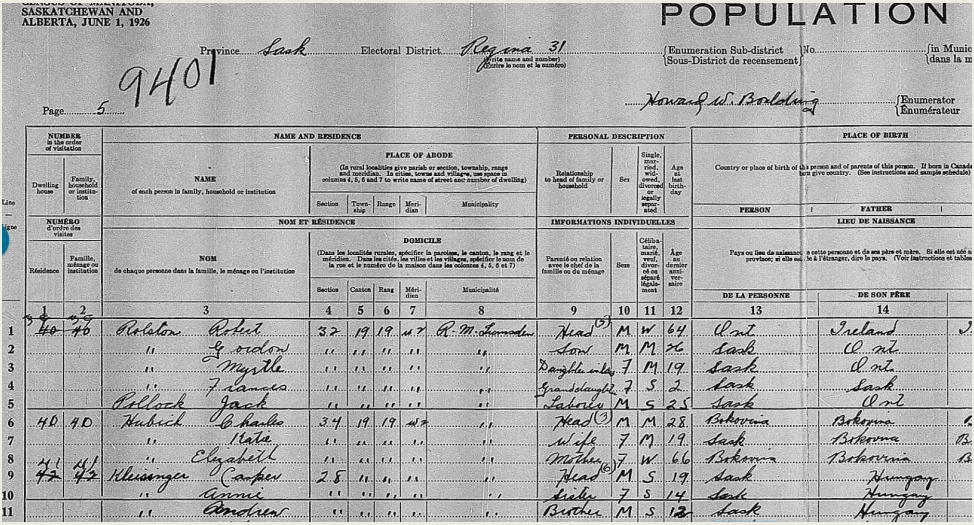

Gloria Marguerite “Brownie” Kerr Wilson (1904-1982)

Jessica Irene “Jessie” Kerr Wagstaff (1914-1990)

Myrtle havde trods sin unge alder været gift før. Mellem 1921 og 1923 blev hun viet til Gordon Edward Rolston, der var født 1900 i Regina, Saskatchewan. I juni 1923 fik parret deres første barn, datteren Frances. Myrtle var da bare 16 år gammel. Ifølge folketællingen i 1926 boede de med deres lille datter hos Gordons 64-årige far Robert i Saskatchewan, Alberta. Faderen var enkemand.

SASKATCHEWAN AND ALBERTA, JUNE 1, 1926

POPULATION

Province Sask. Electoral District Regina 31 (Write name and number) (Entrez le nom et le numéro)

Enumeration Sub-district (Sous-District de recensement) No. (in Municipalities (dans les m

Page 5 9401

Howard W. Balding (Enumerator / Enumérateur)

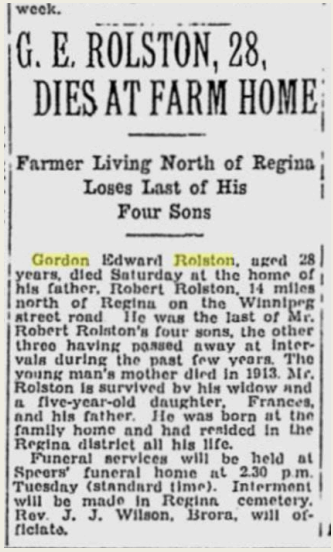
Line / Ligne	Dwelling house / Habitation	Family, household or institution / Famille, ménage ou institution	NAME of each person in family, household or institution / NOM de chaque personne dans la famille, le ménage ou l'institution	PLACE OF ABODE (In rural localities give parish or section, township, range and meridian. In cities, towns and villages, use space in columns 4, 5, 6 and 7 to write name of street and number of dwelling) / DOMICILE (Dans les localités rurales, spécifier la paroisse, le canton, le rang et le méridien. Dans les cités, les villes et les villages, se servir des colonnes 4, 5, 6 et 7 pour écrire le nom de la rue et le numéro de la maison dans les colonnes 4, 5, 6 et 7)				PERSONAL DESCRIPTION / INFORMATIONS INDIVIDUELLES				PLACE OF BIRTH / LIEU DE NAISSANCE	
				Section	Township / Canton	Range / Rang	Meridian / Méridien	Municipality / Municipalité	Relationship to head of family or household / Parenté ou relation avec le chef de la famille ou du ménage	Sex / Sexe	Single, married, widowed, divorced or legally separated / Célibataire, marié, veuf, divorcé ou légalement séparé	Age at last birthday / Âge au dernier anniversaire	Country or place of birth of this person / Pays ou lieu de naissance de cette personne	Country or place of birth of parents / Pays ou lieu de naissance des parents
													PERSON / DE LA PERSONNE	FATHER / DE SON PÈRE
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	40	40	Rolston Robert	32	19	19	W 2	R. M. Thornhill	Head	M	W	64	Ont.	Ireland
2			" Gordon	"	"	"	"	"	Son	M	M	26	Sask.	Ont.
3			" Myrtle	"	"	"	"	"	Daughter-in-law	M	M	19	Sask.	Ont.
4			" James	"	"	"	"	"	Grandaughter	F	S	2	Sask.	Sask.
5			Pollock Jack	"	"	"	"	"	Laborer	M	S	25	Sask.	Ont.
6	40	40	Hubrich Charles	34	19	19	W 2	"	Head	M	M	28	Bukovina	Bukovina
7			" Nata	"	"	"	"	"	Wife	F	M	19	Sask.	Bukovina
8	41	41	" Elizabeth	"	"	"	"	"	Mother	F	W	66	Bukovina	Bukovina
9	42	42	Klassinger Casper	28	"	"	"	"	Head	M	S	19	Sask.	Hungary
10			" Annie	"	"	"	"	"	Sister	F	S	14	Sask.	Hungary
11			" Andrew	"	"	"	"	"	Brother	M	S	12	Sask.	Hungary

Fire år senere, i maj 1927, fik Gordon og Myrtle deres andet barn, sønnen Robert. Ulykkeligvis blev Robert kun 2 måneder gammel og døde i juli 1927.

Året efter blev Myrtle ramt af endnu en tragedie, idet hendes mand døde kun 28 år gammel. Dødsfaldet blev omtalt i den lokale avis "The Morning Leader". Dødsårsagen er ikke oplyst.

Året efter, i 1929, blev Myrtle og Peter som nævnt viet. Sammen fik de børnene Ross, Geraldine, Irene, June og Larry. Myrtles datter Frances indgik på lige fod med sine halvsøskende.

Peter blev uddannet som præst. Tankevækkende når man tænker på hans baggrund.

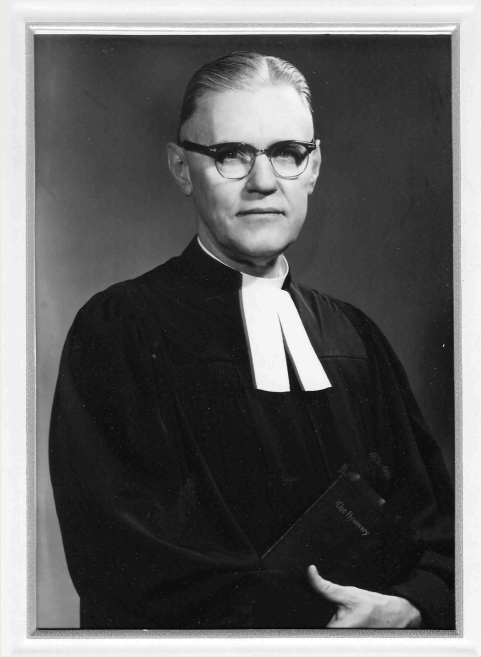
week.

G. E. ROLSTON, 28, DIES AT FARM HOME

Farmer Living North of Regina Loses Last of His Four Sons

Gordon Edward Rolston, aged 28 years, died Saturday at the home of his father, Robert Rolston, 14 miles north of Regina on the Winnipeg street road. He was the last of Mr. Robert Rolston's four sons, the other three having passed away at intervals during the past few years. The young man's mother died in 1913. Mr. Rolston is survived by his widow and a five-year-old daughter, Frances, and his father. He was born at the family home and had resided in the Regina district all his life.

Funeral services will be held at Speers' funeral home at 2.30 p.m. Tuesday (standard time). Interment will be made in Regina cemetery. Rev. J. J. Wilson, Brora, will officiate.

Reverent Peter Henningsen ca. 1955

Datteren Gerry lavede i 1992 en oversigt over “The house of Henningsen”. Den følger her (* født, □ viet, + død):

Myrtle Evelyn Kerr *1906 +1997
1: □ ca. 1924 Gordon Edward Rolston
- Frances J. Rolston *1923 +1986
  □1940 Fred Stevenson, skilt 1944
  - Sharone S. Stevenson *1941 +2021
    □1962 Raoul Deschenes
    - Corrie *1965, □1992 Derek Boutilier
    - Darren *1969
  □1946 Normann L. Webb +1982
  - Donna *1947 □1961 Robert Kipp, 4 børn
  - Terrence *1951 □1982 Lynne Machattie, 2 børn
  - Leslie *1952 □1970 Rick Healey, 1 barn
- Robert Rolston *1927 +1927

2: □1929 Peter Emilius Holmblad Henningsen *1902 +1994
- Ross Peter *1930 +2017

□1954 Anne Marie Martel.

1. Maureen *1955, □1976 Douglas Stubbe, skilt
2. Perry R. *1956 □1978 Mary Carmanico
    a. Ryan *1982
    b. April *1984
3. Denise *1958, 1: □1981 Bruce McCallen, skilt, 2: □ ukendt Joel
    a. Amber McCallen *1983
4. Ronald *1960
5. Nadine *1962, □1992 Gordon Cummings

- Jesse Geraldine "Gerry" *1932 +2002,
  1: □1952 Frank J. Lewis +1981, 2: □1989 Peter [Cruse] Kruszelnicki +2022. Ingen børn.
- Irene L. *1933,
  □1952 Raymond Vogel +2018.
    - Sherri *1959, □1982 Terrence McDonald, skilt
        - Allison *1982
        - Brett *1986
    - Douglas *1962, □1986 Debra Eddy
- June M. *1935 +2022
  □1954 Eugene Massey +2003
    - Stephen *1957 □1988
    - Dana *1959 □1977
    - Barbara *1960 □1981
    - Karen *1963 □1986
    - David *1967
    - Laurie-Anne *1970
- Larry Dale *1936 +2024
  □1956 Grace Dahl
    1. Deborah *1957 □1980
    2. Rhonda *1958 □1981
    3. Brent *1961 □ ca. 1983 Cathy McLean
    4. Bradley *1962 □1991
    5. Shannon *1964 □1983

Peter og Myrtle besøgte os i Danmark i 1967 og igen i 1974, her sammen med datteren Gerry samt sønnen Ross' datter Denise (*1958). Hver gang lånte de vores lejlighed.

Asserbo sommer 1974.

Bagest fra venstre: Viggo Henningsen, Grete Gundelach født Henningsen, Ingrid Henningsen født Rosenberg, Gerry Lewis født Henningsen, Christian Gundelach, Peter Henningsen.
Forrest fra venstre: Denise Henningsen (Ross' datter), Jens Bergsøe, Birte Bergsøe født Henningsen, Peter Gundelach, Myrtle Henningsen født Kerr.

Myrtle, Grete og Gerry med smøg.. Frederiksborg Slot 1974.

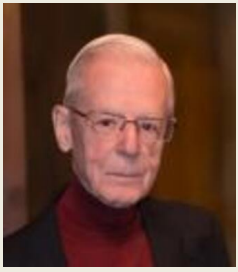
Gerry og hendes nye mand, Peter Peter [Cruse] Kruszelnicki (1926–2022) besøgte os i Danmark i 1992. De lånte min lejlighed og var ganske benovede over modtagelsen i København, der var i feststemning. Det var nemlig den aften, Danmark havde fundet EM i fodbold.

Da Annette og jeg var i Canada i 1993 boede vi hos Gerry og Peter og mødte både Peter, Myrtle og Frances' datter Sharone og hendes mand Raoul. Sharone gav os et meget fint maleri af den canadiske kunstner Susan Coleman.

Susan Coleman "Power of the wolf".

June besøgte mor på Nyvej ca. 2015 sammen med sin ene søn, David.

Ross P. Henningsen (1930-2017)

June Massey født Henningsen (1935-2022)

Sharone Dechenes født Stevenson (1941-2021)

Larry D. Henningsen (1936-2024)

Denise (*1958) blev i 1981 viet til Bruce McCallen. De har en datter Amber (*1983). Denise og Bruce blev skilt. Ved faderen Ross' død fremgår hun som Denise Joel. Det ser ud til, at Denise er nursing health manager i Alberta (LinkedIn).

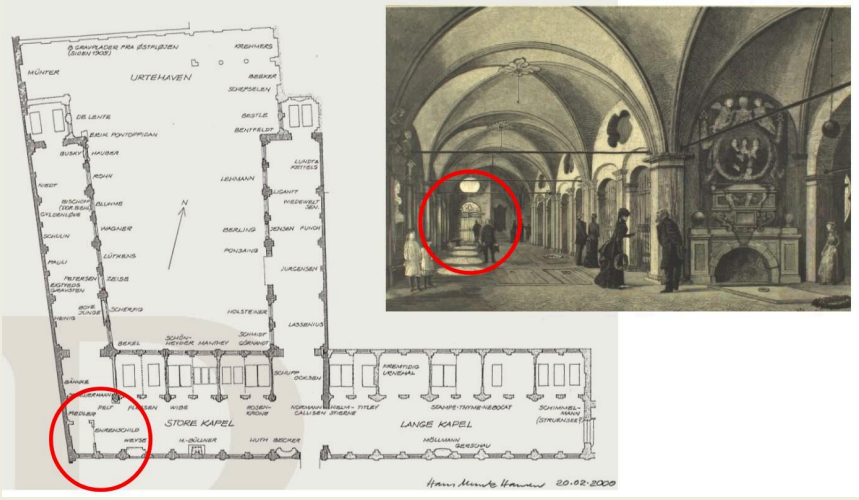
Denise Joel, Site Manager, Fort Macleod Health Centre, left, and Susan Koots, Fort Macleod and District Health Foundation Chair, sit in the health centre's upgraded trauma room. The room features new, state-of-the-art digital equipment used to view X-rays taken in the same room.

Junes ene søn, David Massey (*1967, tilsyneladende ugift, ingen børn) er board member Ontario (LinkedIn).

Lidt mere om Holmblads gravsteder

Lauritz Peter Holmblad (1815-1890), der var en stor og visionær forretningsmand på de tider, blev begravet i et gravkapel i Sankt Petri Kirke. Da mor skrev bogen “Kongen fra Amager", mente hun at have fundet ud af, at Lauritz Peters kiste var flyttet ned i kælderen, mens kapellet blev istandsat, og at man havde glemt at flytte hans kiste op igen. Mor mente, at Lauritz Peters initialer LPH kunne ses i gitteret i gravkapellet.

L.P. Holmblads formodede gravsted i Petris kirkes kapel.

Står der “LPH”?

Kapellet er ikke åbent for offentlig adgang, men vi fik en aftale i stand med kirkekontoret, da mor pga. fremskreden knoglemarvskræft ikke havde så lang tid tilbage - tre uger viste det sig. På vejen derhen besøgte vi Holmens Kirkegård, hvor Edward Holmblad havde sit familiegravsted. Gravstedet er sløjfet, men mor kunne tydeligt huske, hvor det havde været.

Holmens Kirkegård 19/12 2021

Lauritz Peter Holmblad døde 16/11 1890 og blev bisat fra Sundby kirke (ifølge dødsannoncen stod der dog fra Vor Frelser kirke) og begravet i Sankt Petri kirke gravkapel. Men hvor? Mor havde set et gitter med initialerne LPH og mente, at det måtte være Lauritz Peters kapel. Vi besøgte Sankt Petri kirke og kapel 29/12 2021.

Mor i næsten spøgelsesagtig søgen i kapellets mørke gange…

Gravkapellet viste sig ikke at være Holmblads. Det tilhørte en familie Ehrenshild. Det sidste besøg var på Assistens kirkegård, familiegravsted for Kgl. Farver, Jacob Holmblad (1736-1806).

Vi nåede det…

